Renaissance

uncertain, whether this copy is complete.
The plates are those of Tobias Fendt's Monumenta 1574, with a few changes and the six last ones missing. (See my copy of Fendt).
The title page is that of Sigmund Feyerabends edition of 1589, with the name of Janson + 1638 substituted.
An edition of 1671 is known.

MONVMENTA
ILLVSTRIVM
VIRORVM,
ET
ELOGIA.
Cura ac studio
MARCI ZVERII BOXHORNII
AMSTELODAMI
Apud Joannem Janssonium,
Anno. 1638
S F V F
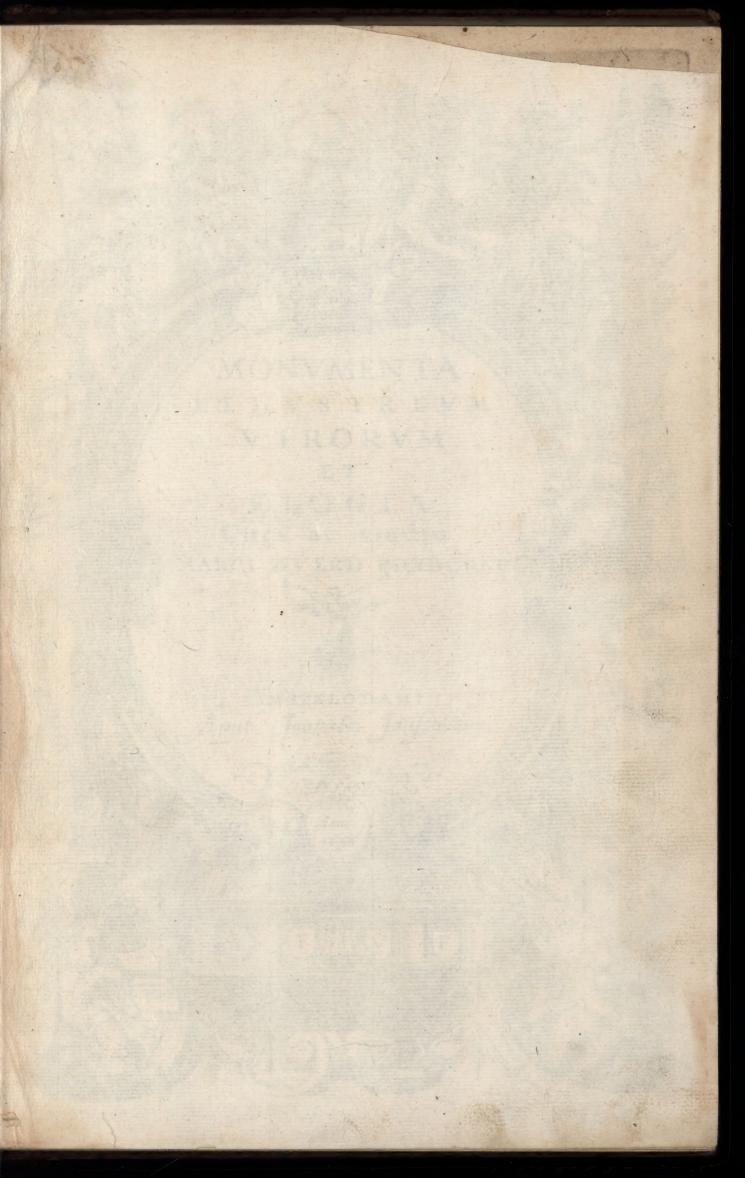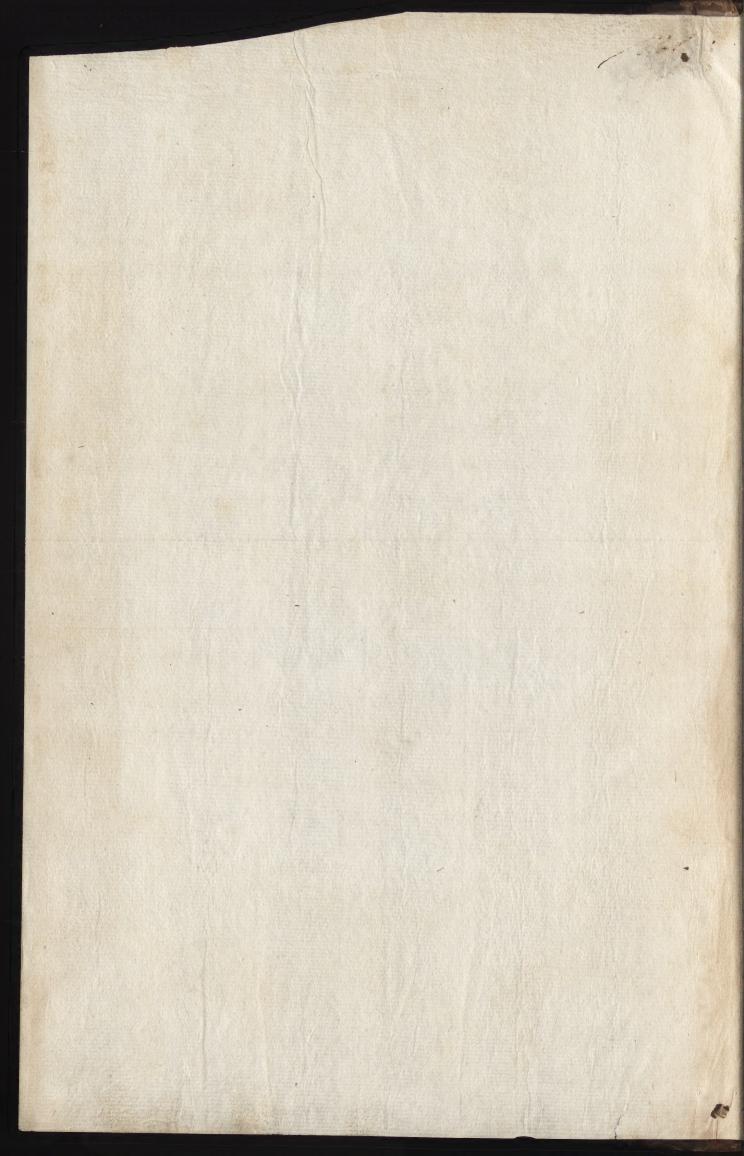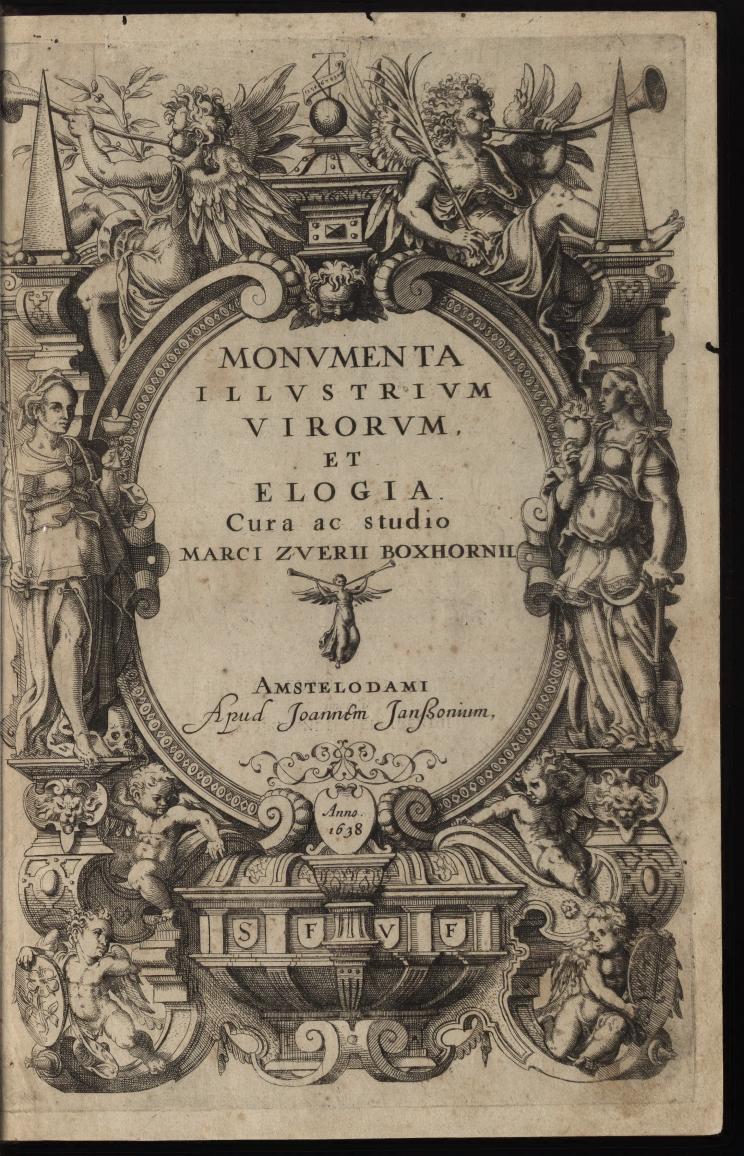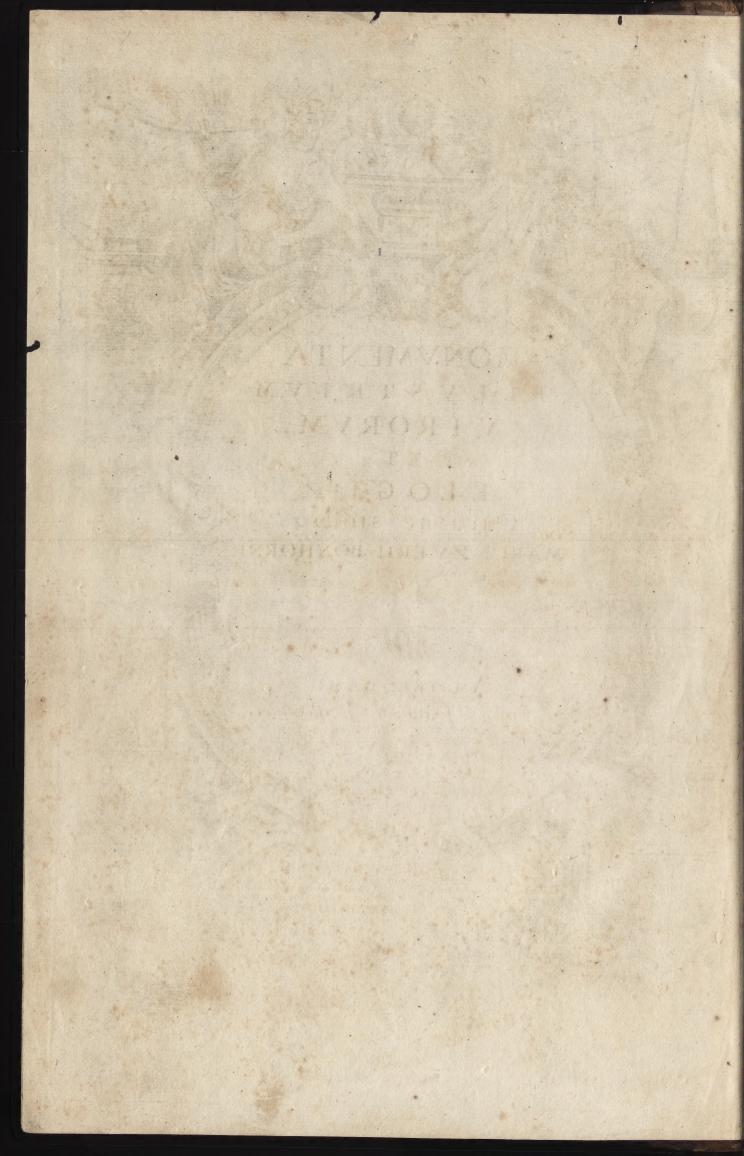
NOBILISSIMO HEROI

GVILIELMO DE RYT,

EQVITI. AVRATO. DOMINO. IN. BROVCHEM. TOPARCHÆ. WOESTVESALIÆ. AC. WESTDORNIÆ. CHILIARCHÆ. COHORTIS. EQVESTRIS. DVCI. VRBIS SATRAPÆ. ET. MARCHIONATVS. CVRATORI.

AMPLISSIMIS. VIRIS

THOMÆ. DE. ROVCQ

WILHELMO. ADAMI. BOLLAERT

COSS.

DENIQVE

TOTI. INCLYTO. SENATVI

CIVITATIS

INTER. BRABANTIÆ. RELIQVAS

CELEBERRIMÆ

BERGARVM. AD. ZOMAM

PATRIÆ. MEÆ. SVAVISSIMÆ

QUÆ. ILLUSTRISSIMORUM. MARCHIONUM. SEDES AMÆNISSIMA. AC. MERCATV. QVONDAM. FLORENTISSIMA. DVRANTIBVS. CIVILIBVS. BELLIS. FOEDERATORVM. BELGARVM. PRÆSIDIO TERRORIQVE. HOSTIVM. DESTINATA. FREQVENTISSIMOS. HORVM. INSVLTVS. INSIDIAS. CONATVS. AC. INPRIMIS. ARCTISSIMAM. OBSIDIONEM. DVCTV. AMBROSII. SPINOLÆ. ANNO CIↃ IↃ CXXII. INCHOATAM. CVM. MAXIMA. HISPANORVM. CLADE. GLORIA. SVORVM. INVIDENDO. OMNIBVS. SÆCVLIS. EXEMPLO. STITIT. REPRESSIT. CONTVDIT.

VIRTVTIS. EORVM. CAVSSA

PRÆSERTIM. MAGNANIMITATIS. AC. PRUDENTIÆ

INCOMPARABILIS

DENIQVE

OB

INVSITATAM. EORVMDEM

HVMANTATEM

QVA. NVPER. ADMODVM. PVBLICO. NOMINE. IN. AMPLISSIMA VRBIS. CVRIA. SPLENDIDISSIME. SVM. EXCEPTVS

HÆC

ILLVSTRIVM. VIRORVM

MONVMENTA

L. M. Q.

D. D. D.

MARCVS ZVERIVS BOXHORNIVS

BERGOBZOMANVS.

LECTORI.

Quod doctissimo Romanorum Varroni olim placuit in adornando hoc opere sequuti sumus. Scripsit ille Hebdomadum sive Imaginum libros aliquot, quorum Gellius, Symmachus, Nonius atque alii meminerunt. Illis septingentorum illustrium virorum nomina, vultus, ac denique elogia complexus fuit. Ut non sine Antiquitatis exemplo sit, quod heic nunc præstatur. Monumenta, quæ jam damus, illustrium toto orbe Virorum, olim in æs incisa sunt sumptu & studio nobilissimi viri Sigefridi Rybischii, opera vero Tobiæ Fendtii, civis ac pictoris Uratislaviensis, longe celeberrimi. Elogia quæ hactenus defuere, adjicienda huic editioni curavimus. Illa passim ex aliis excerpta, ut nihil fere hic nostrum sit præter colligendi laborem. A quibusdam tamen destituti fuimus, ut vides. Sed & illud nobis debetur, quod lucem denuò videant, quæ propemodum erant sepulta. Vale ac salve.

MONVMENTA
CLARORVM
VIRORVM.

ELOGIVM ANTENORIS.

ORTVS est Antenor ex nobilissima progenie Dardani Iovis filii: eadem scilicet, qua rex Priamus fuerat. Is autem vir magni ingenii atque consilii, summæque probitatis atque prudentiæ fuisse perhibetur & unus præter cæteros eximiæ hospitalitatis. Hic siquidem, cum consilium haberetur apud Trojanos de interficiendis Græcorum legatis, qui ad repetendam Helenam missi fuerant, motus pietate Priamum regem adiens à tali tantoque facinore, gravi & honesta oratione deterruit: & sic clam præmonitis legatis & adhibito fideli præsidio, una cum rege operam dat, ut ii servato jure hospitii, Lacedæmona incolumes ad suos, nullam passi injuriam remearent. Qui postmodum ibi, & in tota Græcia fidem Antenoris, & præconium hospitalitatis erga se mirum in modum, & pro merito (ut par erat) vehementer extulerunt: quid is de pace deque reddenda Menelao Helena, cum rebus omnibus quæ simul ablatæ fuerant, in consilio Trojanorum censuerit referentes: eademque de Æneæ sententia & judicio confirmantes. Ambo enim apud Trojanos inter præstantissimos heroas præcipui habebantur: ut pote quibus primus locus, & proxima regi sedes in civitate & ubique patebat; licet neutris bene consulentibus assensus, ob turbam filiorum pertinaciter adversantium, in ea re tam necessaria præberetur. Quocirca eorum consilium sic spretum Trojanis male cessit: quandoquidem Græci post decennalem obsidionem per dolum Sinonis, sub vasta mole equi lignei intra mænia admissi, rapinis, cæde & incendio Ilium funditus everterunt: & in gratiam hospitalitatis præteritæ Antenorem & Æneam cum suis, quo vellent, ire illæsos & liberos esse voluerunt. Quod quidem malevoli non in gratiam vetusti hospitii, sed contra in gravem suspicionem occultæ proditionis accipiunt. Adnavigavit ergo Antenor in Italiam una cum filiis & Trojanorum atque Henetorum copiosa multitudine, & superato Ægeo Ionioque mari, per Thraciam, Dalmatiam ac Liburnum, ad hæc nostra littora, Timato flumine superato, in interiorem maris Adriatici sinum transgressus est: & per Medoacum fluvium provectus in continenti, loco saluberrimo, & simul fertilissimo, pulsis inde non multo labore Euganeis, Patavium condidit. Vnde Virg. Æn. 1.

Antenor potuit mediis elapsus Achivis
Illiricos penetrare sinus: atque intima tutus
Regna Liburnorum & fontem superare Timavi.
Hic tamen ille urbem Patavi sedesque locavit
Teucrorum: & genti nomen dedit, armaque fixit
Troïa: nunc placida compostus pace quiescit.

A

Pataui Antenoris Sepulchrum. 4

ELOGIVM T. LIVII.

SI æternam populi Quiritium Romani Majeſtatem, ipſa Terrarum Dea gentiumque Roma quanta ab origine qualiſque fuit, exprimendam ſibi deſumpſiſſet; jure dubites, utrumne, eloquentia majori, & quod proprium imperii illius, gravitate, id factura fuerit, quam autor ille; quem fortuna gentis, nunquam in memoria ac animis mortalium interituræ, huic deſtinaſſe muneri videtur. Qui ſic per ætates omnes, ab infantia, ad eam uſque, qua terrarum orbi, primò æmula, mox par, quo creſceret non habuit, cum militari diſciplina, ritibus, ſolennibus, decretis, plebiſcitis, legibus, ac magiſtratibus, divinis denique ac humanis immortalitati conſecravit; ut naſcenti ſimul ac ſurgenti, adfuiſſe dicas: ut cum ipſa creſcat ac aſſurgat; etiam cum opus eſt loquatur ac balbutiat. Adeo ut quod nutrices ſolent, emergentem primum, ac ſub lupa ſua vagientem, ſenſim altius producat. nuſquam magis quam de libertate ejus, cum qua natus eſt, ſollicitus. Nihil autem triſtius funeſtiuſve in tam pulchro corpore ac diffuſo, quam quod parte ſui deſiderium totius movet. Neque enim ſatis infeſtiſſimę Fortunæ videbatur, Romam ipſam, cum tot monumentis, thermis, cippis, ſtatuis, porticibus, ac ut loquitur vir Sanctus, effeciſſe ut mater eadem ſuorum eſſet & ſepulchrum, niſi ſpiritus divini viro, vocem alibi interrupiſſet, niſi ſacrum hoc depoſitum, aut veſtam potius, & flammam ſanctiorem ea quam Pontifices colebant, prope extinxiſſet. Qui, præterquam, quod non pauci libri perierunt, pedem quoque alibi, in iis quæ ſuperſunt, trahit: ſæpe & per hiatus alibi ſingultat.

T. LIV.
V. F
T. LIVIUS
LIVIÆ T. F.
QUARTAE L
HALYS
CONCORDIALIS
PATAVI
SIBI ET SUIS
OMNIBUS.
DELPH. PET. DELPH. FIL.
MATTH. M. DAND. F. E. Q.
PRAETOR
PRAEFECTUS
OSSA TUUMQ. CAPUT CIVES TIBI MAXIME LIVI
PROMPTO ANIMO HIC OMNES COMPOSUERE TIBI
TU FAMAM ÆTERNAM ROMÆ PATRIÆQ. DEDISTI
HINC ORIENS ILLI FORTIA FACTA CANENS
AT TIBI DAT PATRIA HÆC ETSI MAIORA LICERET
HOC TOTO STARES AUREUS IPSE LOCO.
T. LIVIUS QUARTO IMPERII TIB. CÆS.
ANNO VITA EXCESSIT ÆTATIS VERO
SUÆ LXXVI.
IUST.
OPT.
M. D XLVII.

patauij

ELOGIVM CICERONIS.

TTIGIMVS humanæ culmen eloquentiæ: nam quo progrediatur ſtylus, non habet. Hic ille eſt Marcus Tullius, dono quodam providentiæ genitus, in quo totas vires ſuas eloquentia experiretur; par imperio Romano ingenium, os magnum, ſapiens, beatum, nectare & ambroſia diffluens, ex omnium ſæculorum, ingeniorumque virtutibus collecta in unum perfectio. Vir de quo dubites, an ipſe totus ex eloquentia, an ex ipſo tota eloquentia ſit confecta. Certe nihil eſt facundius: tot ſunt in eo virtutes, quot genera eloquentiæ; quot dicta, tot purpuræ; quot verba, tot flores. Achates eſt profecto ejus ſtylus, qui lapillus tam varii fertur generis, ut unum lapidem eſſe minime credas. Candidus quippe eſt, rubens, croceus, cinereus, viridis, niger, varius, cæruleus. quid moror? Huic uni nec omnium aliarum gemmarum colores ſufficiunt; ille lucos, prata, animalia, flumina, flores & arbores refert mirabili naturæ laſcivientis ludo. Haud diſſimiliter in Tullio amœna orationis varietate, omnes Rhetorum colores, omnes ingeniorum virtutes, omnes elegantiarum deliciæ, ad certamen uſque luxuriant. Grandis eſt, temperatus, laxus, acutus, preſſus, effluens, volubilis, lentus, velox, remiſſus, ſuavis, acer, inſignis, florens, pictus. Vnus omnia diffuſa per tot oratores ornamenta complexus eſt. Dicam excelſius. Proteus Ægyptius eſt, miraculum Homericum, multæ quidem ejus diverſæque formæ; in aquam funditur, in ignem accenditur, in leonem excandeſcit, in ſuem ruit, ſerpit in draconem, aſſilit in pantheram, aſſurgit in arborem. Quomodo? labitur ſine ſalebris grandis oratio? amnis eſt. Incaleſcit, ardet, inflammatur? fit incendium. Init prælia? nunc leonem rugientem, nunc irruentem aprum videre te credas. Animos auditorum ſubit per cuniculos? non ſerpens callidius ſe inſinuat. Aperte in hoſtes exilit? non panthera velocius emicat. Mox ablegato hoc forenſi genere ad philoſophiam convertit ſtylum? Arbor eſt Xerxis aurea, læta, ſublimis, colluſtrata, partim florum amœnitate, partim fructuum copia luxurians.

MONVMENTVM
sepulchri M. T. CICERONIS *Inuentum in*
ZACYNTHO *Insula Venetorum Anno* M D XLIIII.
KL. *Decemb.*

M·TVLLI CICERO
HAVE.
ET·TV
TЄPTIA
ANTΩNIA

TVL·AVЄ·ΩAR·

MAIORIS VRNÆ CINERVM
FVNDVS.

LACHRYMARVM
VRNVLA.

ELOGIVM NÆVII POETÆ.

N. Nævius poëta Comicus illustris est habitus, Campanus fuit, ut à Gellio traditur in Atticis noctibus. Volcatius Sedigitus post Cæcilium & Plautum constituit illi tertium locum. Neque Licinio tantum, verum etiam Attilio Terentio, atque Turpilio præposuit. Scripsit Nævius præter Punicum bellum Comædias ac Tragædias stylo inprimis erudito & gravi, ut veteres testantur. Comædias aliquot exemplo Græcorum composuit probris, atque maledicentia plenas, in quibus Romanæ civitatis principes acriter est insectatus: ut qui Metellum consularem virum, & P. Scipionem Africanum maledictis suis oneraverit. Sic enim de Scipione:

Etiam qui res magnas manu sæpe gessit gloriose
Cujus facta viva nunc vigent: qui apud genteis solus
Præstat, eum suus pater cum pallio una ab amica abduxit.

Hinc factum est, ut poëta Nævius in vincula conjiceretur à Triumviris, propter immoderatam verborum petulantiam, ac mordacitatem.

ELOGIVM ENNII.

VEMADMODVM autem ea est laus Nævii, quod primus carmine signarit bellum Romanum; & luculente quidem, ut ait Tullius, ita Ennio debemus, quod non paullo id politius fecerit, & perfectius: idque, ut superius cæpimus dicere, versibus Heroicis, ob quorum majestatem ita eum celebrat Lucretius in primo.

Ennius ut noster cecinit, qui primus amæno
Detulit ex Helicone perenni fronde coronam.

Et auctore panegyrici Maximiniano Aug. dicti, vocatur Romani carminis primus autor. Obiit Ennius septuagenario major, anno Vrbis IↃCLXXXV, Marcio Philippo II, & Cn. Servilio Cæpione Coss. ut Cicero in Bruto & Catone Majore perhibet. Ac magnus sane ei honos habitus à superiore Africano, & fratre Asiatico si in sepulchro suæ gentis collocari voluerunt, & præterea poëtæ effigiem è marmore sepulchro imposuere.

IMMORTALES MORTALES SI FORET FAS FLERE
FLERENT DIVÆ CAMOENÆ NEVIVM POETAM
ITAQ. POSTQVAM EST ORCHIO TRADITVS THESAVRO
OBLITI SVNT ROMÆ LINGVA LATINA LOQVIER.

ASPICITE O CIVES SENIS ENNII IMAGINIS FORMAM
HÆIC VOSTRVM PANXIT MAXVMA FACTA PATRVM
NEMO ME LACRVMIS DECORET NEQ FVNERA FLETV
FAXIT CVR VOLITO VIVVS PER ORA VIRVM.

Roma

4

ELOGIVM PACVVII.

Ar. Pacuvius in ſcribendis Tragædiis nobilis, iiſdem fere temporibus natus eſt, quibus Cato quæſtorius, & Metellus clariores in urbe habebantur. Quidam tradunt illum fuiſſe ex Brunduſio Calabriæ Vrbe. Nepos fuit Quinti Ennii, quod Euſebius ac Plinius referunt. Romæ vixit in ſumma claritate nominis. Commendatur maxime illius ingenium, & nativa quædam facilitas in capiendis liberalibus diſciplinis. Neque defuit illi ſtudium pingendi, quod & C. Plinius indicat, qui Pacuvii poetæ opera in magno honore à veteribus habita affirmat: eaque in primis, quæ in æde Herculis foro boario perfecit. Quocirca clariorem fecit eam artem in Vrbe propter gloriam ſcenæ. Idem Pacuvius amplum ac ſonorum dicendi genus ſequutus eſt, ut M. Varro teſtatur. Quod ſi durior alicubi, ac prope horridus habitus eſt: id ipſum tamen non vitio illius, ſed temporum aſſcribitur: nam Fabius Quintilianus aperte aſſerit, clariſſimum fuiſſe Pacuvium gravitate ſententiarum, verborum pondere & autoritate perſonarum. In qua ſententia & M. Cicero fuit, qui hunc ex cæteris omnibus in Tragædia facile præfert, carmenque illius magnopere commendat.

ADOLESCENS TAMET SI PROPERAS
HOC TE SAXVM ROGAT VT SE ASPICIAS
DEINDE QVOD SCRIPTVM EST LEGAS
HIC SVNT POETE PACVVII
MARCI SITA OSSA
HOC VOLEBAM NESCIVS NE ESSES
V. A. L. E.
D. M.

Romæ.
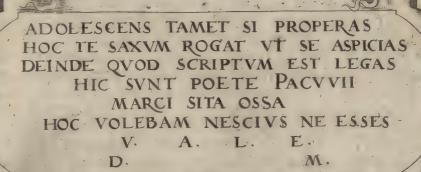
ELOGIVM OVIDII.

ESTABANT in Poësi adhuc relliquæ virtutes, quas vix animo conceperant, qui cæteros non sine causa mirabantur. Facilitas, simplicitas, acumen ac velocitas. In primis autem suavitas. Quæ virtus ut est cæterarum prima, ita ex his constat. Quæ in P. Ovidio Nasone equite Romano, salva linguæ puritate, tales sunt ac tantæ: ut, si aliorum majestati cedat, de qua in diverso genere ne cogitavit quidem, nullum reperire possis, cui in poësi loco cedat. Et quod magis admirere, nemo ei tam dissimilis reperiatur, cui non virtutibus diversis vel superior vel par sit. ut secundus à Marone, ita primus cæterorum; neque minus tamen, prope ultimus bonorum. Nam quemadmodum antiquos lactea (quod recte summus ævi nostri Criticus de eo judicat) facilitate emollivit, ita pondus ex acumine & nervos characteri suo addidit. Quibus nervis paulo post declamatores, primo linguam, mox poësin, enervarunt. Vnum metuo, ne cum ad brevitatem, tempore iniquo, quod nunc urget, compellamur, ultra metam impetus nos ferat. De eo enim nobis sermo, quem vel admirari posse oratoris magni ac poëtæ semper judicavi, etiam cum parum intelligerem aut didicissem. Posse autem imitari, postquam Græcos & poëtas & artifices dicendi serio expendi, non judicii aut eruditionis, qua excellit, sed naturæ rem ac voti esse. Ex antiquioribus, eos, qui desinere eum posse negant, judicare potuisse, viri magni jam negarunt. qui fortasse nec incipere unquam in poësi potuerunt. Neque cogitabant, aliud vigorem, ac ingenii fæcunditatem, aliud ineptam redundantiam in scriptis esse. Eo enim noster hic provectus, ut cùm admirationem istis, si dîs placet, criticis exprimere non posset, æmulationem, quam inepte prodiderunt ac invidiam, expresserit. Qui virtuti suus ac præcipuus triumphus est.

TVMVLVS OVIDII POETÆ
in finibus Græciæ et Valachiæ.

FATVM NECESSITATIS LEX.

HIC SITVS EST VATES, QVEM DIVI CÆSARIS IRA
AVGVSTI, PATRIO CEDERE IVSSIT HVMO.
SÆPE MISER VOLVIT PATRIIS OCCVMBERE TERRIS,
SED FRVSTRA HVNC ILLI FATA DEDERE LOCVM.

SISTE. QVID IPSE VELIM ROGITO COGNOSCE VIATOR.
EVRIPIDES TRAGICO CARMINE CLARVS HOMO.
HAC IACEO: ISTVD ERAM QVOD TE COGNOSSE VOLEBAM.
ERGO DIV FELIX CHARE VIATOR ABI.

Euripidis Epitaphium. 6.

ELOGIVM PERSII.

Mirari ſubiit non ſemel, de obſcuritate Perſii verba feciſſe illum virum, cui nihil erat obſcurum. Certe aliud Quintilianus judicabat, cum vera laude dignum pronuntiaret: aliud Hieronymus, cum diſertiſſimum Satyricum, vocaret: mihi quoque non pauci hujus poëtæ verſus ita clari & λευκοὶ videntur, ut vel in cifio à mediocriter doctis legi poſſint, quare non totus liber profectò eſt obſcurus: ſed loca tantum nonnulla. Quid? ſolus hic obſcurus? non etiam optimus quiſque attentiſſimum & πολυμαθέστατον requirit lectorem? non commemorabo Thucydidis τὰς περινοήσεις, τὰς ἐμπεριβολὰς, τὰ γλωσσηματικὰ καὶ ξένα τὰ ἀνακόλουθα, & ſimilia multa quibus obducta caligo ingens illius hiſtoriæ. Silebo Platonis τὰς ἀκράτους καὶ ἀπηνεῖς μεταφορὰς, de quibus Longinus. hoc ſolum dicam, maximarum difficultatum ea potiſſimum ſcripta eſſe plena, quæ omnium ſæculorum docti homines maxime ſunt admirati. Quis Pindarum intelligeret aut Ariſtophanem, abſque eorum interpretibus foret? quis Græcis literis doctus choros tragicorum inoffenſo pede percurrit? Theocriti τὰ σκληρὰ notant veteres critici: neque indignentur. nos offendent Perſianæ difficultates? & qui laborioſas illius opilionis ineptias non gravamur: tam ſeverum hujus carmen ut intelligamus, operæ nos pænitebit? Porro obſcuritatis hujus diverſas cauſas afferre poſſumus, eaſque certiſſimas. in auctore ſunt aliquæ, aliæ extra illum, quædam in interpretibus. Non negabo obſcura quædam eſſe in quarta, prima quoque: ſed poëtæ facile ignoſco, cum cogito crudelitatem ejus, in quem illa erant, metu de induſtria atramenti ſepiarum aliquid eſſe affuſum: neque dubito ſapientiſſimum præceptorem Cornutum adfuiſſe, qui vetus verbum crebro illi inſuſurraret Σκότισον; & quod etſi diſerte Probus, ſive quicunque eſt vitæ ſcriptor, non dicit, ea tamen narrat ex quibus hoc debeamus colligere?
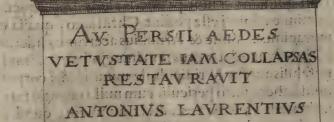
A. PERSIVS.
A. F. SEVERVS
V. ANN.
VIII. M. III.
D. XIX.

Volaterris ante aedes Leonori.

ELOGIVM LVCRETII.

IAM in Tito nostro quæ Christianæ adversantur religioni, maximi quidem illa sunt ponderis, sed tam perspicue sunt falsa, ut nemini ea fraudi esse possint Christiano, qualia modo commemorabimus. Vnde & Arnobius acerrimus fidei nostræ defensor, à Titi lectione deterritus non fuit, ejusque auditor Firmianus. Admirabilis autem & ridicula de minutis illis corpusculis sententia quid habet quæso periculi, cum nullo negotio refelli possit? Imo utilitatem hanc ea res adfert summam, quod dum in falsa ea incidimus, de rerum obscuritate & naturæ decreto, accuratius etiam de vero ipso cognoscendo laboremus, ejusque rationes melius percipiamus, perceptas memoriæ infigamus firmius. Certe videant prudentes in r. p. viri, an non sit utilius adolescentes, quo veras de natura & Dei operibus perceptiones cognoscant; audire falsa etiam aliorum dogmata, eaque à præceptoribus refelli: atque ita in gravissimis simul ac suavissimis versari rebus; quàm volutari assidue in spurcissimis illis poëtis, quorum ex veteribus supersunt non pauci; ex recentioribus, pro pudor, succreverunt plurimi. Certe in hoc poëta omnia gravitatis sunt plena: nulla intemperantiæ nota, aut vestigium, uti mox dicam. Neque Lucretium nostrum eo solo nomine respuendum quis putet, quia summam ac divinam ingenii sui vim, & orationis splendorem incredibilem, ad impia illa & puerilia potius, quam ad gravioris familiæ vera decreta exprimenda, contulerit. Id enim seculo illi adscribendum certe est: quo tempore ut ipse iniquissimus huic sectæ M. Tullius sæpe testatur, Epicuri ratio omnibus erat notissima. Omnes fere præstantissimi viri eam disciplinam profitebantur, quam & mox Horatius, Virgilius, Propertius, nobilissimi Poëtæ sunt amplexi. Neque vero, quæ in hoc Scriptore sunt, omnia vel impia sunt vel inepta; quin præclara in eo continentur multa, multa lectione & observatione dignissima.

M. VALERIVS MAXIMVS SACERDOS. D.S.I.M.
STVD. ASTROLOGIE SIBI ET SEVERIAE
APR. VXORI. H. M. H. N. S.

Mediolani.

A. Q. LVCRECII HISTORICI AC POETE
CONDITORIS VERISSIMI, CVI OB EXCEL-
LENTIAM INGENII STATVA CONDONA-
TA AC CIVITATI CESENAE ROMAN. CO-
LONIAE DEDVCTE IN HOC SACRO
MONTE DEDICATO.

Cesana 8.

ELOGIVM CLAVDIANI.

Oëta est, non qui fabularum obſcuris ambagibus aures potius titillet, quam animum inſtruat. Nulla in eo nugarum ſcite coagmentarum ſeries, quæ blando errore à gravioribus ſtudiis ad Sirenum cantus menteis deducat. Graviſſimus & compoſitæ ad politicam doctrinam nervoſitatis ſtylus. Materies, laudum principalium omne genus. Si armatam virtutem requiras, quis mille ducentis annis Fl. Stilicone fortior miles, imperator circumſpectior? Nam de ultimis ejus contra Romæ Fatum conatibus ſermo hic eſt. Quis ſtrenuior lapſam Remp. contra Barbaros undique inundanteis domeſticaſque Rufinorum & Eutropiorum molitiones inſtaurare, & reſtitutam vi & armis invictis tueri? Abſolvit ſane bellicam felicitatem in ejus viri pro Rep. præliis, jam cadens Romana Fortuna. Si pacificas artes, & Togæ decora contemplari libet, quid perfectius ſtudiis ſapientiæ vel cogitare poſſis, quam fuere Ordinarii Conſules, Proborum ſanguis? quam fuit Manlius Theodorus, quem cum perfecta brevitate auctor noſter laudare vellet, ſinceram omnium virtutum congeriem nominavit? Si miſtam bellicæ magnanimitati togatam prudentiam conſpicari libet, in ſpeculo illam intuendam præbet Theodoſius, ultimus fere Romanorum, quod ille de Q. Caſſio dixit. Iam incomparabilis hujus Chriſtiani principis laudeis in ipſius & filiorum Arcadii Honoriique perſonis, nemo pictor depingat clarius, quam ingenio ad omnia ſumma nato noſter Claudianus. Et his tantorum Heroum præconiis non tumidum aliquem, non imbellem ſtylum applicuit. Sed per facta altiſſima æquali & ambidextro cothurno inceſſit, qui & rebus ſufficiat clariſſimis, & non exuberet ſtolida quadam tumoris adfectatione, quæ genus dicendi magnificum plerumque contaminare ſolet.

CLAVDII CLAVDIANI.
CLAVDIO CLAVDIANO V. C. TRIBVNO
ET NOTARIOR. INTER CAETERAS IN-
GENTES ARTES PRAE GLORIOSISS.
POETARVM LICET AD MEMORIAM
SEMPITERNAM CARMINA AB EODEM
SCRIPTA SVFFICIANT. ATTAMEN TESTI-
MONII GRATIA OB IVDICII SVI FIDEM
D. D. N. N. ARCADIVS ET HONO-
RIVS FELICISS. AC DOCTISSIMI IMPP.
SENATV PETENTE STATVAM
IN FORO DIVI TRAIANI
ERIGI COLLOCARIQ. IVSSERVNT.

Romae.

C. PLINII VERONEN-
SIS HISTORIARVM
N. L. OMNIVM MEMO-
RIAM DEDIT NEC
NON TC N m XXXV.
CONS [illegible] MACER [illegible].

In ripa Benaci lacus

ELOGIVM VIRGILII.

NOlo me pronuntiaturum ſperetis de palma Homero aut Maroni adjudicanda: eam ego laudem vel invidiam doctioribus concedam, qui ad eum gradum ſapientiæ perveniſſe me negem, ut judicio aggrediar tantas componere lites, quæ ad ipſius arbitrium rejiciendæ fortaſſe ſint Iovis, qui ipſe invidiam eludens, de formis divinis cognitionem ad homines remiſerit. Tantum dicam, Maronem, non ut Platonem, poëmata ſua igni damnaſſe, quod longo intervallo ab Homericis relinquerentur; ſed quod ſecundiores curas prudentiores judicaret, nec ſpatium recognoſcendis verſibus fatum intempeſtivum dediſſet, qui tamen ſunt ejus generis, lambendo ab auctore more urſæ effecti, & ad pauciſſimos redigi ſoliti, ut nullius ævi ſequentis cura, grandiloquentiam parem, muſicam, æquabilitatem, nitorem, venerem aſſequi potuerit: ut non immerito illis auditis, autori in theatro Romæ ceſſum & aſſurrectum ab omni cive fuerit, & à patre patriæ eloquentiæ ſpes altera Romæ exclamatus rubuerit: à peritiſſimis itidem publico ſuffragio ἀμίμητος, ἀμώμητος μουσηγέτης renuntiatus eo elogio, ut ſine eo duce fruſtra etiam Muſarum fores pulſari dicerentur, quem priſca religio, Maiæ matris ſomniis, lauru cunabulari, populo item fætarum votis nobilitato, Alexandri imperatoris larario, ſacrarioque, ſupra hominem evehere non dubitarit.

QVI CINERES? TVMVLI HAEC VESTIGIA CONDITVR OLIM
ILLE HOC QVI CECINIT PASCVA RVRA DVCES.

Vergilij Poetæ Sepulchrum.

Ante Neapolim in aditu cauernæ montis Pausilippi.

10

ELOGIVM ACCII SYNCERI SANNAZARII:

Va tempeſtate, inquit Scaliger, melioris vitæ officia Bononiæ auſpicatus ſum, habui ſtudiorum ſocium Pacium Aquilium civem Romanum, qui antea militiæ quoque fuerat contubernalis. E Calabria igitur commeatus gratia cum veniſſet Neapolim, decedens inde ſecum attulit Eclogam Sannazarii, cui titulus eſt Lycon, ac præter eam ex Chriſteide (ſic enim appellabat) aliquot carmina ſane quàm luculenta. Quorum mihi nunc cum in mentem venit, non poſſum non didiciſſe ex judicio tanti viri, qui opus divinum illud ſuum, mutato conſilio poſtea non Chriſteidem, ſed de Partu virginis inſcriptum maluit. Idem primus epigramma cultum dediſſe creditur à nobis: primuſque argutias terſas oſtendiſſe. In carmine quoque paſtorali ſolus legi dignus omnium, qui poſt Virgilium ſcripſere. Memineris illud oraculum noſtrum, pauca licere perfecto Poëtæ, non quodvis argumentum, non quævis vox, non quævis junctura vel vocum, vel numerorum inter genuinas legitimasque referri debet. Hoc ille, ſi quiſpiam alius, præ oculis habuit.

In Margolline littorali manasterio extra Neapolim: Sannazari monumentum.

ELOGIVM
ÆMILII PAPINIANI.

IVRIS civilis cognitionem Papinianus, Hostilio Papiniano atque Eugenia Gracili natus, à Scævola didicit. Procurationem Fisci post Septimium Severum exercuit, cui quod vel ex condiscipulatu, vel affinitate per secundam uxorem (nam id quoque traditur) vel consuetudinis gratiâ, amicissimus erat. Vbi ille rerum potitus est: Papinianum præfectum prætorio constituit, non, ut ait Politianus & Cotta, urbis. Quo in Magistratu Paulum atque Vlpianum discipulos suos assessores habuit. Idem Princeps ei moriens filios suos commendavit. Quorum alter Antoninus Bassianus Caracalla à patre posthabitus, ad imperium tamen favore exercitus cum pervenisset, Getamque de medio tollere in animo haberet, & de insidiis ejus apud Prætorianos milites in castris questus esset, Papinianus, etiam tum Prætorii præfecturam obtinens, fratrum concordiam quam potuit maxime fovit, egitque ne Geta occideretur. Qua de re, cæso jam fratre, infensus ei Caracalla, tametsi eum cum cæteris concordiæ ministris perdere destinasset, ei tamen innitens, à Capitolio in palatium rediit. Nec multo post aliis compluribus sublatis, qui fautores fuerant Getæ, à militibus, non solum permittente, verum etiam suadente Caracalla, occisus traditur. Sunt qui in conspectu ejus securi percussum, & à militibus confossum scribant, ideoque carnifici dixisse Principem, Gladio te exsequi oportuit jussum meum. Caussa mortis utcunque aut prætextus certè atque occasio, amor Papiniani non tam in Fratrem, quam in concordiam utriusque fuit: Proditum tamen variè memoriæ est. Multi dixerunt Caracallam occiso fratre mandasse Papiniano, ut & in Senatu per se & apud populum facinus dilueret: illum respondisse: Non tam facile parricidium excusari posse quam fieri. Hunc finem immeritissimo habuit vir sanctitate morum, scientia ac rebus gestis inclitus, qui juris asylum, qui doctrinæ legum thesaurus fuerat, ex cujus ludo, tanquam ex equo Trojano, innumerabiles scientiæ civilis proceres exierant.

Romæ
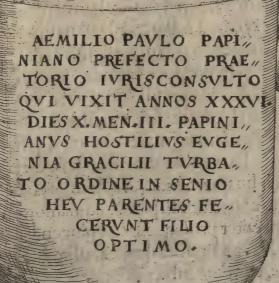
M. AVFIDIO FRONTONI PRO-
NEPOTI M. CORNELII FRONTO-
NIS ORATORIS COS. MA-
GISTRI IMPERATORVM L. AN-
TONINI NEPOTI AVFIDII
VICTORINI PRE-
FECTI VRBIS II. COS.
FRONTO CONSVL FILIO
DVLCISSIMO.

Pataui. 12.

ELOGIVM
ERASMI ROTERODAMI.

MAgnus Desiderius Erasmus Roterodamus. Magnum dixi, nam qui eum minorem facere nisi sunt, hoc tam immaturo judicio se ipsos ivere depressum. Conceptus Goudæ, Roterodami natus est anno 1467. Patrem habuit Gerardum Sevenbergensem, matrem Margaretam, Petri Medici filiam. Pater cui uxorem per parentes ducere non licebat, sacris initiatus est, tantæque in dicendis concionibus facundiæ fuisse perhibetur, ut *Praet* vulgo nominaretur. Desiderius Erasmus prima studiorum Tyrocinia Trajecti, & deinde Daventriæ egit. Parentibus mortuis Canonicis regularibus in Syon prope Delfos in disciplinam traditur. Vnde in Steinense ejus ordinis prope Goudam Cænobium concessit;ubi præter humaniorum litterarum,quas sub Cornelio Aurelio gnaviter prosequebatur, pingendi artem etiam addidicit. Imago Christi crucifixi ab Erasmo depicta, olim in Cornelii Musii Delfensis musæo videbatur, cum hac subscriptione.

Hæc Desiderius, ne spernas, pinxit Erasmus,
Olim in Steynæo quando latebat agro.

Mox cursu studiorum absoluto, scriptisque in vulgus editis tantam eruditionis & virtutis famam est consecutus,ut à regibus & principibus in Germaniam, Italiam, Angliam aliasque Europæ regiones magnis præmiis sit evocatus. Eruditionis & diligentiæ fuit inexhaustæ. Tantum doctissimorum librorum condidit, ut merito de ipso, quod olim de Togatorum doctissimo, dici possit; tantum eum scripsisse ut nihil videatur potuisse legere, tantum legisse ut nihil videatur potuisse scribere. Erasmus à Maria Hungarorum regina in Brabantiam evocatus, anno 1536. magno publici egregii damno vitam cum morte commutavit, annos natus 70. Nemini eruditorum epitaphia plura scripta sunt, quam isti. Vitam ejus Beatus Rhenanus, scriptorum syllabum Conradus Coclenius & Hadrianus Barlandus, vorsa ille, hi prosa oratione, consignarunt.

CHRISTO SERVATORI S.

DES. ERASMO ROTERODAMO VIRO OMNIBUS MODIS MAXIMO, CVIVS INCOMPARABILEM IN OMNI DISCIPLINARVM GENERE ERVDITIONEM PARI CONIVNCTAM PRVDENTIA POSTERI ET ADMIRABVNTVR ET PRÆDICABVNT. BONIFACIVS AMERBACHIVS. HIE: FROBENNIVS. NIC. EPISCOPIVS. HEREDES ET NVNCVPATI SVPREMÆ SVÆ VOLVNTATIS VINDICES, PATRONO OPTIMO, NON MEMORIÆ QVAM IMMORTALEM SIBI AEDITIS LVCVBRATIONIBVS COMPARAVIT, IIS TANTISPER DVM ORBIS TERRARVM STABIT SVPERFVTVRO AC ERVDITIS VBIQVE GENTIVM COLLOQVVTVRO SED CORPORIS MORTALIS QVO RECONDITVM SIT ERGO, HOC SAXVM POSVERE

MORTVVS EST · 4 · EIDVS IVL.
IAM SEPTVAGENARIVS ANN · A CHRISTO NATO
M · D · XXXVI.

Basileæ 13

ELOGIVM CONRADI CELTIS.

COnradus Celtes Protucius, quem Ieannes Camers, in epitaphio ejus, rhetora & historicum appellat; in pretio erat temporibus Frederici Imp. à quo suasu Frederici, Saxoniæ Ducis, laurea poëtica est ornatus, anno ætatis XXXII. Primus autem Germanorum hoc titulo decoratus fuit. Atque eo nomine Cæsari Frederico gratias ipse agit, Od. I lib. I. Sed præcipue claruit regnante Frederici filio, Maximiliano Imp. Meminit Conradi hujus inter temporis sui poëtas Lilius Gyraldus dial. II. Natus fuit honesta apud Francos familia Suinforti ad Mænum haud longe ab Herbipoli, Kal. Febr. anni CIƆCCCCLIX; quo ipso Maximilianus Cæsar natus, sequentibus Idibus Martis. Heidelbergæ auditor fuit Rodolphi Agricolæ, aliorumque in aliis Germaniæ Academiis. Item in Italia, Patavii quidem audiit Io. Calpurnium Brixiensem, Ferrariæ Guarinum, Bononiæ Philippum Beroaldum, Florentiæ Marsilium Ficinum, Venetiis Antonium Sabellicum, Romæ Pomponium Lætum. Cætera ad vitam ejus pertinentia scripsit Sodalitium literarium Rhenanum, cujus de vita ejus libellus præmittitur poëtæ hujus odarum libris Argentorati excusis anno CIƆIƆXIII. Inter alia Historiam reliquit de situ Norimbergæ, de situ & moribus Germaniæ, de silva Hercinia, & vita S. Sebaldi. unde ipse sic fere canit, Od XI. lib. III.

Nam longa bene lucubratione
Descripsi Herciniæ vagos recessus,
Urbem cum populo illiusque mores,
Artes, mœnia, porticus, & ædes
Privatas, superisque dedicatas,
Et quîs publicus usus interesset.

Ac paulo post,

Divus quin etiam fuit Sebaldus
Nostris carminibus polo locatus.

Pro tanto labore queritur se exiguum præmium reportasse, Ait enim

Bis denos mihi Noricus Senatus
Parvi ponderis aureos dicavit,
Quos missos meritis meis recepi.

D· O· M· S·
CON. CELTI PRO. OSTRO
FRANCO POËTÆ EX
TESTA: POSITVM
V· I
V· O
Ø ANN· CHRISTI M. D. VIII.
II· NO. FEBRV. VIXIT
ANN. XLVIIII. DIES TRES.

Viennæ.

·14
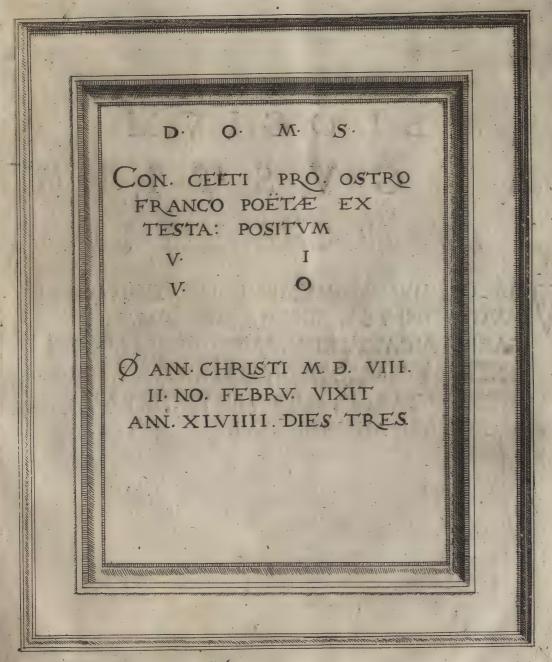
ELOGIVM AVGVSTINI WÆCELII.

VIATOR, HVC ANIMVM PRECESQVE DIVORTAS AVGVSTINI TE WÆCELII ROGANT MANES SACRIS DICATVS LINGVA LITTERIS, FLORENS INTER IVVENTÆ MEDIAM PERII SPEM, DIRO AVSV LATRONIS, O TRAGICA SCELERA! MENSE NOVEMBRI, ANNO M.D.XVI.

VIATOR HVC ANIMVM PRECESQ. DIVORTAS
AVGVSTINI TE WAECELI ROGANT MANES
SACRIS DICATVS LINGVA LITERIS FLORENS
INTER IVVENTAE MEDIAM PERII SPEM DIRO
AVSV LATRONIS O TRAGICA SCELERA EITO
MEN. NOVEMB. AN. M. D. XVI.

Tübingæ.

Stutgardiæ.
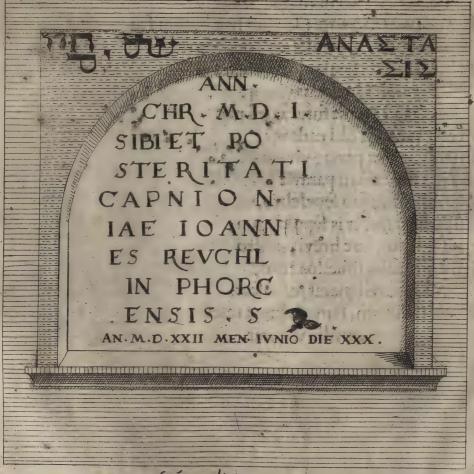
ELOGIVM LVDOICI ARIOSTI.

LVdoici Ariosti humantur ossa
Sub hoc marmore : seu sub hac humo: seu
Sub quicquid voluit benignus hæres
Sive hærede benignior comes: seu
Oportunius incidens viator.
Nam scire haud potuit futura: sed nec
Tanti erat vacuum sibi cadaver,
Vt urnam cuperet parare vivens;
Vivens ista sibi tamen paravit
Quæ scribi voluit suo sepulchro,
Olim si quod haberet is sepulchrum;
Ne cum spiritus, hoc brevi peracto
Præscripto spacio, misellos artus,
Quos ægre ante reliquerat, reposcet;
Hac & hac cinerem, hunc & hunc refellens
Dum noscat proprium diu vagetur.

LUDOICI ARIOSTI HUMANTUR OSSA
SUB HOC MARMORE: SEU SUB HAC HUMO: SEU
SUB QUICQUID VOLUIT BENIGNUS HÆRES
SIVE HÆREDE BENIGNIOR COMES: SEU
OPORTUNIUS INCIDENS VIATOR.
NAM SCIRE HAUD POTUIT FUTURA: SED NEC
TANTI ERAT VACUUM SIBI CADAVER
UT URNAM CUPERET PARARE VIVENS
VIVENS ISTA SIBI TAMEN PARAVIT
QUÆ SCRIBI VOLUIT SUO SEPULCHRO,
OLIM SI QUOD HABERET IS SEPULCHRUM
NE CUM SPIRITUS HOC BREVI PERACTO
PRÆSCRIPTO SPACIO MISELLUS ARTUS
QUOS ÆGRÉ ANTÉ RELIQUERAT, REPOSCET.
HAC ET HAC CINEREM, HUNC ET HUNC REFELLENS
DUM NOSCAT PROPRIUM DIU VAGETUR.

Ferrariæ Ludoici Ariosti poetæ insignis sepulchrum 16

ELOGIVM EVRICII & VALERII CORDI.

Anno Christianæ Epochæ, millesimo, quingentesimo, vigesimo sexto, Philippus Hassiæ Landgravius novam Cattorum Academiam erexit. In hac igitur primus Apollineam artem professus est Euricius Cordus, Hassiacus, natus in viculo cui nomen Simehusa, unde & Simehusii cognomentum aliquando adsumpsit. parentem habuit rusticanum quidem, sed honestum & mediocribus facultatibus, utpote cujus

Plura prehendentem quam centum jugera fundum
Fæcundos genitor solus aravit agros.

Ex aliis Scholis Lipsiam ablegatus est, sub annum decimum septimum supra mille quingentos, eoque secum attulit Bucolica sua, quæ studiosis volentibus audire privatim explanavit. Erphordiæ deinde Ludum litterarium aperuit, suaque industria Academiam illam Thuringicam multis nominibus reddidit celebriorem. Postea ad medicam artem se contulit, & anno vicesimo primo Italiam petiit, ac Ferrariæ inter alios audivit Nicolaum Leonicenum, jam nonagenarium, atque Ioannem Manardum medicos. Eruditionem itaque suam, & vitæ integritatem morumque elegantiam, quum viris in Italia doctis luculenter probasset, summa eum voluntate medici Ferrarienses suo ordini adscripserunt, titulos conferente illi Nicolao Leoniceno viro in re medica summo. Reversus in patriam Erphordiæ docuit, ad annum usque vigesimum septimum post millesimum quingentesimum, quo cum Marpurgi tenuiora essent Scholæ, ut fit, initia, ipse inter primos primi rectoris Ioannis Ferrarii, Montani Amelburgensis, collegas est designatus cum Hermanno Buscio, aliis. Post septennium Marpurgo, ubi invidia premebatur, Bremam invitatus abiit, ibi quomodo habitus sit ipse profitetur:

Excepit placido me pia Brema sinu.
Quæ non vile supra mihi pacta solaria donum
Gratuitæque dedit commoda tecta domus.
Et, quo non ego me dignor, veneratur honore,
Inter primates dans residere suos.

Exemptus hic cum fuisset occupationibus medendi, & rude donatus, publice medicam in Atheneo ipsius urbis celeberrimo artem docuit, scriptisque propagavit publice. Hoc ergo modo cùm inclyto Bremensium Lyceo salutariis consiliis, & quibus poterat modis profuisset, vitamque omnem cum gravitate annorum, & autoritate præcipua consumsisset; tandem bene actam vitæ fabulam catastrophe beata clausit, anno Christi trigesimo quinto, alii octavo, die vigesimo quarto Decembris, relicta tum à se, tum à libris, egregia doctrinæ laude, quæ esset immensa, si filio Valerio absolvere id, quod uterque instituerat, licuisset.

Romæ ad S. Mariam de anima
VALERIO CORDO SIMESVSIO HESSO, EVRICII
MEDICI ET POETÆ FILIO, MORIBVS INGENIO
COMITATE PRÆSTANTISS. DOCTORVM OMNIVM
ADMIRATIONEM MERITO, QVI NATVRÆ
OBSCVRITATEM ET HERBARVM VIRES ADO-
LESCENS SENIBVS EXPLICAVIT: CVM EXPLERI
CVPIDITATE COGNOSCENDI NON POSSET,
PERLVSTRATA GERMANIA ITALIAM ADIIT,
VENETIIS IN HONORE HABITVS, ET RO-
MAM VIX INGRESSVS, SVBITO MORBO IN-
TER AMICORVM LACHRYMAS NON RECVPERABI-
LI STVDIORVM IACTVRA FLORENTE ÆVO
EXTINGVITVR, ANNO ÆTAT. XXIX. M.D.
XLIIII. VII. CAL. OCT.
INGENIO SVPEREST CORDVS, MENS IPSA RECEPTA EST
COELO: QVOD TERRÆ EST, MAXIMA ROMA TENET.
17

ELOGIVM
ANGELI POLITIANI.

Nter ea ingenia quæ restaurandis literis cum favente fato præfuerunt, vel cum primis nescio etiam an ullo pare, semper ego æstimavi Angelum Politianum; tanta in eo viro dexteritas quocunque literarum se verteret, fuit, ut nec nunc satis admirari dotes incomparabiles possit, licet nonunquam tanto Heroi iniquior, Posteritas. Nec admiratus ego solum hunc hominem semper sum, sed quæ ejus in scribendo singulares Gratiæ sunt, amavi etiam, affectu sane tenero; Quare etiam minus patienter tuli sordida pædagogorum judicia, qui ne quid minus in hoc quam in aliis scriptis divinitati jam consensu docti orbis trans scriptis sapere videatur, nescio quas vernilitatis Notas inusserunt, vel inurere certe conati sunt longe doctissimis ejus monumentis. Alii in jurisprudentia inscitiam ejus notarunt: inter quos vel primus est Ioannes Corasius in Miscellaneorum libris, sed qui nullo auctore firmet suam Calumniam, dicam an historiam, cui nos judicium in eadem re Antonii Augustini, viri laudatissimi, opponimus, legendum Libro IV. Emendationum cap. XIV. Alii vitam & Amores hominis vituperabiles non sine invidia recensent, autorem secuti Paulum Iovium, cujus quanta fuerit vel sit etiamnum, aut esse certe debeat, autoritas, notum satis est de Ioannis Bodini methodo historica, Iosephi Scaligeri, Fabulæ Burd. Cof. immo universi litteratorum hominum chori judiciis, qui fabulas ipsius omnibus deridendas proposuerunt. Illud vellem summos viros Iulium Cæsarem Scaligerum in poëmatis, & Philippum Melanchtonem de obitu & impietate Politiani tam inclementer non censuisse. Et Scaligeri quidem versus obscæno more, sed Politiani furore, ideo morari nos magnopere non debet, quod fundamentum sententiæ in eo, quem modo explosimus, Iovio habet. Melanchton autem qui tomo tertio declamationum pag. DXLV. Angelum nostrum non nisi semel sacrum codicem legisse, adeoque dixisse nullum tempus se unquam pejus collocasse, commemorat, ut & Ludovicus Vives & ex eo Philippus Mornæus cap. XXVI. divini libri de veritate religionis Christianæ, qui ἀθεότητα manifestam eidem impingunt, nec ullo idoneo teste, quod dicunt, confirmant, & eo ipso satis liquido confutantur; quod ipsemet Politianus de se scribit, sese quadragesimali tempore publice populo sacras litteras enarrasse Libro IV. Epistolâ X.

HIC SITVS EST IANVS PATRIVM QVI PRIMVS AD ISTRVM
DVXIT LAVRIGERAS EX HELICONE DEAS.
HVNC SALTEM TITVLVM LIVOR PERMITTE SEPVLTO
INVIDIÆ NON EST IN MONVMENTA LOCVS.

Jani Pannonij Episcopi Quinq Ecclesiensis, poetæ celeberrimi Epitaphium.

POLICIANVS IN HOC TVMVLO IACET ANGELVS VNVM
QVI CAPVT ET LINGVAS, RES NOVA, TRES HABVIT.

Angeli Policianij Epitaphium

IB

ELOGIVM FRANCISCI PETRARCHÆ.

Aus ea inprimis debetur eximio viro, Francisco Petrarchæ: quod literas multo ævo misere sepultas è Gothicis tumulis excitavit: ut jure optimo de eo ait Paulus Iovius in elogiis doctorum virorum. Idemque judicium est Leandri in Italia, Scaligeri in arte poët. & cujus non? Nec exiguum ad eam rem momentum paulo post attulit Ioannes Grammaticus, insignis orator; quem Leonardus Aretinus dictitabat (ut apud eundem Leandrum in ejus, quæ nunc Romanula dicitur, descriptione legitur) primum in Italia studium eloquentiæ reparasse, una cum imperii majestate prorsus fere deperditum. Est Ioannes hic auctor ὁδοιπορικοῦ, quo ad facundiam sternere viam, ut potuit, studebat. Ejusque de progenie fuit Nicolaus Ferrettus, ex cujus Schola (ut idem Leander testis est) plurimi eruditione clari in Cisalpina Gallia (ut cum Italis eam sic vocemus) prodierunt. Sed quod Aretinus ajebat, primum in Italia fuisse Ioannem Grammaticum, qui, ad bene sperandum de literis facundiaque, signum tolleret: id non sine aliqua deprecatione Petrarchæ dictum videtur. Franciscus Petrarcha circa Ancisam, seu Incisam, Florentini agri vicum, patre Florentino exule, natus fuit XIII. Kal. Sextil. anno CIↃCCCIV, non anno CIↃCCCXL: ut inepte editum est apud Gualterum Burlæum libro de vitis Philosophorum. Etsi is profecto error Burlæo vitio verti nequit: qui ipse sæculo ante id tempus floruit, ac Petrarchæ æqualis fuit. At claruit Petrarcha anno CIↃCCCXL. & proximis annis XXXV. Quam varia in literas retulerit, nemo paulo humanior nescit. Vitam Petrarchæ paucis retulit Raphael Volaterranus Arithropologiæ libro XXI, & Iacobus Bergomensis Chron. Suppl. lib. XIII ad annum CIↃCCCXLI, ubi eum cælestem virum meritò appellat.

FR. PETR. PAVL VALDECVZVS PAT. POEMATVM
EIVS ADMIRAT. ÆD. AGR. Q. POSSESSOR, HANC
EFFIGIEM P. ANN. M. D. LXVII. IDIB. SEPT.
MANFREDINO COMITE VICARIO

FRIGIDA FRANCISCI LAPIS HIC TEGIT OSSA PETRARCHÆ
SVSCIPE VIRGO PARENS ANIMAM SATE VIRGINE PARCE
FESSAQVE IAM TERRIS COELI REQVIESCAT IN ARCE.
M. CCC LXXIIII. XVIII IVLII.

ELOGIVM
DANTHIS ALGERII.

Ed nunquid nobis mittam Florentinum Danthem Algerium, quod vernacula Hetruſcorum lingua carmen ſuum condidit? Neutiquam, eoque minus, quod eum ex Ferrarienſi familia originem traxiſſe, teſtis eorum temporum Benvenutus Imolenſis tradiderit. Scitis enim non minus eum poëtam à quibuſdam exiſtimatum, eo ſermonis genere, quàm vel Lucretium, vel quem alium ejus generis. In eo quidem eruditionem, & multarum rerum cognitionem offendetis, & imprimis ejus Theologiæ, quæ Pariſienſibus attribuitur. In eo ſalis & mordacitatis ad faſtidium interdum uſque. Certe in eo poëticam diſpoſitionem majoremque diligentiam pleroſque deſiderare video, ejuſque linguæ nitorem: quos Ioannes Stephanus eremita, & amicus clariſſimus & municeps noſter, qua eſt eruditione, & quo à teneris erga Danthem fuit ſtudio mirabiliter ſolitus eſt refellere. Sed nunc quæ ad ejus vitam pertinent, præteribo, vel quod jam omnibus notæ, vel quod jam ſerum diei imminet. Scripſit vero præter cantica, comedias & alia Danthes, inter quæ Sympoſium, & paraſino (quod ajunt) ſtylo quædam. Fuere ex eadem familia & alii, in quibus unus Veronæ natus, Danthis & ipſe nomine, qui (ut audivi) quintus ab illo eſt, & Latina & vernacula lingua non ſine laude verſus ſcripſit. Cæterum ne quid hodie prætermittam eorum quæ mihi in mentem veniunt poëtices, vidi qui Latinum Danthem fecerat carmine Hexametro, ex Olivetanis videlicet ſodalibus Piſtorienſem quendam eorum temporum, quem librum (prô ſumme optime Deus, quanta cuſtodia aſſervatum in Olivetano cænobio!) ipſi non ſine ambitione mihi, tanquam ſacram rem aliquam oſtenderant.

Dantis Petæ
monumentum
VIRTVTI
ET
HONORI
IVRA MONARCHIÆ SVPEROS PHLEGETONTA LACVSQ
LVSTRANDO CECINI VOLVERVNT FATA QVOVSQ
SED QVIA PARS CESSIT MELIORIBVS HOSPITA CAS
TRIS
ACTOREMQ SVVM PETIIT FELICITER ASTRIS
HIC CLAVDOR DANTES PATRIIS EXTORRIS AB ORIS
QVEM GENVIT PARVI FLORENTIA MATER AMORIS
20
Rauennæ prope
templum Sti. Francisc

ELOGIVM DANTHIS ALGERII.

DAnthes Algerius Florentinus patriâ ob civiles factiones pulsus, contulit se ad Canem veterem Scaligerum Principem Veronensem. Susceptus ab eo Danthes frugaliter, nulla in eum dignitas, nullus honor, nullæ opes collatæ. At Florentinus quidam per facetias & dicacitatem multas ab eo divitias consequutus, cum in aula Canis à Danthe quæsisset: Cur ipse qui nullas nosset literas, tam dives evasisset: Danthes vero tanta sapientia & doctrina pauper esset? Quando, inquit Danthes, meis studiis moribusque Principem similem invenero, sicuti tu tuis, & ipse perdives reddar. Quibus offenso Principe, cum hinc inde vagus incerta spe errasset, Ravennæ tandem pauper obiit, vir æterna dignus memoria, & in Poesi vernacula excellentissimus.

EXIGVA TVMVLI DANTES HIC SORTE IACEBAS
SQVALLENTI NVLLI COGNITE PENE SITV
AT NVNC MARMOREO SVBNIXVS CLAVDERIS ARCV
OMNIBVS ET CVLTV SPLENDIDIORE NITES
NIMIRVM MVSIS BEMBVS INCENSVS HETRVSCIS
HOC TIBI QVEM IMPRIMIS HAE COLVERE DEDIT

ANNO SAL ICCCC LXXXIII VI KAL IVN

BERNARDVS BEMBVS AERE SVO POSVIT

Ibidem.

21

ELOGIVM MARCILII FICINI.

EGo vero inquit Baronius, à quo accepi authorem proferam, nempe integerrimæ fidei virum Michaelem Mercatum Miniatensem S. R. E. Protonotarium, probitate morum atque doctrina spectatum. Ipse enim narravit de Avo suo, eodem quo ipse nomine nuncupato, Michaele Mercato Seniore, cui cum Marsilio Ficino nobilissimi ingenii viro summa intercedebat amicitiæ consuetudo, parta & aucta Philosophicis facultatibus, in quibus Platonem ambo affectabantur authorem. Accidit autem aliquando, ut ex more, quidnam post obitum supersit homini, ex ejusdem Platonis sententia, sed non sine tamen trepidatione deducerent, quæ labantia, Christianæ fidei sacramentis suffulcienda essent: eo enim argumento extat ejusdem Marsilii ad ipsum Michaelem Mercatum erudita quidem epistola, de animi & Dei immortalitate. Cum vero inter disserendum eorum progressa longius fuisset disputatio, eam ad calcem productam illo clauserunt corollario, ut juncta simul dextra pacti fuerint, uter eorum ex hac vita prior decederet (si licet) alterum de alterius vitæ statu redderet certiorem. Quibus inter se conventis, ambo jurati ab invicem discessere. Interlapso autem brevi temporis spacio, evenit ut cum summo mane idem Michael Senior in Philosophicis speculationibus vigilaret, ex inopinato strepitum velociter currentis equi, ejusdemque ad ostium domus cursum sistentis audiret, vocemque simul clamantis Marsilii: *ô Michael, ô Michael, vera vera sunt illa.* Ad vocem amici Michael admiratus, assurgens, fenestramque aperiens, quem audierat, vidit post terga, ad cursum iterum acto equo.

Florentiae in templo S. Mariae reparatae.

E L O G I V M
LEONARDI ARETINI.

LEonardus Aretinus felici quadam & fæcundiſſima ingenii vi atque bonitate, eloquentiaque pollebat: ut de eo loquitur Philelphus lib. 1. Conviviorum. Quando natus ſit, indicat Mathæus Palmerius Florentinus cum ad annum cIↃccclxx, annotat: Leonardus Brunus, Hiſtoricus, Aretii naſcitur. Et Leander Albertus in deſcriptione Italiæ: Aretii natus præterea Leonardus Brunus, Græce Latineque doctiſſimus, ut opera, quæ vel ipſe fecit, vel è Græco in Latinum vertit, abunde probant. Diem functus eſt anno poſt Ch. natum cIↃccccxl, ætatis ſuæ lxxiv, Florentiæ, cum illi Reip. diu à ſecretis fuiſſet: & ſucceſſorem in eo munere habuit Carolum, item Aretinum, & Græcis Latiniſque literis eruditiſſimum, qui ipſe etiam quædam de Græcis Latina fecit. Hujus Leonardi ea laus propria eſt, quod primus Græcarum literarum decus à multis ſæculis barbarorum immani tyrannide proculcatum erexit, atque reſtituit: ut de eo in Elogiis doctorum virorum Paulus Iovius refert: Ea autem in lingua audivit Emanuelem Chriſoloram: qui ſedente Papa Bonifacio ix. in Italiam venerat, ac tum Venetiis, tum Florentiæ docuit. Fuit Aretinus prius Papæ Innocentii brevium Magiſter, poſt Florentinorum Scriba: qua & in civitate obiit anno cIↃccccxliii, annos natus lxxiv: ut arguit, quod de anno nativitatis dictum & teſtis eſt Raphael Volateranus, qui addit, prædio locupleto relicto ἄπαιδα deceſſiſſe: nec uxorem unquam ducere voluiſſe unico avaritiæ vitio obnoxium: Idem atque etiam Philippus Bergomas in Chr. Suppl. teſtatur, Andronici Theſſalonicenſis, (qui Græcæ linguæ peritia par Gaſæ, vel etiam ſuperior, habebatur) tale de eo judicium fuiſſe, feliciter adeo Græca transferre, ut unus eſſet verus & fideliſſimus interpres: cæteri potius forent paraphraſtæ.

Leonardi Are tini Sepulchrum.
POSTQVAM LEONARDVS E VITA
MIGRAVIT, HISTORIA LVGET,
ELOQVENTIA MVTA EST, FERTVRQ;
MVSAS TVM GRAECAS TVM
LATINAS, LACHRIMAS CONTINERE
NON POTVISSE.
Florentiæ in templo S. Crucis.

ELOGIVM BLONDI FLAVII.

Londus Flavius, Forojulienſis, Eugenii IV. pluriumque Pontificum Romanorum Secretarius, ſcripſit Romæ triumphantis libros X; quod opus dedicavit Pio II. Pontifici, ad hæc Romæ inſtauratæ libros III. quos inſcripſit Eugenio IV: Item Italiæ illuſtratæ lib. VIII. Tum autem hiſtoriarum Decades III. ab inclinato Romanorum imperio, hoc eſt anno CCCCVII. uſque ad annum Chriſti CIↃCCCCXL: non autem CIↃCCCC, ut eſt apud Davidem Chitræum, Genebrardum & Bellarminum. Agit enim poſtremo lib. de ſchiſmate Felicis Antipapæ contra Eugenium, quod incidit in annum CIↃCCCCXXXIX, aliquot annis poſt demum commentarios ſuos edidiſſe, arguit, quod meminit Mortis Calliſti III, qui anno obiit CIↃCCCCLV. Ad honorem ejus non parum pertinet, quod ſcripta illius in epitomen contrahere dignatus ſit Pius Pontifex. Dictione eſt non admodum culta: ut etiam Volateranus agnoſcit: ſed de antiquitate tamen, utcunque interdum aliquid humani patiatur, ſane pro ætate, qua vixit, optime meretur. De eo ſic Io. Gobellinus commentariorum Pii II, P. M. lib. XI. Pridie nonas Iunias hujus anni (ſignat annum CIↃCCCCLVIII) Blondus Flavius obiit, Hiſtoriarum Scriptor egregius, natione Forolivienſis; qui diu apud Pium II. PP. Secretarium Apoſtolicum geſſit, & Eugenio IV. Pontifici maximo acceptiſſimus fuit. Ab Arcadio, Honorioque Cæſaribus (quo tempore inclinaſſe Romanum imperium memorant) uſque ad ætatem ſuam, univerſalem ſcripſit hiſtoriam, opus certe laborioſum & utile; verum expolitore, emendatoreque dignum. Procul Blondus ab eloquentia priſca fuit: neque ſatis diligenter, quæ ſcripſit, examinavit: non quam vera, ſed quam multa ſcriberet curam habuit. Si quis aliquando vir doctus ſcribendi peritus, opera ejus emendare atque ornare decreverit, haud parum utilitatis poſteris adferet, & ſeipſum clarum efficiet, multarum ætatum geſtis, quæ propemodum ſepulta ſunt, in lucem redditis. Extant & alia Blondi opera, non parvæ utilitatis, quamvis cautè legenda ſunt, ne falſa pro veris accipias: in pluribus enim erraſſe deprehenditur. Scripſit Italiam illuſtratam, Romam inſtauratam & eandem triumphantem: quam paullo ante obitum abſolvit. Mortuus eſt Romæ pauper, ut Philoſophum decuit. Patrimonium quod habuit tenue, dotium cauſſa inter fæminas diviſit: maſculis, præter doctrinam, bonoſque mores, nihil reliquit; id morienti ſat fuit, ejus ætatis filios dimiſiſſe, qui ſibi ipſis conſulere poſſent.

Romæ ante Feretrij Iouis limen humi iacet.

ELOGIVM
LAVRENTII VALLÆ.

Aurentius Valla Patricius Romanus, Canonicus S. Ioannis Laterani, Grammaticus, Rhetor & Philoſophus clariſſimus, Theologiæ Doctor, Græcæ & Latinæ linguæ peritiſſimus. Inimiciſſimus fuit Poggio, qui in oppido ditionis Florentinorum natus, Romæ ſumma in autoritate vivebat in aula Pontificia litterarum Apoſtolicarum ſcriptor, vir quidem facetus & dicteriis clarus, pauloque amarior quam par erat. Ius in Vallam multa ſcripſit acerbiore ſtylo, cui & Valla reſpondit non leniori ſcripto. Scripſit præterea plurima alia eruditione plena. Vixit Anno Domini 1420 Sigiſmundo Imperatore. Sepultus eſt Romæ in templo Laterano. Sepulchro ejus, quod eſt ante oſtium ſacrarii, inſcriptum eſt: Laurentio Vallæ harum ædium ſacrarum Canonico, Alphonſi Regis & Pont. Max. Secretario, Apoſtolico oratori, qui ſua ætate omnes eloquentia ſuperavit. Catharina mater filio pientiſſimo poſuit. Vixit annos L. Anno Domini M. CCCC. L. VII.

Romæ in templo S. Ioannis Lateranensis 25

ELOGIVM MVSVRI.

GRæcam eruditionem, totos ſeptingentos annos ex Italia exulantem, fatum quoddam ac occulta providentiæ divinæ ratio per Europam totam propagavit. Chryſoloras enim, cum oppreſſa ſervitute maxima ex parte Græcia, ad totius orbis Chriſtiani Principes, & eorum implorandam opem, à Ioanne miſſus eſſet, liberata præter exſpectationem patria, cum Italia Græciam, cum profeſſione ejus linguæ publicam legationem commutavit. Itaque vir tantus, cum ſplendidius exiſtimaret eſſe nihil, tribus poſtea in locis Græcas literas profeſſus eſt, primuſque ſtudium illarum, quantum credi vix poteſt, per Europam totam excitavit. Hunc deinde Trapezuntii Gazæ, Argyropuli, Muſurii ac Chalbondylæ ſecuti ſunt, Græci omnes; & qui diſciplinas Græcas, ſumma ope promoverent ac induſtria. Cæterùm, quod ſæpe admirari ſatis non poſſum, in tam uberi magnorum fæcunditate ingeniorum, nemo fere eſt repertus, ne in ipſis quidem Græcis, qui leporem Græcæ muſæ, qualis in antiquis olim fuit, aut intellexiſſe ſatis aut exprimere feliciter videretur. Muſurum excipio, Cretenſem natione, qui cum admirandum illud carmen, quod Platonis maximi operibus præfixum legitur, ſcripſiſſet; paullo poſt ab erudito Principe Leone Decimo, non alia, ut putatur, de cauſſa, Archiepiſcopus Epidaurenſis creatus eſt. Neque paullo poſt vir animoſus, aſpirare ad purpuram dubitavit. Quanquam ſane illius, præter hoc & pauca item epigrammata, quæ ſparſim leguntur, nihil quicquam memini exſtare.

Marci Musuri Cretensis sepulchrum.

MVSVRE O MANSVRE PARVM
PROPERATA TVLISTI PRÆMIA
NAMQVE CITO TRADITA, RAPTA
CITO.

Petri Marsi.

QVÆ SOLA ELOQVII SVPERABAT GLORIA, ET ILLAM
PERDIDIMVS, TECVM VIXIT ET INTERIIT.

Romæ.

26.

ELOGIVM
HIERONYMI ALEANDRI.

Hieronymus Aleander Foroliviensis, agasone patre natus, anno ætatis xx, publico stipendio conductus, Græcas & Latinas literas Lutetiæ professus, ex vehementi vocis intentione, rupta in pulmonibus vena periculum vitæ adiit. Itaque eo vitæ genere relicto, Leodiensem episcopum sequutus, à Leone X. Brundusinus Episcopus, mox à Clemente VII. Cardinalis creatus est. Sic autem de eo Iovius: Hieronymus Aleander tanta memoria valuit, ut Latinam, Græcam, & Hebraicam, multasque alias exoticas linguas, perfectissimè & loqueretur & scriberet. Primum Lutetiæ Græcas docuit literas. Mox in Vrbem vocatus à Leone X. legatus in Germaniam mittitur: à Clemente VII. Brundusinus Antistes constituitur: à Paulo III. purpuram consequitur.

Romæ ad S: Chrysogonum.

HIERONYMO ALEANDRO MOTTENSI, E
COMITIBVS LANDRI IN CARNIA, PETRÆ
PILOSÆ IN ISTRIA ORIVNDO. CARD.
BRVNDVSINO, PHIL. ET THEOL. DOCTORI,
HEBRAICÆ, GRÆCÆ, ET LATINÆ, ALIQVOT,
QVE ALIARVM LINGVARVM EXOTICARVM
ITA EXACTE DOCTO, VT EAS RECTE ET
APTE LOQVERETVR, AC SCRIBERET. MOX
DIVERSIS LEGATIONIBVS PRO SVMMIS
PONTT. AD OMNES FERE CHRISTIANOS
PRINCIPES FIDELITER ET DILIGENTER
PERFVNCTO, ET IDEO IN TABEM DELA-
PSO, QVANTI HVMANAM MISERIAM FE-
CERIT, SEQVENTI DISTICHO DE SE EDITO
TESTATVM POSTERIS RELIQVIT.

ΚΑΤΘΑΝΟΝ ΟΥΚ ΑΕΚΩΝ, ΟΤΙ ΠΑΥΣΩΜΑΙ, ΩΝ ΕΠΙΜΑΡΤΥΣ
ΠΟΛΛΩΝ, ΩΝ ΠΕΡ ΙΔΕΙΝ ΑΛΓΙΟΝ ΗΝ ΘΑΝΑΤΟΥ.

ANNO CHRISTI M.D. XLII: ÆTATIS SVÆ
LXII: MINVS DIEBVS XIII.

27
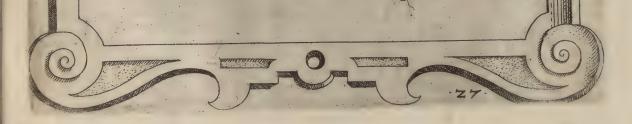
ELOGIVM BESSARIONIS.

BEſſario natione Græcus, patria Trapezuntinus, Patriarcha Conſtantinopolitanus. Qui Eugenii quarti tempore in Italiam venit ad concilium Florentinum. Philoſophus, & Orator ſumma doctrina præditus. Primus omnium ex Græcis fuit, qui communibus Patrum ſuffragiis, cum Iſidoro in Senatum Cardinalium electus eſt. Homo certe propter inſignem eruditionem, ac vitę ſanctimoniam non ſolum dignus qui inter Cardinales cenſeretur, ſed qui pontificatum ſummum teneret, Eo enim Reip. gubernacula moderante, ſperare omnes poterant doctrinæ, religioniſque ac morum emendationem. Ejus tanta fuit liberalitas erga viros doctos, ut ejus domus artium liberalium officina diceretur: neque minus ipſe aſſiduus erat in bonorum autorum lectione. Venetiis Bibliothecam libris Græcis & Latinis inſtructſſiimam erexit, quos ex Græcia in Italiam multis impenſis emptos tranſportari curavit. Bibliothecę pręfecit Marcum Antonium Sabellicum Roma magno ſtipendio accerſitum. Scripſit & ipſe plurima volumina doctrina & utilitate plena. Mortuus eſt Viennę ex legatione Gallica rediens Anno ætatis LXXVII. Friderico Imperatore & Sixto IIII. P.M. Anno Domini M.CCCC. LXXIII.

Romæ ad SS: Apostolos.

BESSARIO EPISCOPVS TVSCVLANVS, S. R. E.
CARD. PATRIARCHA CONSTANTINO-
POLITANVS NOBILI GRÆCIA ORTVS
ORIVNDVS QVÆ SIBI VIVENS POSVIT.
ANNO SALVTIS M. CCCC. LXVI.

ΤΟΥΤ' ΕΤΙ ΒΗΣΣΑΡΙΩΝ ΖΩΝ ΑΝΥΣΑ ΣΩΜΑΤΙ ΣΗΜΑ,
ΠΝΕΥΜΑ ΔΕ ΦΕΥΞΕΙΤΑΙ ΠΡΟΣ ΘΕΟΝ ΑΘΑΝΑΤΟΝ.

Romæ ad D: Agatham. Lascaris Græci.

ΛΑΣΚΑΡΙΣ ΑΛΛΟΔΑΠΗ ΓΑΙΗ ΕΝΙΚΑΤΘΕΤΟ, ΓΑΙΗΝ
ΟΝΤΙ ΛΙΗΝ ΞΕΙΝΗΝ Ω ΞΕΝΕ ΜΕΜΦΟΜΕΝΟΣ,
ΕΥΡΕΤΟ ΜΕΙΛΙΧΙΗΝ, ΑΛΛ' ΑΧΘΕΤΑΙ, ΕΙΠΕΡ ΑΧΑΙΟΙΣ
ΟΥΔ' ΕΤΙ ΧΟΥΝ ΧΕΥΕΙ ΠΑΤΡΙΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΝ.

Romæ ad S: Mariam de populo. Hermolai Barbari

BARBARIEM HERMOLEOS LATIO QVI DEPVLIT OMNEM
BARBARVS HEIC SITVS EST: VTRAQVE LINGVA GEMIT.
VRBS VENETVM VITAM, MORTEM DEDIT INCLYTA ROMA,
NON POTVIT NASCI CLARIVS ATQVI MORI.

ELOGIVM IACOBI SADOLETI.

Acobus Sadoletus Mutinæ urbe Italiæ natus est, parentibus nobilibus & locupletibus, primaque autoritate & gloria inter suos præditis. Hic cum inter Italos fama singularis doctrinæ, qua pollebat, celebris esset; à Leone decimo Pontifice Maximo Romam vocatus, & episcopatu Carpentoratensi in Gallia donatus est, in cujus administratione cum aliquot annos integre & fideliter sese gessisset, poscentibus omnibus Romani Senatus Patribus, à Clemente septimo in ordinem Cardinalium receptus est, magna totius collegii lætitia, & congratulatione. Scripta reliquit plurima. Cumque annum ætatis septuagesimum attigisset, in febrim lapsus, magno omnium bonorum dolore & tristitia, diem postremum obiit Romæ, non sine veneni dati suspicione. Quatuor enim hi Cardinales viri docti & boni, P. Bembus, Iac. Sadoletus, Caspar Contarenus, & Campègius, properata morte feruntur occubuisse; causam ignorant multi, nisi quod forte cum iis qui à Romana relligione discordant aliquam familiaritatem habuisse credantur. Corpus Sadoleti sepultum est Romæ in templo S. Petri ad Vincula.

Romæ In templo D. Petri ad uincula. ·29·

ELOGIVM SERAPHINI ODVCTII STRANCONII.

Eraphino OductioStranconio, medico celeberrimo, vati ingeniosiss. ac omnino omnium disciplinarum doctrina prædito, vitæ autem integritate, ac morum probitate omnibus gratiss. qui vehementi febre correptus præscita prædictaque die & hora mortis constantissime obiit IX. Cal. Sep. M. D. XXXVIII. Theophilus F. pientiss. Patri opt. p. vixit ann. LIIII M. VII. D. XXIII.

ELOGIVM MANILII ANTONII BRITANNORII.

MAnilio Antonio Britanorio Sixti IIII. & Iulii II. Pont. Max. à cubiculo, fatorum præscio, vatique semper vero, Latine, Græceque diserto, Philosopho, Iuris perito, morumque sanctimonia insigni: Babt. Fab. patruo suaviss. uberibus cum lachrymis posuit I. D. x. vixit ann. LXXIX. M. VII. D. XV.

Romæ in ara cæli.

SERAPHINO ODVCTIO STRANCONIO, MEDICO
CELEBERRIMO, VATI INGENIOSISS. AC OMNINO
OMNIVM DISCIPLINAR. DOCTRINA PRÆDITO,
VITÆ AVTEM INTEGRITATE AC MORVM PROBI,
TATE OMNIBVS GRATISS. QVI VEHEMENTI FEBRE
CORREPTVS, PRÆSCITA PRÆDICTAQVE DIE ET
HORA MORTIS CONSTANTISSIME OBIIT. IX. CAL.
SEPT. M. D. XXXVIII. THEOPHILVS F. PIENTISS.
PATRI OPT. P. VIXIT ANN. LIIII. M. VII. D. XXIII.

Ibidem.

MANILIO ANTONIO BRITANORIO, SIXTI IIII. ET
IVLII. II. PONT. MAX. A CVBICVLO, FATORVM PRÆS,
CIO, VATIQVE SEMPER VERO, LATINE, GRÆCEQVE
DISERTO, PHILOSOPHO, IVRISPERITO, MORVMQVE
SANCTIMONIA INSIGNI: BABT. FAB. PATRVO SVAVISS.
VBERIBVS CVM LACHRYMIS POSVIT. I. D. X. VIXIT.
ANN. LXXIX. M. VII. D. XV.

·30·

ELOGIVM IOAN. IACOBI DE BVCCABELLIS.

IOan. Iacobo de Buccabellis, civi Romano nobili, Canonico Lateranensi, Rhetori eximio, Poetæ celeberrimo, fratres heu bene merenti fecerunt. Hic pedum & syllabarum normam ita tenuit, ut nemo melius. Vixit annos LII. obiit sub Pio P.M. M.CCCCLXIIII. IX. Cal. Iulii, carus omnibus.

ELOGIVM LVDOVICI GRATI.

LVd. Grato Marganio Rom. juveni opt. utriusque linguæ eruditiss. astrorum ac totius rei Mathematicæ scientia doctiss. eximia erga omnes pietate gratissimo. Qui dum super legitimam suæ vitæ ætatem hæc omnia optimè præstat, morte ingrata, bonorum desiderio subripitur. vixit ann. XX. M. VIII. D. XX. obiit Cal. April. M.D.XXXI. Chrisophora Margania Mater piiss. posuit.

Romae in ara caeli

IOAN · IACOBO DE BVCCABELLIS, CIVI ROMANO
NOBILI, CANONICO LATERANENSI, RHETO-
RI EXIMIO, POETAE CELEBERRIMO, FRATRES
HEV BENEMERENTI FECERVNT · HIC
PEDVM ET SYLLABARVM NORMAM ITA TE-
NVIT, VT NEMO MELIVS · VIXIT ANNOS
LII · OBIIT SVB PIO P · M · M · CCCCLXIIII IX · CAL ·
IVLII, CARVS OMNIBVS ·

Ibidem.

LVD · GRATO MARGANIO ROM · IVVENI OPT · VTRI-
VSQVE LINGVAE ERVDITISS · ASTRORVM AC TO-
TIVS REI MATHEMATICAE SCIENTIA DOCTISS ·
EXIMIA ERGA OMNES PIETATE GRATISSIMO ·
QVI DVM SVPER LEGITIMAM SVAE VITAE
AETATEM HAEC OMNIA OPTIME PRAESTAT,
MORTE INGRATA, BONORVM DESIDERIO SVB-
RIPITVR · VIXIT ANN: XX · M · VIII · D · XX · OB-
IIT CAL · APRIL · M · D · XXXI · CHRISOPHORA
MARGANIA MATER PIISS · POSVIT ·

ELOGIVM LVCÆ GAVRICI.

LVcas Gauricus Fani Picentinorum urbe, non procul à Senogallia, & Ancona ad mare Adriaticum ſita, natus eſt: Parentes ejus inter optimates patriæ cenſebantur. Fratrem habuit Pomponium, uterque optimis diſciplinis optimè ab ineunte ætate inſtitutus eſt. Lucas Venetiis florebat inter eruditos anno Chriſti 1550. Romam cum eſſet profectus, & Pauli III. Farneſii amicitiam ſibi conciliaſſet, propter eruditionem Epiſcopatu donatus eſt. Alii Lucam hunc Neapolitanum fuiſſe aſſeverant. Scripſit plurima: Alfonſi Regis Caſtellæ, & Eliſabethæ Reginæ tabulas Aſtronomicas caſtigavit: & tabulas Io. de Monte Regio, & Io. Blanchini, Laurentiique Bonimcontri libros de rebus cæleſtibus. Fecit & annotationes in Ptolomæi Alinageſtum, aliaque.

D· O· M· S·

LVCAE GAVRICO GEOPHONENSI
EPO· CIVITATEN·

OBIIT DIE· VI· MARTII M· D· LVIIII·
VIXIT ANNOS LXXXII· M· XI· D· XXVII·
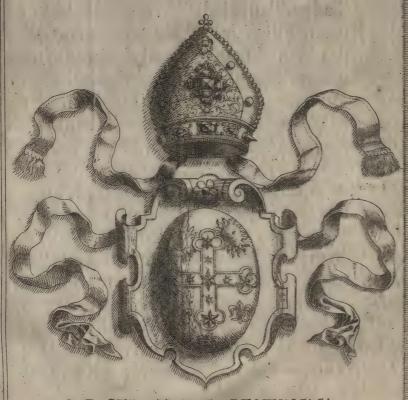
D· D· SEBASTIANVS BENEINCASA
GEOPHONEN· ET OCTAVIANVS
CANIS BONON· HEREDES
EX TESTAMENTO B· M· P·

Romae . in ara celi

32

ELOGIVM IOANNIS PICI MIRANDVLÆ.

IN Ioanne Francifco Pico Mirandula, inter ftudiofos bonarum artium fcribendique avidos, memoria verborum vehementer excelluit: fed in ipfo rerum delectu illud perilluftre judicium quod fummo viro Hyppocrati maximè difficile exiftimatur, omnino non viguit. Fruftra enim ad Ioannis patrui gloriam afpiranti, ingreffoque graviffimorum ftudiorum penetralia, quum infatiabili lectione duceretur, nufquam minerva fatis arriferat. Extant ejus facra poemata, fuis quoque commentariis illuftrata, ne legentibus minus clara viderentur: & libri de veritate fidei Chriftianæ, in quibus difciplinarum omnium acervus eminet. Sed acriter difputantem inter cucullatos, magna etiam expeditæ linguæ laus fequebatur, quum fcribentem vel mediocriter eloquentes minime probarent. Neque enim quid potiffimum imitaretur conftitutum habuiffe videri poteft, ex duobus præfertim libellis de imitationis genere ad Petrum Bembum perfcriptis. Sed cum in omnibus operibus facras literas religiofe refpiceret, contempfiffe Latinæ facundiæ flores, atq; inde gloriam tanquam inanem exiftimari voluit: quanquam ejus univerfa literarum ftudia, tanquam illuftri in homine, & in domo fanctiffimis moribus perornata, quum in minus fevèros judices facile inciderent, fplendidiora viderentur: & hercle, vir antiqua fimplicitate potius, quam novo æftu æquiora judicia redimebat; cum libros ipfos privato impreffos fumptu, liberali largitione publicaret. Interfectus eft cum Alberto filio, vir indignus adeo crudeli exitu, à Galeotto fratris filio, quum nocturnis infidiis, capta arce, Mirandulæ dominatum ex paterno jure invadendum exiftimaffet. Fuere qui crederent merita fortaffe pæna mulctatum, quod cudendæ monetæ miferum artificem ipfius officinæ præpofitum, ex impuri auri, & decumum fubtiliter improbi magnum fenfim lucrum ipfi domino reddentem, crudeli fupplicio ad derivandam invidiam fuftuliffet: & quum intellecta fraus ipfius famæ vehementer officeret, palamque ea aurea moneta, ex ejus effigie fpectabilis, vulgato vitii detrimento rejiceretur. Sed juvat audire quofdam virum alioqui integra fide optimum excufantes, tanquam ejus avaræ fraudis penitus ignarum, quum in uxorem, quod effet accurata, & diligens mater familias tanquam muliebris aviditatis probro notatam, ejus flagitii nomen nullo cum pudore referendum exiftiment.

Sepulchrum Boetii philosophi Papiae

MOENIAE ET LATIAE LINGVAE CLARISSIMVS, ET QVI
CONSVL ERAM HIC PERII MISSVS IN EXILIVM.
ET QVID MORS RAPVIT, PROBITAS ME VEXIT AD AVRAS
ET NVNC FAMA VIGET MAXIMA, VIVIT OPVS.

Johannis Pici Epitaphium

IOHANNES IACET HIC MIRANDVLA, CAETERA NORVNT
ET TAGVS ET GANGES FORSAN ET ANTIPODES.
OBIIT AN. SAL. M.CCCC.LXXXXIIII. VIXIT ANNOS
XXXII.
HIERONYMVS BENIVENI NE DISIVNCTVS POST
MORTEM LOCVS OSSA SEPARET, QVORVM
ANIMOS IN VITA CONIVNXIT AMOR HAC HVMO
SVPPOSITA PONI CVRAVIT. OBIIT AN. M.DXXXXII.
VIXIT AN. LXXXIX. MENS. VI.

Florentiae in D. Marci 33

ELOGIVM CHRISTOPHORI LONGOLII.

CHriſtophorus Longolius Mechliniæ Belgicæ ſacerdote Antiſtite genitus, Lutetiæ in Scholis frugaliter educatus, partis diſciplinarum omnium peramplis opibus, aureo Leonis principatu Romam venit; adeo diſſimulata ingenii profeſſione, ut rubro pileo, & aſtricta penula ſemi Germani militis habitum mentiretur, quippe cui mens erat avidè peregrinanti priſcæ felicitatis monumenta ſpectare, ſcrutare ingenia, Bibliothecas excutere, atque illud demum eruditæ cenſuræ judicium, quod fruſtra alibi quam ſub Romano cælo quæritur, certius atque liquidius adipiſci. Sed intranti Gymnaſium & acute diſputanti, non inſulſi litterarum profeſſores, celeriter & comiter perſonam detraxerunt, ita, ut mox honeſtiſſimi cives Romani, Flaminius Temarotius & Marius Caſtellanus alterna hoſpitii liberalitate intra penates receptum, triennio aluerint, eique virtutis merito Romanæ civitatis jus & nomen impetrarint. Verum aliquanto poſt emerſit liber execrabilis maledicentiæ veneno delibutus, quem juvenili declamatione perſcripſerat, Romani nominis antiquum decus barbaro livore proſcindens. Infremuit populus Romanus ea contumelia perturbatus: Celſo Mellino adoleſcente clariſſimo, generoſa oratione in Capitolio, tanquam reum Majeſtatis accuſante. Sed Longolius totius aulæ clementia præmunitus, duabus orationibus publicatis ſeſe eo nomine defendens, judicium populi ſubterfugit, quod nequaquam malignitate animi, ſed more ſophiſtarum, exercitationis ſtudio, materiæ difficilis ac inſolentis, ideoque damnatæ ſpei argumentum deſumpſiſſet, ſcilicet ut ſodales ejus temere ſuſcepti muneris, vel infelicem audaciam mirarentur. Tranſivit inde Pataviam, his præſertim actionibus claritatem conſecutus: adhæſitque Petro Bembo & mox Reginaldo Polo Britanno, in quorum hodie ſacra purpura ſummam pietatem atque doctrinam veneramur, in ejus contubernio, cum ingentibus vigiliis libros adverſus Lutherum diſertè & graviter inchoatos elaboraret, editis jam ad imitationem epiſtolis febre conſumptus eſt.

Patavii ad Franciscanos.

CHRISTOPHORO LONGOLIO BELGÆ ROMANA CIVI-
TATEM, PROPTER EXIMIAM IN STVDIIS LITERA-
RVM PRÆSTANTIAM ADEPTO, SVMMO INGENIO, IN-
CREDIBILI INDVSTRIA OMNIB. BONIS ARTIBVS
PRÆDITO, SVPRA IVVENTÆ ANNOS, IN QVA EXTINC-
TVS EST, MAGNO CVM ITALIÆ DOLORE, CVI INGEN-
TEM SPEM SVI NOMINIS EXCITAVERAT. PETRVS
BEMBVS AMICO ET HOSPITI POSVIT.
TE IVVENEM RAPVERE DEÆ, FATALIA NENTES
STAMINA, CVM SCIRENT MORITVRVM TEMPORE
NVLLO LONGOLI TIBI SI CANOS SENIVMQVE DEDIS-
SENT.

Papiæ in æde D. Epiphanii.

D. O. M.
ANDREÆ ALCIATO MEDIOLANENSI IVRECONS. COMITI,
PROTONOTARIO APOSTOLICO, CÆSAREOQVE SENATORI
QVI OMNIVM DOCTRINARVM ORBEM ABSOLVIT, PRIMVS
LEGVM STVDIA ANTIQVO RESTITVIT DECORI.
VIXIT ANNOS LVI, M. VIII. D. IIII. OBIIT PRIDIE IDVS
IANVARII. M. D. L.
FRANCISCVS ALCIATVS I.C.H.B. M.P.

34

ELOGIVM OTTONIS FRISINGENSIS.

Tto, Friſingenſis Epiſcopus, qui Conradi quidem Suevi, ſed imprimis tamen ætate Frederici Barbaroſſæ florebat. Genere admodum illuſtri prognatus fuit. Nam pater ei erat Leopoldus, ſive Lupoldus, Marchio Auſtriæ: mater vero Agnes, filia Henrici IV Imperatoris: Ottonem pater Leopoldus præpoſuit collegio à ſe exſtructo Neoburgi in Auſtria, in quo & humari ipſe voluit cum uxore. Sed poſtea Otto Opoldum ſubſtituit in locum ſuum: ipſe autem profectus eſt Lutetiam Pariſiorum, ut uberiorem ibi caperet ingenii ſui cultum. Poſt annos aliquammultos, ordini monachorum Ciſtercienſium, (qui multum illuſtrabatur virtutibus inclitis B. Bernardi, Abbatis Clarævallenſis) in Morimundenſi Burgundiæ monaſterio, cum XV viris, itineris ſociis, nomen dedit: ac, præpoſiti dignitate abdicata, loci ejus Abbas eſt creatus. In Hiſtoria ſuorum temporum nonnulla conſignavit, quæ in vulgus edita exſtant.

ELOGIVM PAVLI IOVII.

Aulus Iovius Novocomenſis, vir multæ eloquentiæ, ingeniique acerrimi, medicinam primo exercuit non ſine felici ſucceſſu. Scripſitque librum de piſcibus Romanis. Poſtea ad hiſtoriam ſcribendam animum applicans, aliquot Pontificum Principumque Italiæ, maxime vice Comitum Mediolani vitas edidit, elogiaque & icones illuſtrium virorum, qui tam armis quam literis clari evaſerunt ſcriptis ſuis adjunxit, quorum ipſe imagines ad vivum expreſſas Conii in ſuo muſeo ſervabat. Scripſit Hiſtoriam ſui temporis, de rebus quæ quinquaginta annis geſtæ erant in Italia, Hungaria, Aſia, Africa, aliiſque regionibus. In qua deſcriptione mirum eſt quantum laudis & famæ promeritus ſit apud poſteritatem. Licet ejus Hiſtoriæ libri ſex primæ decadis magna reipublicæ literariæ jactura perierint, dum Roma capta eſt ab Hiſpanis, duce Carolo Borbonio.

QVICQVID IN ORBE BEAT PRÆCLAROS ET MELIORES
PRÆSVLIS OTTONIS MIRE CVMVLAVIT HONORES.
SI PROAVI, VEL AVI PROBITAS, SACER ORDO, POTESTAS
DEBERENT MORTIS FVRIAS COHIBERE MOLESTAS,
NON MORITVRVS ERAT PRÆCLARE PRÆDITVS ILLIS
HEV TALEM COMMVNIBVS ACCESSISSE FAVILLIS,
QVAM FACVNDA VIRI VOX, QVALIS PHILOSOPHIA,
HORTATV REGVM DOCET EDITA CHRONOGRAPHIA
LVXIT EVM PATRIA PROPRIA COMITATA RVINA.
PROPITIETVR EI DEVS, ET PIA VIRGO MARIA.

Frisingæ
Ottonis Frisingensis.

.D . M . S .
PAVLI IOVII NOVOCOMENSIS EPISCOPI NVCERINI,
HISTORIARVM SCRIPTORIS CELEBERRIMI, HIC
DEPOSITA SVNT OSSA, DONEC EXIMIA EIVS
VIRTVTE DIGNVM ERIGATVR SEPVLCH-
RVM. VIXIT ANNOS LXVIII . M . VII . D.
XXIII. OBIIT . III . IDVS DECEMB . M . D . LII .

HIC LATET HEV IOVIVS ROMANÆ GLORIA LINGVÆ
PAR CVI NON CRISPVS NON PATAVINVS ERAT.

Florentiæ in templo D. Laurentij.

ELOGIVM RAPHAELIS MAFFÆI VOLATERANI.

Aphael Maffeus Volaterris Hetruriæ urbe ad Cecinnam fluvium ſita originem ducens, gente nobili, & autoritate apud ſuos clara. Hic Raphael primos ætatis annos ſtudiis bonarum diſciplinarum impendens, in virum doctiſſimum evaſit; quod ejus ſcripta ſatis teſtantur. Vir fuit habitu corporis venuſto, facundia elegante, & morum gravitate vitæque ſanctimonia clarus. Ejus opera præcipua hæc cit ntur: Comentariorum urbanorum libri triginta octo. Vixit inter ſuos quiete, & præcipua admiratione virtutis. Mortuus eſt Volaterris in patria, annos natus plus quam ſeptuaginta: Chriſtianæ verò ſalutis millesimo quingenteſimo vigeſimo primo. Conditus eſt in templo Sancti Lini prope ſummum altare, arcu marmoreo, ubi ejus imago ſaxea incumbens arcæ, quæ oſſa continet, poſita eſt cum hac inſcriptione: SIC ITVR AD ASTRA. Arca marmorea qua Corpus clauditur, lauream in modum triumphalis Coronæ implexam habet, ubi ſculptum eſt: ΑΠΝΟΟΣ ΠΝΟΩ

CHRISTO SERVATORI.

RAPHAELI MAFFEO GERARDI MAFFEI F. DOCTRINA PIETA-
TE AC SANCTITATE CVM QVOVIS ANTIQVO COMPARANDO
VT EIVS INDICANT OPERA EGREGIA TESTANTVR MIRACVLA
VIX. ANN. LXX. MENS. XI. DI. VIII. OBIIT ANN.
SAL. M. D. XXI. VIII. KAL. FEBR.

MARIVS MAFFEVS EPISCOP. CAVALICENSIS FRATRI
SANCTISSIMO P.

Volaterris in choro monasterij S. Lini. 36

ELOGIVM
MAT. CVRTII TICINENSIS.

MAT. CVRTIO: TICINEN.
QVI: HIPP. GALENIQ.
VINDEX: SALVTIS:
AVGVRIVM: EGIT:
MEDICINAMQVE
EXERCENDO: ET DOCENDO:
IPSE VALENS SEMPER:
EXCOLVIT:
MON. HOC AMPLIVS QVAM
FILII
I. P. I.
COS. MED. FLORENT.
DVX II.
ÆRE SVO P. C.
M. D. XLIIII
VIX. ANN. LXX.

MAT. CVRTIO. TICINEN.
QVI. HIPP. GALENIQ.
VINDEX SALVTIS.
AVGVRIVM EGIT
MEDICINAMQ.
EXERCEN. ET DOCENDO
IPSE VALENS SEMPER
EXCOLVIT
MON. HOC AMPLIVS
QVAM FILII
I. P. I.
COS. MED. FLOREN.
DVX II.
AERE SVO P. C.
M. D. XLIIII.
VIX. AN. LXX.

Pisis. 37

TABVLÆ VIII.

MARMOREÆ PROPE SEPVLCRVM PONTANORVM.

I. IN magnis opibus ut admodum difficile maxime pulchrum eſt ſeipſum continere.

II. Sero pænitet quanquam pænitet, qui in re dubia nimis cito decernit.

III. Nec temeritas ſemper felix, nec prudentia ubique tuta.
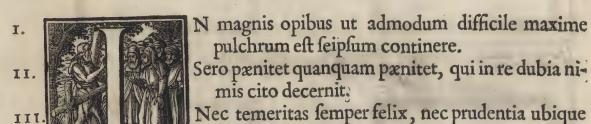
IV. Fruſtra leges prætereunt, quem non abſolvit conſcientia.

V. In utraque fortuna fortunæ ipſius memor eſto.

VI. Integritate fides alitur, fide verò amicitia.

VII. Hominem eſſe ſe haud meminit qui nunquam injuriarum obliviſcitur.

VIII. In omni vitæ genere primum eſt ſeipſum noſcere.

IN MAGNIS OPIBVS
VT ADMODVM DIFFI
CILE MAXIME PVL
CHRVM EST SEIPSVM
CONTINERE.

IN VTRAQVE FORTV
NA FORTVNAE IPSI
VS MEMOR ESTO

SERO POENITET.
QVANQVAM POENITET
QVI IN RE DVBIA
NIMIS CITO DE
CERNIT.

INTEGRITATE FIDES
ALITVR FIDE VERO
AMICITIA

Neapoli.

Has octo tabulas marmoreas Pontanus, ante suum sacellum posuit prope templum S. Mariae Maioris, et Epitaphia quae sequuntur, in ipso sacello sunt.

NEC TEMERITAS SEM
PER FELIX NEC
PRVDENTIA VBIQ.
TVTA.

HOMINEM ESSE SE
HAVD MEMINIT
QVI NVNQVAM IN
IVRIARVM OBLI
VISCITVR.

FRVSTRA LEGES
PRAETEREVNT
QVEM NON ABSOL
VIT CONSCIENTIA

IN OMNI VITAE
GENERE PRIMVM
EST SEIPSVM
NOSCERE.

INSCRIPTIO SEPVLCHRI PONTANORVM.

B HOC PONTANORVM CONDITORIO NE MAS, NE FEMINA EX AGNATIONE ARCEATVR.
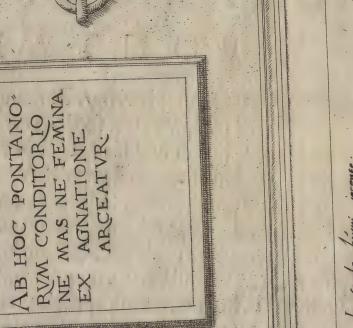
Ibidem In tomba humi iacente.

ELOGIVM IOANNIS JOVIANI PONTANI.

IOannes Iovianus Pontanus Cereti in Vmbria natus, parente à factiosis civibus interempto, Neapolim Iuvenis & egenus, venit: atque ibi Antonio Panormitæ, regii Scrinii magistro, gratus acceptusque fuit; eidemque mortuo in hoc munere, gratia ac favore Ferdinandi Regis, successit. Literarum gloria florere cepit circa annum cɪↄcccclx, obiit autem ætatis suæ lxxviii, Christi cɪↄɪↄv, eopse mense, quo Papa Alexander vi. decessit. Inter tam multa præclara edidit etiam libris sex historiam belli, quod Ferdinandus, Rex Neapolitanus senior, contra Ioannem, Andegavensem ducem, gessit. Vir omnino summus fuit. Nec invidia caruisse argumento est calumnia illa, quam prodit Mariangulus Accursius in Diatribarum suarum defensione, cui Testudo nomen est. Et, ut ostendat, quantopere maligni homines rodere soleant viros eximios, ait sparsum à nonnullis fuisse, Iovianum Pontanum quædam Ciceronis volumina in Casinatis montis non incelebri Bibliotheca reperisse: quæ mox paullum, sed (quod necesse fuit) in deteriorem partem commutata, ut ab se composita, ediderit.

VIVVS DOMVM HANC MIHI
PARAVI IN QVA QVIESCEREM
MORTVVS, NOLI OBSECRO IN-
IVRIAM MORTVO FACERE, VI-
VENS QVAM FECERIM NEMINI
SVM ETENIM IOANNES IOVI-
ANVS PONTANVS, QVEM AMA-
VERVNT BONAE MVSAE, SVS-
PEXERVNT VIRI PROBI, HO-
NESTAVERVNT REGES DNI
SCIS IAM QVIS SIM
AVT QVI POTIVS FVERIM
EGO VERO TE HOSPES NOS-
CERE IN TENEBRIS
NEQVEO SED TEIPSVM VT NOSCAS
ROGO · VALE

Ibidem

40

ELOGIVM HADRIANÆ SAXONÆ.

Ela tori benefida comes custosque pudici,
Cuique & acus placuit cui placuere coli,
Quæque focum castosque lares servavit & aræ
Et thura & lachrimas & pia vota dedit:
In prolem studiosa parens & amabilis uni
Quæ studuit caro casta placere viro.
Hic posita est Ariadna, rosæ violæque nitescant
Qua posita es Syrio spiret odore locus,
Vrna crocum dominæ fundat, distillet amomum
Ad tumulum & cineri spica cilissa fluat.

QVinquennio postquam uxor abisti dedicata prius ædicula monumentum hoc tibi statui tecum quotidianus ut loquerer, nec si mihi non respondes non respondebit desiderium tui, per quod ipsa mecum semper es. Aut obmutescet memoria per quam ipsa tecum nunc loquor. Have igitur mea Hadriana, ubi enim mea ossa tuis miscuero uterque simul bene valebimus. Vivens tecum vixi annos XXIX. Dies XXIX. Victurus post mortuus æternitatem æternam.

Ioannes Iovianus Pontanus Hadrianæ Saxonæ uxori optimæ ac benemerentissimæ posuit. Quæ vixit ann. XXXXVI. Mens. VI.

OBIIT KAL. MARTII. ANN. M.CCCC. LXXXX.

ILLA TORI BENEFIDA COMES CVSTOSQ. PVDICI
CVIQ. ET ACVS PLACVIT CVI PLACVERE COLI
QVÆQ. FOCVM CASTOSQ. LARES SERVAVIT ET ARÆ
ET THVRA ET LACHRIMAS ET PIA VOTA DEDIT
IN PROLEM STVDIOSA PARENS ET AMABILIS VNI
QVÆ STVDVIT CARO CASTA PLACERE VIRO
HIC POSITA EST ARIADNA ROSÆ VIOLÆQ. NITESCAT
QVA POSITA ES SYRIO SPIRET ODORE LOCVS
VRNA CROCVM DOMINÆ FVNDAT DISTILET AMOMV
AD TVMVLVM ET CINERI SPICA CILISSA FLVAT.

QVINQVENNIO POSTQVAM VXOR ABISTI DE
DICATA PRIVS AEDICVLA MONVMENTVM HOC
TIBI STATVI TECVM QVOTIDIANVS VT
LOQVERER NEC SI MIHI NON RESPONDES NO
RESPONDEBIT DESIDERIVM TVI PER QVOD IP
SA MECVM SEMPER ES AVT OMVTESCET ME
MORIA PER QVA IPSA TECV NVNC LOQVOR HAVE
IGITVR MEA HADRIANA VBI ENIM MEA OSSA
TVIS MISCVERO VTERQ. SIMVL BENE VALEBI
MVS VIVENS TECVM VIXI ANNOS XXIX
DIES XXIX VICTVRVS POST MORTVVS
AETERNITATEM AETERNAM.

IOANNES IOVIANVS PONTANVS HADRIANAE
SAXONAE VXORI OPTIMAE AC BENEMEREN
TISSIMAE POSVIT QVÆ VIXIT ANN. XXXXVI.
MENS. VI.

OBIIT KAL. MARTII. ANN. M. CCCC. LXXXX.

Ibidem.

41

ELOGIVM FRANCISCI PONTANI.

HAs aras pater ipse Deo templumque parabam,
In quo nate meos contegeres cineres.
Heu fati vis læva & lex variabilis ævi,
Nam pater ipse tuos nate struo tumulos.
Inferias tumulo senior natoque sepulchrum
Pono parens, heu quid sidera dura parant?
Sed quodcunque parant breve sit, namque optima vitæ
Pars exacta mihi est, cætera fumus erit.
Hoc tibi pro tabulis statuo pater ipse dolorum.
Heres tu tumulos pro patrimonio habe.

VIXIT ANN. XXIX. M. V. D. III. L. FRANCISCO FILIO
PONTANVS PATER
ANNO CHRISTI. M.CCCCIIC. D.XXIIII. AVG.

HAS ARAS PATER IPSE DEO TEMPLVMQ PARABAM
IN QVO NATE MEOS CONTEGERES CINERES
HEV FATI VIS LÆVA ET LEX VARIABILIS AEVI
NAM PATER IPSE TVOS NATE STRVO TVMVLOS
INFERIAS TVMVLO SENIOR NATOQ SEPVLCHRVM
PONO PARENS HEV QVID SIDERA DVRA PARANT
SED QVODCVNQ PARANT BREVE SIT NAQ OPTIMA VITÆ
PARS EXACTA MIHI E CÆTERA FVMVS ERIT
HOC TIBI PRO TABVLIS STATVO PATER IPSE DOLORV
HERES TV TVMVLOS PRO PATRIMONIO HABE

VIXIT ANN: XXIX M· V· D. III.
L· FRANCISCO FILIO PONTANVS
PATER

ANNO CHRISTI· M·CCCCIIC·
·D·XXIIII· AVG·

Ibidem

42

ELOGIVM LVCII PONTANI.

As Luci tibi & inferias & munera solvo,
Annua vota piis heu mihi cum lachrimis.
Hæc Luci tibi & ad tumulos positumque pheretrum
Dona pater multis dilluo cum lachrimis.
Hæc dona inferiasque heu heu hunc nate capillum
Incanamque comam hanc accipe & has lachrimas:
His lachrimis, his te inferiis, hoc munere condo
Nate vale æternum ô & valeant tumuli.
Quin & hient tumuli & tellus hiet & tibi memet
Reddat, & una duos urna tegat cineres.

PONTANVS PATER LVCIO
FILIO INFELICI.

HAS LVCI TIBI ET INFERIAS ET MVNERA SOLVO
ANNVA VOTA PIIS HEV MIHI CVM LACHRIMIS
HÆC LVCI TIBI ET AD TVMVLOS POSITVQ PHERETRV
DONA PATER MVLTIS DILLVO CVM LACHRIMIS
HÆC DONA INFERIASQ HEV HEV HVNC NATE CAPILLV
INCANAMQ COMA HAC ACCIPE ET HAS LACHRIMAS
HIS LACHRIMIS HIS TE INFERIIS HOC MVNERE CODO
NATE VALE AETERNV O ET VALEANT TVMVLI
QVIN ET HIENT TVMVLI ET TELLVS HIET ETIBI MEME
REDDAT ET VNA DVOS VRNA TEGAT CINERES.

PONTANVS PATER LV. FILIO
INFELICI

Ibidem.

ELOGIVM STELLÆ PONTANÆ.

LUcilli tibi lux nomen dedit & dedit ipſa
Mater ſtella tibi ſtellaque luxque ſimul,
Eripuit nox atra, nigræ eripuere tenebræ,
Vixiſti vix quot litera prima notat.
Hoſne dies breve tamne tibi lux fulſit & auræ
Maternum in nimbis ſic tenuere jubar ?
Infelix fatum pueri puer heu male felix,
Heu quod nec puer es nec niſi inane quid es!
Floreat ad pueri tumulum ver hallet & urna
Lucilli, & cineri ſpiret inuſtus odor.

Dies L. non impleſti, Filiole, breve naturæ ſpecimen, æternus Parentum dolor ac deſiderium.

LVCILLI TIBI LVX NOMEN DEDIT ET DEDIT IPSA
MATER STELLA TIBI STELLAQ. LVXQ. SIMVL
ERIPVIT NOX ATRA NIGRÆ ERIPVERE TENEBRÆ
VIXISTI VIX QVOT LITTERA PRIMA NOTAT
HOSNE DIES BREVE TAMNE TIBI LVX FVLSIT ET AVRÆ
MATERNVM IN NIMBIS SIC TENVERE IVBAR
INFELIX FATVM PVERI PVER HEV MALE FELIX
HEV QVOD NEC PVER ES NEC NISI INANE QVID ES
FLOREAT AD PVERI TVMVLVM VER HALLET E VRNA
LVCILLI ET CINERI SPIRET INVSTVS ODOR

DIES · L · NON IMPLESTI FILIOLE
BREVE NATVRÆ SPECIMEN AE
TERNVS PARENTVM DOLOR
AC DESIDERIVM ·

Ibidem.

ELOGIVM
MARTIÆ PONTANÆ.

Iquisti patrem in tenebris mea filia postquam
De luce in tenebras filia rapta mihi es:
Sed neque tu in tenebras rapta es quin ipsa tenebras
Liquisti & medio lucida sole micas:
Cælo te nata aspicio nunc nata parentem
Aspicit, an fingit hæc sibi vana pater?
Solamen mortis miseræ te nata sepulchrum
Hoc tegit haud cineri sensus ines se potest:
Siqua tamen de te superest pars nata, fatere
Felicem quod te prima juventa rapit:
At nos in tenebris vitam luctuque trahemus,
Hoc precium patri filia quod genui.

MVsæ filia luxerunt te in obitu, at lapide in hoc luget te pater tuus quem liquisti in squalore, cruciatu, gemitu. heu heu filia, quod nec morienti pater affuit, qui mortis cordolium tibi demerem, nec sorores congemiscenti collachrimarentur misellæ, nec frater singultiens, qui sitienti ministraret aquulam, neu mater ipsa, quæ collo implicita ore animulam exciperet infelicissima: hoc tamen felix quod haud multos post annos te revisit, tecum nunc cubat: ast ego felicior, qui brevi cum utraque edormiscam eodem in conditorio. Vale filia, matrique frigescenti cineres interim calefac, ut post etiam refocilles meos.

IOANN. IOVIANVS PONTANVS L. MARTIÆ FILIÆ
DVLCISSIMÆ POSVIT, QVÆ VIXIT ANN.XIV.
MENSES VII. DIES XII.

LIQVISTI PATRE IN TENEBRIS MEA FILIA POSTQVAM
DE LVCE IN TENEBRAS FILIA RAPTA MIHI ES
SED NEQ TV IN TENEBRAS RAPTA ES QVIN IPSA TENEBRAS
LIQVISTI ET MEDIO LVCIDA SOLE MICAS
CAELO TE NATA ASPICIO NVNCNATA PARENTEM
ASPICIT AN FINGIT HAEC SIBI VANA PATER
SOLAMEN MORTIS MISERAE TE NATA SEPVLCHRVM
HOC TEGIT HAVD CINERI SENSVS INESSE POTEST
SIQVA TAMEN DE TE SVPEREST PARS NATA FATERE
FELICEM QVOD TE PRIMA IVVENTA RAPIT
AT NOS IN TENEBRIS VITAM LVCTVQ TRAHEMVS
HOC PRECIVM PATRI FILIA QVOD GENVI

MVSÆ FILIA LVXERVNT TE IN OBITV AT LAPIDE
IN HOC LVGET TE PATER TVVS QVEM LIQVISTI IN
SQVALORE CRVCIATV GEMITV HEV HEV FILIA QVOD
NEC MORIENTI PATER AFFVIT QVI MORTIS CORDO
LIVM TIBI DEMEREM NEC SORORES CONGEMISCETI
COLLACHRIMARENTVR MISELLAE NEC FRATER
SINGVLTIENS QVI SITIENTI MINISTRARET AQVV
LAM NEV MATER IPSA QVÆ COLLO IMPLICITA ORE
ANIMVLAM EXCIPERET INFELICISSIMA HOC TAMEN
FELIX QVOD HAVD MVLTOS POST ANNOS TE REVISIT
TECVM NVNC CVBAT AST EGO FELICIOR QVI BRE
VI CVM VTRAQVE EDORMISCAM EODEM IN CONDI
TORIO VALE FILIA MATRIQVE FRIGESCENTI
CINERES INTERIM CALFAC VT POST ETIAM RE
FOCILLES MEOS

IOANN: IOVIANVS PONTANVS L. MARTIÆ
FILIAE DVLCISSIMÆ POSVIT QVÆ VIXIT
ANN. XIIII. MENS. VII. D. XII.

Ibidem.

45.

ELOGIVM PETRI COMPATRIS PONTANI.

Vid agam requiris? Tabesco. Scire quis sim cupis? Fui. Vitæ quæ fuerint condimenta rogas? Labor, Dolor, Ægritudo, Luctus, Servire superbis Dominis, Iugum ferre superstitionis, Quos caros habeas sepelire, Patriæ videre excidium. Nam uxorias molestias nunquam sensi.

PETRO COMPATRI VIRO OFFICIOSISSIMO PONTANVS POSVIT CONSTANTEM OB AMICITIAM.
ANN. LIII.
M. CCCC. LXXV. KAL. DEC.

QVID AGAM REQVIRIS ? TABES-
CO. SCIRE QVIS SIM CVPIS ? FVI.
VITAE QVÆ FVERINT CONDIMĒ-
TA ROGAS ? LABOR. DOLOR. AE-
GRITVDO. LVCTVS. SERVIRE
SVPERBIS DOMINIS. IVGVM FER-
RE SVPERSTITIONIS. QVOS CA-
ROS HABEAS SEPELIRE. PATRIAE
VIDERE EXCIDIVM. NAM V-
XORIAS MOLESTIAS NVNQVAM
SENSI.

PETRO COMPATRI VIRO OF-
FICIOSISSIMO PONTANVS POSVIT
CONSTANTEM OB AMICITIAM.

ANN. LIII.

M. CCCC. LXXV. KAL. DEC.

Ibidem In interiori sacelli parte ad introitus parietem.

4

ELOGIVM ALPHONSI ARRAGONVM REGIS.

Lphonſus Arragonum & Siciliæ rex, non tantum doctos in omni ſcientiarum genere viros amavit: Sed ipſe etiam tam impenſe bonorum auctorum lectioni operam dedit, ut à graviſſimis etiam morbis, lectionis aſſiduitate ſe liberatum ſæpenumero pronunciarit. Hiſpanos etiam quingentis atque eo amplius annis à ſtudiis uſque adeo abhorrentes, ut qui litteris operam impenderent, ignominia propemodum notarentur, ad litterarum cultum ſic revocavit, ut rudes propeque efferatos homines, doctrina & eruditione reformaverit. Statim poſt prandium, vel Antonium Panormitam (qui deinde de dictis & factis ejus libros ſcripſit) vel è doctis aliquem audiebat, ut qui dignum judicaret, animum quoque cibo ſuo poſt paſtum corporis reficiendum eſſe. Quotidie Poëtas, Philoſophos, Theologos, aut legentes, aut diſputantes, aut orantes magna attentione audire ſolebat. Alphonſus Arragonum rex, & Siciliæ, vir ſane doctiſſimus, Bibliothecæ exſtruendæ diligentem navavit operam. A Coſmo Mediceo ſeniore, Livii decadas dono accepit. Quas cum evolveret, medicis prohibentibus, ne forte paginæ veneno fuiſſent infectæ; ô ſtulti (reſpondit) an neſcitis, regum animas ſub præcipua Dei Optimi Maximi tutela eſſe? A Venetis brachium ex reliquiis Titi Livii ſummi muneris inſtar obtinuit, ut ait Panormitanus libro de rebus geſtis Alphonſi. Cum arcem Neapolitanam inſtaurare decreviſſet, Vitruvii de Architectura librum afferri ad ſe juſſit. Verùm cum ſine ornatu atque aſſeribus allatus eſſet: Non decet (inquit) hunc potiſſimum librum, qui nos quo modo contegamur tam belle doceat, detectum incedere. Librum igitur egregie ad uſum parari mandavit, & omnibus ſemper ædificiis adhibuit. Idem Alphonſus cum aliquando de jactura rerum pretioſarum ſermo haberetur, perſanctè affirmaſſe dicitur, malle ſe gemmas, uniones, margaritas ſuas, quæ quidem eſſent in toto orbe celeberrimæ & pretioſiſſimæ, quam libros qualeſcunque perditum iri. Hæc idem Panormitanus libro quarto de rebus geſtis Alphonſi, qui non minus ob Bibliothecam clarus evaſit, quam armis, quibus Neapolim cepit, & Apuliæ regnum, pulſo Renato, obtinuit.

Tabulae hae Neapoli leguntur sub Regum monumentis appensae, cum illorum imaginibus, apud S. Dominicum in eo loco qui Sacristia dicitur.

INCLITVS ALPHONSVS QVI REGIBVS ORTVS IBERIS·
HIC REGNVM AVSONIAE PRIMVS ADEPTVS ADEST
OBIIT M · CCCC· LVIII ·

FERRANDVS SENIOR QVI CONDIDIT AVREA SECLA ·
ITALIAE HIC FELIX VIVIT IN ORE VIRVM
OB · · 1494 ·

FERRANDVM MORS SAEVA DIV FVGIS ARMA GERENTEM
MOX POSITIS · QVÆNAM GLORIA · FRAVDE NECAS ·
M· CCCC· LXXXXVIII ·

ELOGIVM PETRI NAVARRI.

Etrus Navarrus Hiſpanus dux, primus cuniculos tormentario pulvere replere, & horrendo motu arces & propugnacula funditus diſjicere docuit. Ob quam rem vulgo πολίπορθος nominatus eſt, turrium arciumque eversor. Sic arcem Ovi Neapolitanam miſerabili Gallorum ſtrage evertit anno 1503. Sic novennio poſt Bononiam oppugnans, ductu Iulii II p p. & regis Ferdinandi Neapolitani, eam muri partem, qua ſacellum eſt Baracanum appellatum, ſudito igni cuniculo, una cum ſacello adeo in altum ſuſtulit, ut per illud ſpacium, quod inter ſolum murumque relinquebatur, ab iis qui foris erant, interior civitas, militeſque ad propugnandum parati, aperte conſpecti fuerint.

In Æde S. Ioannis in Carbonara sumptuosiss: marmoreo sepulchro

A. GALEATIO CARACIOLO QVI SVB REGIBVS ARRAGO-
NEIS ADVERSVS TVRCAS REGIIS SIGNIS PRAEFVIT
VIXIT ANNOS. LVII. NICOLAVS ANTONIVS PA-
RENTI OPTIMO FECIT.

ODETTO FVXIO LAVTRECCO CONSALVS FERDINANDVS
LVDOVICI FIL. CORDVBA. MAGNI CONSALVI NEPOS CVM
EIVS OSSA QVAMVIS HOSTIS IN AVITO SACELLO VT BELLI
FORTVNA TVLERAT SINE HONORE IACERET COMPERISSET
HVMANARVM MISERIARVM MEMOR GALLO DVCI HIS-
PANVS PRINCEPS POSVIT

OSSIBVS ET MEMORIÆ PETRI NAVARRI CANTABRI SOLERTI
IN EXPVGNANDIS VRBIBVS ARTE CLARISSIMI CONSALVVS
FERDINANDVS LVDOVICI FILIVS MAGNI CONSALVI NEPOS
SVESSAE PRINCEPS GALLORVM PARTES SEQVVTVM PIO
SEPVLCHRI MVNERE HONESTAVIT CVM HOC IN SE HA
BEAT PRAECLARA VIRTVS VT VEL IN HOSTE SIT AD
MIRABILIS.

Neapoli.

ELOGIVM BALDI PERVSINI.

Aldus Perusii natus ex Vbaldorum nobili familia: Is generis splendori adjecit doctrinam excellentem in Iurisprudentiæ studio, & aliis liberalibus disciplinis: auditor enim fuit Bartholi de Saxoferrato: præceptorique non cessit scientiarum cognitione. In patria docuit summa cum laude & auditorum frequentia, qui undique Perusium confluebant ad illum audiendum. Sed postquam magnus ille Galeacius Vicecomes Mediolanensis Academiam Ticini erexisset, & scholas studiis bonarum literarum florentes excitasset, accitis undique celeberrimis professoribus, qui juventutem tam in Philosophia, quam in Iurisprudentia instituerent, constitutis unicuique pro ratione & dignitate professionis, luculentissimis stipendiis, Baldum quoque Perusio evocavit, qui summa auditorum frequentia Papiæ, quæ est Ticinum, Ius aliquot annos publice docuit. Pervenit ad annum ætatis septuagesimum sextum. Decessit è vita paulo ante Galeacii mortem. Sepeliri voluit amictus habitu S. Francisci, ratus id plurimum ad animæ salutem conducere. Quod etiam à Rudolpho Agricola factitatum tradunt, & ab aliis multis. Baldus florebat Anno M.CCCLXV. sepultus Anno M.CCCC.

Baldi J. C. Epitaphium

VITA LABOR STVDII DIVINI CVLTVS AMORIS
ARTES, NATVRÆ FVLGENTIA DICTA, LEGALES
NORMÆ PASTORVM QVÆ SVNT ET CÆLICA IVRA
ORNANT BALDI ANIMVM, QVÆ PANDENT DOGMATA CLARO
ET QVIA NVNC LINQVIT MORTALIS PONDERA CARNIS
DVLCIA IAM GVSTANS AVTORIS PASCVA SVMMI
CLAVDITVR HIC BALDVS FRANCISCI TEGMINE FVLTVS
DOCTORVM PRINCEPS PERVSINA CREDITVS ARCE.

OBIIT ANNO M. CCCC. D.XX.APRIL. IN AVRORA.
GOTHARDVS REGNA MEDIOL.TICINENCIS GYM
NASII RECTOR INSTAVRAVIT ANNO M.D.XLVII.

FILIVS ASTREÆ, IVRIVM PATER, ARTIS ALVMNVS
CÆSAREÆ VERVS RELLIGIONIS HONOS.
BALDVS PERVSII DVCENS COGNOMEN AB VRBE.
CLAVDITVR HIC, ANIMVS SYDERA SVMMA TENET.

Papiæ.

ELOGIVM IASONIS MAYNI.

Ason Maynus Patricius Mediolanensis, eques auratæ militiæ, & Senator Ducalis. Vir corporis habitu eleganti, moribus facilis, in colloquiis familiaribus facetus & hilaris, in rebus magnis gravis, acutus, & perspicacissimi judicii: prudens in consiliis, cujus autoritas maxima fuit apud Fredericum, & Maximilianum Imperatores Romanorum: ad quos missus est legatus à Ludovico Sfortia duce Mediolanensium. Illum non solum Imperatores summa benevolentia, & honore sæpius exceperunt, sed in eum liberalissimi fuerunt, ornaruntque illum multis luculentis muneribus & privilegiis, quibus sub Imperio Dominii jus & autoritatem amplissimam obtineret. Cum Alexander VI, Borgia Pontificatum Maximum iniret, Anno Domini 1491, ab omnibus Christianis principibus legati Romam missi sunt, qui illi gratularentur: communique omnium sententia Maynus, qui eo quoque à principe Mediolanensi fuerat missus, judicatus est omnium eloquentissimus, ac præcipuo honore dignus. In eo enim conventu coram novo pontifice orationem habuit, in qua omnes ingenii vires & facundiam admirabilem senatui Apostolico ostendit. Vtque erat excellens Philosophus, in Iuris prudentia nulli suo tempore cessit. Docuit summa auditorum frequentia Pisis, Paduæ, & Papiæ, ubi primum semper locum inter juris Professores est consecutus, per spatium fere quinquaginta annorum. Mortuus est Papiæ 84 ætatis anno, Christi vero 1519. Maximiliano I. Roman. Imp. & Alexandro VI P. M. Scripta ejus hæc leguntur: Super tit. de act. & institutis lib. 1. Super codice lib. 9. Super ff. lib. 50. Scripsit & epistolas diversas & orationes. Et Epithalamium Maximiliani Imp. & Mariæ Blanchæ. Et in totum Ius civile.

CINO EXIMIO IVRISC. BARTOLO PRAECEPTORE DIGNISSIMO, POPVLVS PISTOIENSIS B. M. P. OBIIT ANNO M. CCC. XXXVI.

Pistoia.

DINI CINI ET FLORIANI IVRECC. OSSA HIC CONTINENTVR

Bononia.

IASON MAYNVS I. C. EQVES ET COMES QVISQVIS ILLE FVERIT HIC REQVIESCIT.

papie. Ad S. Jacobum.

50

ELOGIVM BARTOLI DE SAXO-FERRATO.

Artolus de Saxoferrato (urbs eſt Vmbriæ, Sentinum olim dicebatur) natus eſt Anno 1303 parentibus honeſtæ conditionis. Petri Aſſiſii in Philoſophia auditor fuit, & in Iuriſprudentia præceptores habuit Cinum, & Iacobum Botigarium. Vir fuit ingenio ſubtili & acuto, facundæ eloquentiæ & multi conſilii: aſſiduus in ſtudio legum, ſobrius in victu, memoria labili, cui defectui ut ſuccurreret: quæcunque meditabatur, ſcripto ſtatim mandavit. Ideo delitias omnes poſtponens, & liberiora corporis exercitia negligens, totum ſe ſtudiis dedebat, nullam ſibi à ſerioribus meditationibus relaxationem concedens. Severus in omni re, maximè in delictorum pænis, quas juſto acerbius exigebat à reis, dum criminalium cauſarum Tuderti Iudex eſſet conſtitutus. Hæc nimia ſeveritas illi crudelitatis notam inuſſit, illumque populo reddidit odioſum. Exiſtimabant enim omnes Tudertini doctrinam, & bonarum diſciplinarum ſcientiam morum eruditionem debere gignere, & truculentam iſtam crudelitatem mitigare, quæ incultum & barbarum animum plerumque ſequitur, & humanitatis expertem. Summum jus ſumma ſæpe eſt injuria. Clementia principem generoſum & optimates in magiſtratu conſtitutos adprimè decet. Si enim Deum, cujus ſunt miniſtri, imitari debent: qui non exacte punit ſontes: ſed majori miſericordia erga genus humanum utitur, quam acerbitate, licet crimina ſontium mereantur durius caſtigari. Cum igitur Bartolus propter nimiam ſeveritatem ſuis eſſet ingratus, & odioſus: neque ferre poſſet publicum contemptum & invidiam, relicta urbe ſeceſſit in villam, quam habuit amæniſſimam, ubi ſcriptioni incumbens multos annos privatus exegit. Piſis interim & Peruſii magna auditorum frequentia, & laude docuit jus civile: ejus autoritas magna erat per totam Italiam propter ſoliditatem conſiliorum quibus res principum adjuvabat. Erat enim Caroli Quarti Rom. Imper. conſiliarius, à quo nobilitate donatus eſt. Mortuus eſt Peruſii Anno ætatis quinquageſimo ſexto, Chriſti vero 1355. Carolo IIII. Romano Imperatore & Innocentio VI. Pontifice Maximo.

Perusij in Franciscanorum templo

51

ELOGIVM POGGII FLORENTINI.

Oggius Brandolinus, vel Bracciolinus, Florentinus originem debet Terræ novæ agri Aretini oppido. Fuit hic, ut de eo Iovius in elogiis inquit, Pontificiis scriniis sub Eugenio & Nicolao, præfectus, æquatus scilicet honore summis viris, qui in eo munere fidelis eruditique ingenii operam præstitissent: in his fuere Leonardus Aretinus, Mapheus & Iohannes Aurispa. Cum pene omnem ætatem in Romana curia consumpsisset, anno ætatis LXXII. Florentinam accitus est, ut Reipub. Patriæ à secretis foret. Vir omnino erat gravis consilii, & facetus; sed ut apud Iovium inibi legas, erat adeo intemperans objurgator, ut cum in theatro Pompeii, loco & die celebri, ubi bullatorum diplomatum censura habebatur, Georgio Trapesuntio malediceret, ab eo acriter duplici colapho cæderetur. Poggii hujus laus est, quod, ut Raph. Volateranus testatur lib. XXI. Quintilianum & Asconium invenerit in Concilio Constantiensi, quod celebratum anno cIↃCCCCXV, & sequentibus duobus. Ac Quintilianum quidem in salsamentarii taberna reperit: ut est apud Iovium in elogiis, illud vero alibi me legisse non recordor. Silium quoque Italicum eidem deberi, uti Scriverio nostro observatum ex versibus istis Vgolini Verini lib. II. de viris illustribus urbis Florentinæ.

Quin etiam sollers Germanis eruit antris
In Latium altiloqui divina volumina Silî.
Integer Orator nobis, Fabiusque relatus &c.

Quod autem de integro oratore ait, exinde lucem capit, quod Ciceronis libros de finibus, & de legibus, à se in Germania descriptos, in Italiam primus attulit: ut est apud Iovium in elogiis. Plura ibidem de Poggio vide: uti & apud Bergomatem in Chr. suppl. ad annum cIↃCCCCXVI: sed quòd hic facetiarum ejus librum vocat pulcherrimum, qui non inficetissimus modo, sed etiam impurissimus, & plane flammis dignus est: sane rem facit ordini suo Eremitico, quem profitebatur, indignam.

Romæ In templo S. Gregorij.

52

ELOGIVM
HIERONYMI FERRARII.

HIeronymo Ferrario Corrigiensi, quem in ipso ætatis flore ex oculis hominum non ex memoria mors eripuit, amici & familiares Acerbo in officio diligentes, hoc monumentum pro munere extremo cum lachrymis posuerunt. Vixit Ann. XLI. obiit III. Calend. Octob. Anno M.D.XXXXII.

ELOGIVM
BARTHOLOMÆI SALICETI.
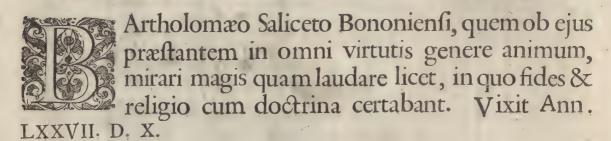
BArtholomæo Saliceto Bononiensi, quem ob ejus præstantem in omni virtutis genere animum, mirari magis quam laudare licet, in quo fides & religio cum doctrina certabant. Vixit Ann. LXXVII. D. X.

VIRTVTI STVDEAS, BONA NEC DIFFERTO VIATOR:
SIC TVA POST CINERES GLORIA MAIOR ERIT.

Romæ.

HIERONYMO FERRARIO CORRIGIENSI QVEM
IN IPSO ÆTATIS FLORE EX OCVLIS HOMINVM
NON EX MEMORIA MORS ERIPVIT, AMICI
ET FAMILIARES ACERBO IN OFFICIO DILIGENTES
HOC MONVMENTVM PRO MVNERE EXTREMO
CVM LACHRYMIS POSVERVNT. VIXIT ANN. XLI
OBIIT III. CALEND. OCTOB. ANNO M.D.XXXXII.

Romæ ad S: Mariam de anima.

BARTHOLOMÆO SALICETO BONONIENSI, QVEM
OB EIVS PRÆSTANTEM IN OMNI VIRTV-
TIS GENERE ANIMVM, MIRARI MAGIS QVAM
LAVDARE LICET, IN QVO FIDES ET RELI-
GIO CVM DOCTRINA CERTABANT. VIXIT
ANN. LXXVII. D. X.

VIRTVTI STVDEAS, BONA NEC DIFFERTO VIATOR:
SIC TVA POST CINERES GLORIA MAIOR ERIT.

53

ELOGIVM FRANCISCI CVRTII.

SAcrarum interpres legum sanctissimus olim
Franciscus Patriæ gloria magna suæ,
Quem probitas, quem cana fides pietasque deorum
Fecerat, hoc positum marmore corpus habet.

OBIIT ANNO M.CCCC. XCV: XXX. IVLII.
BERNHARDINVS CVRTIVS
GRATVS FILIVS. F. I.

ELOGIVM RAPHAELIS FVLGOSI.

ADvocatis de quota litis pacisci interdicitur. Raphael Fulgosus maximi nominis I. C. cum juvenis esset, à consultore partem litis evictæ salarii nomine acceperat. Cæterum ætate maturior cum in C. sumtus, ff. de pactis incidisset, quo loco disertim pacta ista prohibentur, quæcunque acceperat cum fænore restituit. Cujus exemplum utinam multi imitarentur.

Papiæ Francisci Curtij monumentum.

SACRARVM INTERPRES LEGVM SANCTISSIMVS OLIM
FRANCISCVS PATRIÆ GLORIA MAGNA SVÆ
QVEM PROBITAS QVEM CANA FIDES PIETASQVE DEORV
FECERAT HOC POSITVM MARMORE CORPVS HABET.

OBIIT ANNO M.CCCC.XCV.XXX.IVLII.
BERNHARDINVS CVRTIVS GRATVS FILIVS.F.I.

FVLGOSVS RAPHAEL VIRTVTVM IASPIS VTROQVE
IVRE STVPOR TANTVS QVI TANTVS QVANTVS ET ORBIS
SCRIPTIS MORTE VACAT TAM PARVO CLAVDITVR ANTRO

Patauij.

54.

ELOGIVM HVLRICHI ZASII.

Vlrichus vel Vdalrichus Zaſius patriam habuit Conſtantiam urbem celebrem Sueviæ, ad lacum Potamicum ſitam , quem Rhenus medium præterlabitur : olim Gannodurum, teſte Ptolomæo lib. 2. cap. 9 Parentes Zaſii honeſti fuerunt cives, & fortunæ mediocris. Is natus eſt Anno Domini 1461. Ab ineunte ætate Philoſophiæ, & ſtudiis bonarum diſciplinarum operam dedit. Poſtea Iuriſprudentiæ ſumma diligentia incumbens, in ea perfectiſſimam cognitionem acquiſivit. Friburgum tandem ab Academicis Conſtantia vocatus, ſtipendioque non vulgari propoſito, Curiæ præfectus eſt, & in Doctorum juris collegium communibus totius Academiæ ſuffragiis adoptatus, cujus poſtea decus & ornamentum eximium extitit leges docendo , & ſcribendo, præſertim de inſtaurando jure municipali. Ejus opera ſunt hæc : Intellectus ſingulares. Commentaria in legem 2. de Origine Iuris. Tractatus ſubſtitutionum. De infantibus Iudæorum Baptizandis. Apologia contra Eccium. Item contra Stellam Aurelienſem. Epitome in uſus Feudales. Summa in digeſtum vetus. Lecturæ in aliquot titulos primæ partis digeſti veteris. In titulum, Si certum petatur. In 2. parte Super titulum de Actionibus in inſtitutis. Conſiliorum libri duo : & alia quædam quę imperfecta reliquit.

HVLRICHO ZASIO
IVRECONS. SVORVM TEMPORVM
TOTO ORBE CELEBERR. HVIVS
ACADEMIAE ORNAMENTO SINGV:
LARI E REIPVB. FRIBVRGEN.
IN RESTAVRANDO IVRE
MVNICIPALI IAM OLIM
STRENVAM OPERAM NAVANTI
ALIISQ MVLTIS NOMINI:
BVS DE SE BENEMERITO
MAGISTRATVS OFFICII
MEMOR FIERI IVSSIT
CONCESSIT NATVRAE ANNO
SALVTIS M. D. XXXV.
VIII. CALEND. DECEMBRIS.
Friburgi.
55
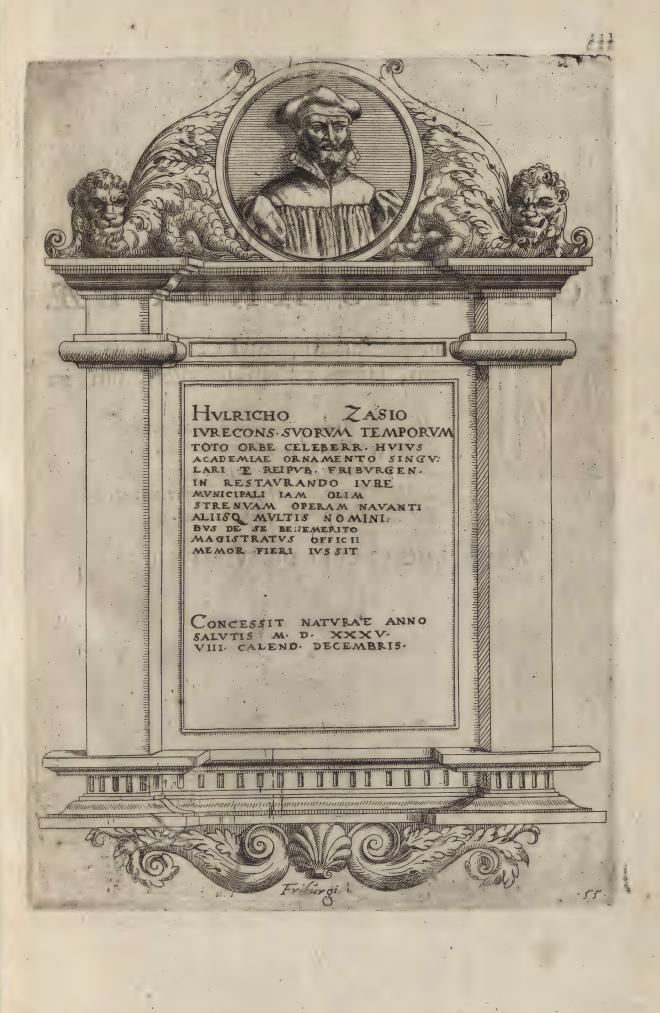
ELOGIVM IOANNIS ANDREÆ.

Aximus & disertissimus I. C. fuit. Ejus epitaphium, litteris rudioribus inscriptum, ita legi debet:

Hic jacet Andreas notissimus orbe Iohannes,
Primo qui Sexti Clementis atque novellas
Ieronymi laudes, Speculique jura peregit
Rabbi doctorum, lux, censor normaque morum,
Occubuit duro proh fato pestis in anno.

ANNO M. CCC. XLVIII, DIE VII. IVLII.

Ioannis Andreę monumentum.

Apud S. Dominicum Bononiae.

O

ELOGIVM BARTHOLOMÆI DE SALICETO.

Ic etiam inter præcipuos Iuris civilis interpretes atque antiſtites fuit. Ejus epitaphium ſic eſt legendum:

Hoc tumulo legalis apex, dulciſſimus ore,
Et patriæ lux alma ſuæ pietatis amator,
Iuſtitiæque ſacræ clypeus, baculuſque cadentum,
Qui juvenis, multoque etiam venerabilis ævo
Edocuit. Superavit eum nec pœna laboris
Scribendo, & pariter juris enucleando tenebras,
De Saliceto requieſcit Bartholomæus.

In pariete dextro chori ueteris.
Barthólomei de Saliceto.

57

ELOGIVM LVDOVICI BOLOGNINI.

Vdovico Bolognino Iuriſcon. ac Equiti, qui cum Bononiæ Ferrariæque jura interpretatus, & ab Innocentio VIII. Pont. Carolo Gal. VIII. Reg. Ludovico Mar. Sfort. Inſubr. Duce ad reſpondendum ſibi de jure aſcitus, Florentiæque litibus judicandis V. Vir & Præt. fuiſſet ab Alexandro VI. Pont. Senat. Rom. Deſ. & à Iulio. II. Pont. XL. Viratum adeptus, ab eoque legatus ad Ludovicum Francor. XII Regem Romam legationem retuliſſet Bon. rediens Ann. LXI. & M. D. VII. Florentię obiit. Bartolomeus Eques & Senator Bononi. F. Fratri Io. Mar. Equiti patruo F. CC. M. D. L. III.

D. O. M.
LVDOVICO BOLOGNINO IVRISCON. AC EQ.
QVI CVM BONONIÆ FERRARIÆQ. IVRA INTER
PRETATVS ET AB INNOCENTIO VIII. PON. CA
ROLO GAL. VIII. REG. LVDOVICO MAR. SFORT.
INSVBR. DVCE AD RESPONDENDVM SIBI DE
IVRE ASCITVS FLORENTIÆQ. LITIBVS IVDICAN
DIS V. VIR ET PRÆT. FVISSET AB ALEXANDRO
VI. PONT. SENAT. ROM. DES. ET A IVLIO. II.
PONT. XL. VIRATVM ADEPTVS AB EO Q. LE
GATVS AD LVDOVICVM FRANCOR. XII. RE
GEM ROMAM LEGATIONEM RETVLISSET
BON. REDIENS ANN. LXI. ET M. D. VII.
FLORENTIÆ. OBIIT. BARTOLOMEVS EQ.
ET SENATOR BONONI. F. FRATRI IO.
MAR. EQ. PATRVO F. CC. M. D. LIII.

Bononiæ Super porta Sacristiæ, S. Dominici

ELOGIVM IOHANNIS CROTI MONFERRATI.

IOhanni Croto plurimum quoque Ius Civile & Pontificium debet. Vtrique & Pisis & Bononiæ strenuè pro virili vacavit. Vnde tale ejus Epitaphium:

Ioh. Croto Monferrato Pont. Cæsareique juris Monarchæ. Qui dum Bononiæ floruit in utraque palestra inde Pisas vocatus deserti jam pridem Gymnasii instaurator fato concessit. Magdalena Landa viri B. M. Ossa referens ęre proprio hoc monumentum faciendum curavit.

Apud S. Dominicum super porta Bononiæ

ELOGIVM AVGVSTINI BEROII.

VGVSTINO BEROIO IVRISCON. ET EQ. C. VIX. ANN. LXXIX. M. XI. OB. M.D.LIIII. ID. SEP.

In introitu eiusdem templi. 60.

ELOGIVM IOHANNIS ANTONII FLAMINII.

IOannes Antonius Flaminius Forocorneliensis parens summi viri, M. Antonii Flaminii, anno CIↃIↃXVI signavit vitam Alberti Magni: eamque dicatum ivit Leandro Alberto Bononiensi. Item tum prodidit vitam B. Vincentii Valentini Ord. Prędic. quam misit Francisco Bentivoglio, Bononiensis ecclesiæ Canonico. Vt nihil dicam de duobus Sylvarum libris, & tribus Epigrammatum libellis, Bononiæ excusis anno CIↃIↃXV: item Tragædia, quæ Priamus dicitur, ac tribus libris de harmonica instructione, & epistolarum acervo. Omnium horum ibidem meminit Leander, ac luculentas Flaminii laudes adjungit. Vti & in sua Italiæ descriptione facit non uno in loco. Quo in opere, Lombardiam Transpadanam describens, ait, eum & posteris prodidisse vitam B. Ioannis Boni, ex ordine Eremitarum, in quo ei præiverat Franciscus Sylvius, Ferrariensis Monachus, ac postea magister sodalitatis Prædicatorum; Idem Leander quo loco nobis Romanulæ situm ob oculos ponit, Bononiæ eum ait diu ludum habuisse, atque inibi decessisse anno CIↃIↃXXXVI, ac sepultum esse in porticu B. Dominici.

In pariete peristilij apud portam.

ELOGIVM AVGVSTINI ZANETTI.

VGVSTINVS ZANETTVS BON. PONT. CÆSAREIQ. IVR. DOCTOR, EP. SEBASTEN. ET BON. SVFR. ET VIC. POST GRAVES AC DIVTVRNOS LABORES, DE SEMPITERNA QVIETE COGITANS, MELCHIORI PATRVO, CAVSID. INSIGNI, SIBIQ. AC POST. S.O.M.P. ANNO A NATALI DEI ET HOMINIS, M.D.XLI.

Bononiæ Augustini Zanetti. 62

ELOGIVM HIERONYMI PRVNDELLI.

IERONYMO PRVNDELLO REGIENSI IVRECONSVLTO CLARISSIMO AB IMPIO SICCARIO INIVSTISSIME TRANSFIXO FRATRES MOESTISSIMI POSVERE OCTAVO IDVS NOVEMBRIS.

Ibidem apud portam.

63
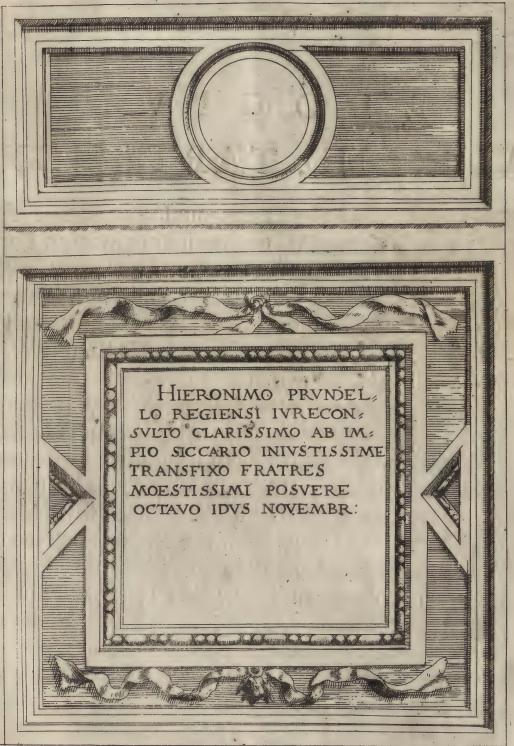
ELOGIVM ALEXAND. TARTANGNI.

ALexander Tartangnus Imolæ natus eſt. Vixit Romæ Friderici tertii Romanorum Imperatoris tempore, Legum Doctor, & Iuriſperitus tota Italia celeberrimus. Publice magno auditorum conventu per triginta fere annos docuit Papiæ, Ferrariæ, & Bononiæ: Ejus enim tanta fuit per totam Italiam autoritas; ut quicunque illum docentem non audiverat, vix inter doctos numerari poſſet. Scripta reliquit nonnulla, quæ in hodiernum uſque diem à Iuriſperitis magno cum fructu leguntur: Inter quæ primum locum obtinent. In ſexto decretalium lib. unus. In Clementinis lib. unus. In Codice lib. 9. Super ff. veteri lib. 24. Super ff. novo lib. 12. Super ff. Infortiati lib. 14. Lege de eo Trithemium, & ſupplementum Chronicorum. Mortuus eſt Bononiæ locuples, annis & gloria plenus. Sepultuſque eſt in templo S. Dominici anno Chriſtianæ ſalutis MCCCC. LXXVII. Sepulchrum ejus marmoreum maximo ſumptu & ſplendore erectum. Ejus corpus arca ſummo artificio elaborata ex marmore eo conditum eſt.

In pariete ſiniſtro chori ueteris Q

ELOGIVM HENRICI

Henrici II. Rom. Imperatoris filii.

Iator quiſquis, ſiſte Gradum, & quod ſcriptum eſt lege, ubi perlegeris penſita, hoc is, cujus cauſa ſcriptum eſt, fieri rogat.

Orto inter Bononienſes & Mutinenſes Bello Cæſar Henricus.II.Rom. Imperator, filium Hentium Sardiniæ ac Corſicæ inſularum regem Mutinenſibus ſuppetias ferre juſſit, qui inito apud divi Ambroſii pontem certamine à Bononienſibus capitur, nullaque re, ut dimittatur, impetrat, etſi pater minis, dein precibus & precio deprecatoribus uteretur. Cum tantum auri pro redimendo filio polliceretur, quantum ad mœnia Bononiæ circulo aureo cingenda ſufficeret. Sic captivus XXII. Ann. Men. IX. Dies XVI. tenetur, aliturque regio more publica Bononienſium impenſa: ſic defunctus magnificentiſſime ac Pientiſſi. funeratus, hic tumulatur.

Præterea ſimulachrum hoc in perpetuum monumentum & hoſti & captivo.

S. P. Q. B. Po.

Annno Salutis M. CC. LXXII. II. Idus Mar. Hoc volebam ut ſcires, abi & vale.

Poſitum Ære publico autoribus Ioanne Franciſco Aldrovando Dictatore Conſulibuſque ——— as & Febru ——— M. CC ——— Prid. Kale. Mar. ——— ſto ——— Senatus ——— properante.

CRISTO. OPT. MAX.

VIATOR QVISQVIS, SISTE GRADVM, ET QVOD SCRIPTVM
EST LEGE, VBI PERLEGERIS PENSITA, HOC IS CVIVS CAVSA
SCRIPTVM EST, FIERI ROGAT

ORTO INTER BONONIENSES ET MVTINENSES BELLO,
CÆSAR HENRICVS. II ROM: IMPERATOR, FILIVM HENTIVM
SARDINIÆ AC CORSICÆ INSVLARVM REGEM MVTI:
NENSIB: SVPPETIAS FERRE IVSSIT, QVI INITO APVD DIVI
AMBROSII PONTEM CERTAMINE A BONONIENSIBVS CAPITVR,
NVLLAQ. RE, VT DIMITTATVR, IMPETRAT, ETSI PATER
MINIS, DEIN PRECIBVS ET PRECIO DEPRECATORIBVS VTER
ETVR. CVM TANTVM AVRI PRO REDIMENDO FILIO
POLLICERETVR, QVANTVM AD MOENIA BONONIÆ CIRCVLO
AVREO CINGENDA SVFFICERET. SIC CAPTIVVS. XXII. ANN.
MEN. IX. DIES. XVI. TENETVR, ALITVRQ. REGIO MORE
PVBLICA BONONIENSIVM IMPENSA, SIC DEFVNCTVS
MAGNIFICENTISSIME AC PIENTISS: FVNERA:
TVS, HIC TVMVLATVR.

PRÆTEREA SIMVLACHRVM HOC IN PERPETVVM MO:
NVMENTVM ET HOSTI ET CAPTIVO.
S. P. Q. B. PO.

ANNO SALVTIS. M. CC. LXXII.
II. IDVS MAR. HOC VOLEBAM
VT SCIRES, ABI ET VALE.

POSITVM ÆRE PVBLICO, AVTORIBVS IOANNE FRAN
CISCO ALDROVANDO DICTATORE CONSVLIBVSQ.
[illegible] AS ET FEBRV[illegible] M. CC [illegible] PRID. KALE. MAR.
STO [illegible] SENATVS [illegible] PROPERANTE

E regione sacelli *Pepolorum.* 65

ELOGIVM MARIANI SOCINI.

MArianus Socinus Iuris ſcientia admodum inclaruit. Quemadmodum quæ ab ipſo edita ſatis poſſunt teſtari. Ille aliquando rogatus, cur minus poſt conjugium quam ante ille libris litteriſque incumberet; reſpondit: Quia uxorem duxi. Dicentique, etiam Socrates uxoratus fuit, cur non & ille Philoſophiæ ſtudia aſpernatus? Xantippe, ait, moroſa erat & deformis: mea autem proba eſt & formâ decenti.

In pariete dextro. Mariani Socini monumentum.

65

Q 3

ELOGIVM TADÆI PEPOLI.

ADÆVS PEPOLVS A BENEDICTO. XII. PONT. MAX. PRO S.R.E. CONSERATOR IVSTITIÆ POPVLI BONONIENSIS. OBIIT M.CCC.XLVII.

TADÆVS PEPOLVS A POPVLO BONONIENSI ELIGITVR M.D.XXXVII.

Scriptum est ab alia parte huius sepulchri

TADEVS PEPOLVS A BENEDICTO XII. PONT. MAX. PRO
S. R. E. CONSERVATOR IVSTITIAE POPVLI
BONONIENSIS. OBIIT. MCCC. XLVII.

Ibidem in Sacello Pepolorum.

ELOGIVM PETRI ANCHARANI.

PEtrus Ancharanus Bononiensis ex illustri Farnesiorum familia; vir præter singularem doctrinam, tam in Philosophia quam in studio Iuris, longo usu rerum politicarum prudentior redditus, eloquentissimus, & multa autoritate apud suos pollens, propter salutifera consilia, quibus tam scriptis, quam voce patriam juvans, Principibus Civitatibusque & Academiis totius Italiæ plurimum commendabatur. Præceptore usus erat Baldo, ex cujus intima familiaritate multa secretiora Iurisprudentiæ hauserat documenta. Florebat in Italia anno Christi Servatoris 1410 Sigismundo Romanorum Imperatore. Sepultus est Bononię in templo S. Benedicti. Parte superiore monumenti literis Romanis scriptum est: D. O. M. Petro Ancharano Iuris Pontif. & Cæs. Clarissimo interpreti, ejus amantissimi sacrum hoc instauratum posuere anno salutis M. CCCC. LXXXXIII. Et in parte inferiore literis Gothicis hæc leguntur:

Canonis hic speculum, civilis & anchora Iuris
Hic jacet, æternas mens tenet alma domos,
Nomen erat Petrus, genuit Farnesia proles
Nunc Ancharanum dat sibi juris opes.
Quis superavit eum virtute micante? quis isto
Consiliis hominum Clarior ante fuit?
Pro meritis nunc astra dedit sibi Iuppiter almus
Et voluit gelido mem bra jacere solo.

PETRO ANCHARANO D. IVRIS PON. O. ET CÆS. M. CLARISSIMO INTERPRETI EIVS AMANTISSIMI SACRVM HOC INSTAVRATVM POSVERE ANN. SAL. M. CCCC. LXXXXIII.

CERNIS HIC SPECULUM CIVILIS ET ANCHORA IURIS
HEU IACET ETERNAS MENS TENET ALMA DOMOS
NOMEN ERAT PETRUS GENUIT FARNESIA PROLES
NUNC ANCHARANUM DAT SIBI LAUDIS OPES
QUIS SUPERAVIT EUM VIRTUTE MICANTE QUIS ISTO
CONSILIIS HOMINUM CLARIOR ANTE FUIT
PRO MERITIS NUNC ASTRA DEDIT SIBI IUPPITER ALMUS
ET VOLUIT GELIDO MEMBRA IACERE SOLO

Sub gradibus chori superioris.

ELOGIVM

ÆGIDII DE FOSCARARIS.

AEgidius de Foſcararis, ſive ut alii malunt, de Foſcariis, Bononienſis patria, parentibus patriciis, & locupletibus oriundus, qui filium bonis literis inſtituendum à prima ſtatim pueritia procurarunt. Is, ut ingenio erat acuto, & diligentia ſingulari, laboribuſque in ſtudio indefatigabilis, brevi temporis ſpacio tantum profecit in re litteraria, ut coævos condiſcipulos, rerum cognitione & ſcientia bonarum diſciplinarum longe ſuperare à præceptoribus indicaretur. Adultior factus animum addixit ad ſtudium juris: in quo ſine difficultate excellens redditus eſt, tam in jure Canonico, quã in legibus Imperialibus, & conſiliis, in quibus perfectiſſimus habebatur, & apud omnes Italos celebris. Scripſit de ordine judiciorum libros quinque, de officio Tabellionatus lib. 1. Et quæſtiones varias juris, quæ omnes commendantur maxime ab iis, qui Iuriſprudentiam tractant. Mortuus eſt Bononiæ, ſepultuſque in templo S. Dominici, ſepulchro marmoreo & eminenti.

R 2

In cœmiterio. Egidij de Fuscaris.

ELOGIVM ROLLANDINI.

Nter Iuris profeſſores & propagatores primos meritò etiam locum & elogium ſuum Petrus Rollandinus habere debet, quod dixiſſe contenti ſumus, quia plura nobis de eo non conſtant.

In cœmiterio S. Dominici.

ELOGIVM IOANNIS DE IMOLA.

Vit & hic juris doctor & interpres peritissimus. Monumentum hoc quod exstat Bononiæ, loquatur.

D. M. S.

IOANNES DE IMOLA
PONT. CAES. Q. IVRIS
CONSVLTISS.

OSSA
IN SVPPOSITO GARISENDORVM
SEPVLCHRO REQVIESCVNT.

Bononiæ in pariete peristilij S. Dominici
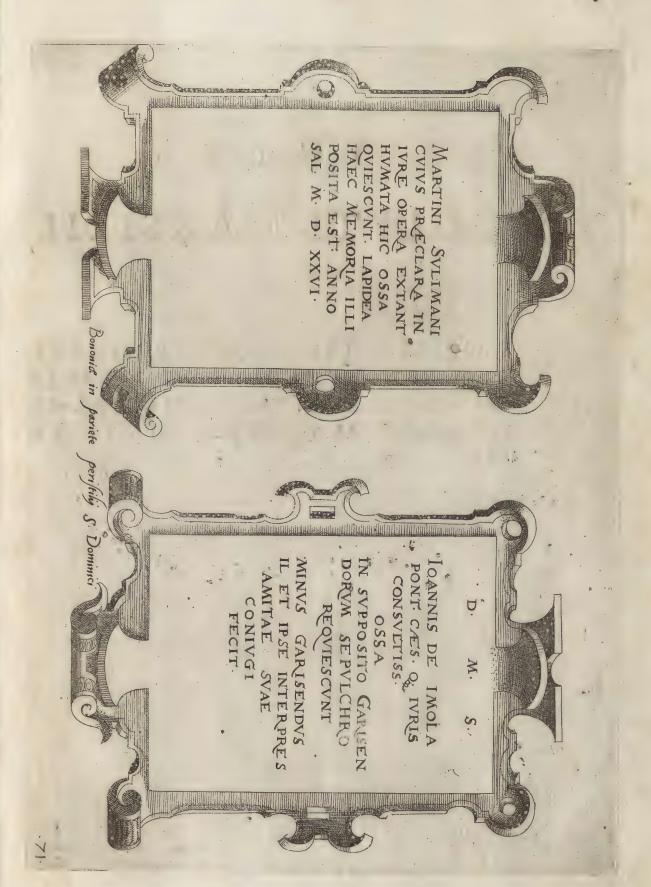
ELOGIVM HYPPOLYTI MARSILII.

D. O. M.

HYPPOLITO MARSILIO IVRECONSVLTO SCIPIO F. PATRI. B. M. P. VIXIT ANN. LXXVIII MENS. II. DIES. XI. OBIIT ANNO M. D. XXVIX. VII. ID. FEBRV.

D. O. M.
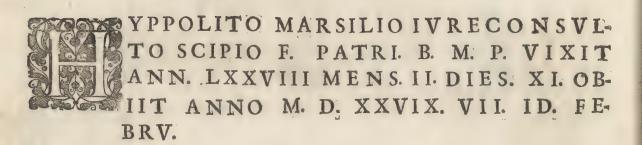
HYPPOLITO MARSILIO IVRECON=
SVLTO SCIPIO F. PATRI B. M. P.

VIXII ANN. LXXVIII. MENS. II.
DIES. XI.

OI IIT ANNO M. D. XXVIIII.
VII. ID. FEBRV.

Ad dextrum parietem Victoriani Sacelli qua ad Superiorem chorum con Scenditur.

72

S

ELOGIVM
AZONIS.

AZONI IVRECONSVLTORVM NVMINI
ANNO GRATIÆ M CC. HIC TVMVLA-
TO IN SEPVLCHRO VETVSTATE
COLLAPSO
AC INTER RVDERA VIX AGNITO
IO. FRANCISCVS ALDROVANDVS
DICTATOR
ET CONSVLES BONON.
P. IMPENSA
CONCIVI SVO B. M. MEMORIAM
P.

ANNO SAL. M. CCCC. XCVI.
V. IDVS. OCTOBR.
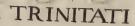
TRINITATI
AZONI IVRECONSVLTORVM
NVMINI
ANN: GRATIÆ M CC HIC TVMV
LATO IN SEPVLCHRO VETVSTATE
COLLAPSO
AC INTER RVDERA VIX AGNITO
IO· FRANCISCVS ALDROVANDVS
DICTATOR
ET CONSVLES BONON·
P· IMPENSA
CONCIVI SVO B· M· MEMORIĀ
P·

ANN· SAL· M· CCCC· XCVI·
V· IDVS OCTOBR:

Bononiæ in prima facie turris S. Seruatij. 73
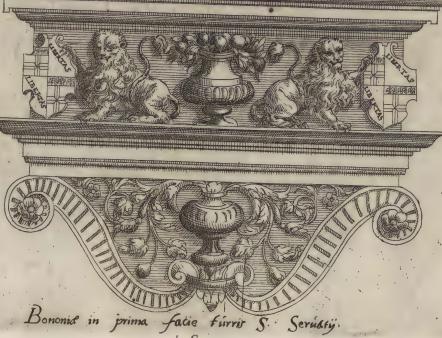
ELOGIVM
S. MATTHEI
GERARDI
TANAREDI.

ELOGIVM
DOMINI
BERNARDI
DE
BOTONO.

S. MA·GRI TANCREDI EXIMII DOCTORIS DECRETOR ARCHIDIACON BON· ORATE EO

S. DNI BERNARDI DE BOTONO DE PARMA CANONICI BON· DECRE
TORU DOCTORIS 7 APARATUS DECRETALIUM COMPILATORIS·
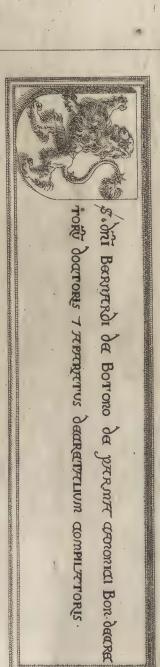
In Templo S· petri·

ELOGIVM

IOHANNIS PLATEI.

PONTIFICII CIVILISQVE JVRIS CVLTOR ET SCRIPTOR. MONUMENTUM N. VETUSTATE CORRUPTUM, DESTRUCTUMQUE, RENOVATUR DECRETO CARDINALIS IULIANI RUINI, BONON: EPIS. AC PRINCIPIS VIRTUTUM, BONORUMQUE VIRORUM FAUTORIS.

CUI BONONIA PATRIA, PERMAX: DEBEL. CONCIVES MEI, ROGATOS VOS VOLO, UT PACEM HABEATIS. DEUM TIMETE, DATEQUE ILLI HONOREM, JUSTITIAM COLITE. IS ADVERSA, PROSPERA, ET BN: ERIT.

PRO CURANTE FRANCO GUIDIZONO CAR. FAMILIARI. ANNO SALUTIS.

M. D. II. XIII. KAL. FEBR.

D. O. M. Q.

VIATOR, SI CVPIS SCIRE
QVI SIM, IOANNES PLATEVS
PONTIFICII CIVILISQ. IVRIS
CVLTOR ET SCRIPTOR. MONVMENTVM
N. VETVSTATE CORRVPTVM,
DESTRVCTVMQ. RENOVATVR DECRE
TO CARLIS IVLIANI RVINI, BONON.
EPIS. AC PRINCIPIS VIRTVTVM,
BONORVMQ. VIRORVM FAVTORIS.
CVI BONONIA PATRIA, PER MAX.
DEBEL. CONCIVES MEI, ROGATOS
VOS VOLO, VT PACEM HABEATIS.
DEVM TIMETE, DATEQ. ILLI HONO.
REM, IVSTITIAM COLITE. IS ADVER
SA, PROSPERA, ET BN̄ ERIT.

CO
PROCVRANTE FRAN: GVIDIZONO
CAR. FAMILIARI. ANNO SALVTIS.
M. D. II. XIII. KAL. FEBR.

Apud portam S. Petri.

75
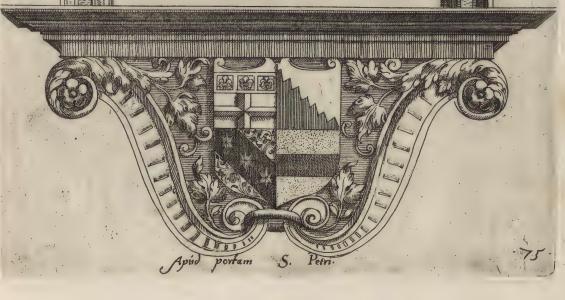
ELOGIVM LVDOVICO GONZADINO

In monasterio seruorum super porta

76

T

ELOGIVM ANTONII DE BVTIO.

Ntonius de Butio ſummus Iuriſconſultus ætate ſua magnam gloriam per univerſam Italiam adeptus fuit.

Epitaphium ejus hoc invenio;

Qui legum ante alios interpres vixit acutus,
Scævola pro Iuris cognitione novus,
Et Canonum Princeps nulli pietate ſecundus,
Trajano & compar integritate fuit.
Conſilio æquavit magnum & gravitate Catonem,
Antonius Butio quanta ſepulchra colet?

Apud S. Michaelem in Boscho in ingressu peristilij.
Antonij de Butio.

ELOGIVM
GRATIANI
CLVSINI,

AESAREI IVR. ET PONT. ENVCLEATORIS PROPE DIVINI, QVI MONACHVS IN MARTYRVM FELICIS ET NABORIS Æ DE ABSOLVTISS.
IBIDEM OPVS DECRETORVM
ANNO GRATIÆ M. C. LI.
COMPILAVIT MONVMENTVM QVOD
ILLIC CARIE RVDERIBVSQVE
OBSORDVERAT HIC
MAGNIFICENTIVS RENOVATVM
IOANNES FRANCISCVS
ALDROVANDVS BONONIAE
IIII. DICTATOR
ÆRE PVBLICO
INSTAVRAVIT.

ANNO SALVTIS M. CCCC. LXXXXIX. IDIBVS JVNII JOANNE BENTIVOLO II. PP. FELICITER GVBERNANTE.

Apud S. Petronium.
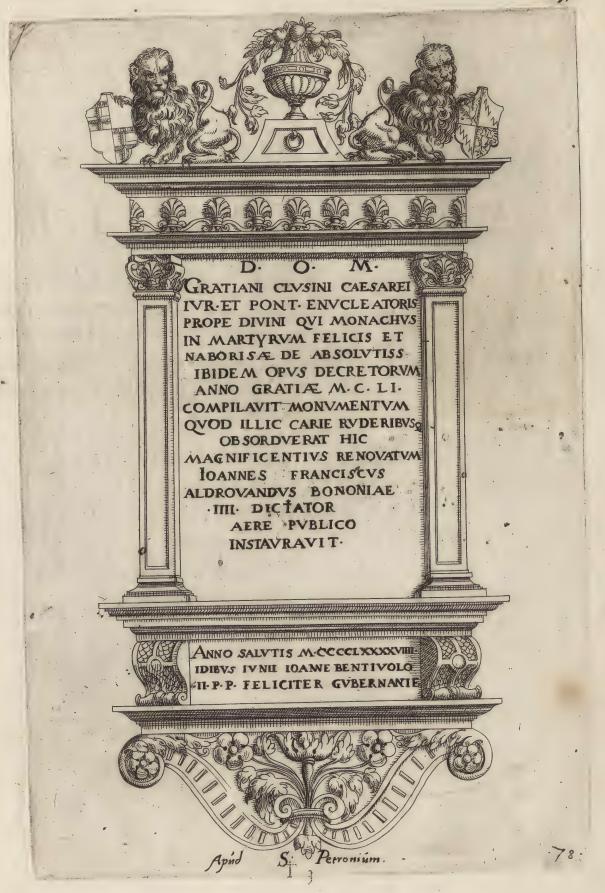
ELOGIVM ACCVRSII.

Ccursius Florentinus, auditor Iohannis & Azonis, vir magni ingenii & singularis industriæ. Primus enim in universum corpus legum, ipsasque singulas leges, Glossas conscripsit. Professus est Bononiæ, ubi & sepultus est, hoc Epitaphio ornatus:

SEPVLCHRVM ACCVRSII
GLOSSATORIS LEGVM
ET FRANCISCI EIVS FILII.

Super cœmiterio S. Francisci.

79
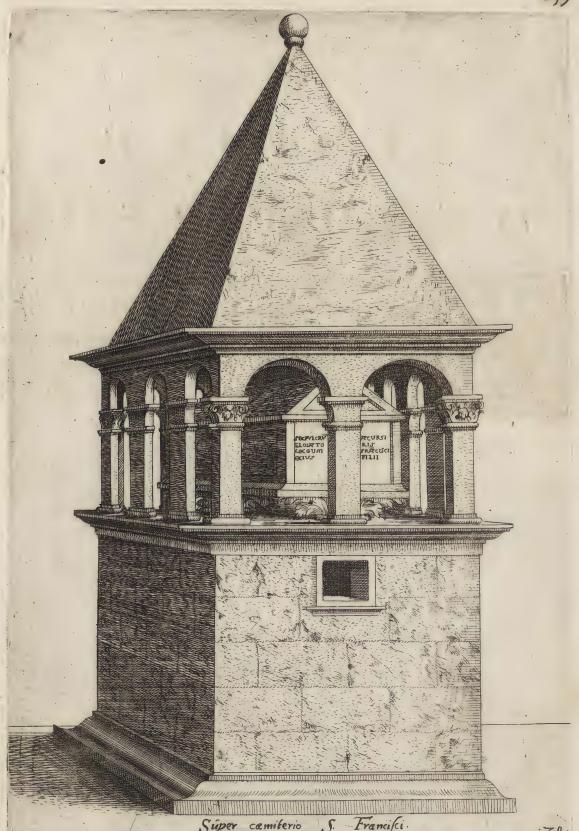
ELOGIVM

OTTHOFREDI.

Tthofredus patria Beneventanus Iacobi Balduini diſcipulus fuit. Profeſſus eſt Bononiæ magna cum gratia id quod & Lecturæ ipſius ſatis oſtendunt, quæ vivida quadam energia, & lepida docendi ratione ſunt refertæ. Mortuus eſt Bononiæ anno 1265.

DEO TRINO ET UNI
PYRAMIDEM ET SE:
PULCHRŨ VETUSTATE
CORRUPTA, QUÆ ALBERTUS,
GENITORI SUO ODOFREDO,
LEGUM PARENTI, ANN·SAL.
M·CC·LXVI.III. NON. DE:
CEMBR: DEFUNCTO POSUIT
LAURENTIUS ODOFREDUS,
DOMINICI F. ODOFREDI
POSTERIOR, ALBERTIQ. TRI
NEPOS SUA IMPENSA, IN
MELIOREM FACIEM, OPERE
ET CULTU SPLENDIDIORE
RESTITUIT ANNO GRATIÆ
M·CCCCXCVII. KAL·SEPTEM
B.

HIERONIMUS LAU:
RENTII DE ODOFRE:
DIS REPARAVIT DIE
PRIMO MENSIS DE,
CEMB: ANNO
M· D· XLVII·

Ibidem.

·80·

ELOGIVM

ROLANDINI.

Nihil ejus invenio præter hoc Epitaphium;

S. D. ROLANDINI DE ROMANIS,
LEGVM DOCTORIS, QVI OBIIT

ANNO DOM. MCC. LXXXIV, XIII.
INDICTIONE. XI. DIE INTRANTE SEPTEM.

S. D. ROLANDINI D ROMANCIIS DOCTORIS LEGUM
QUI OBIIT AN DNI. M. CC. LXXXIIII. XIII. IN
DITIONE. XI. DIE INTRANTE SEPTEM
81

Ibidem

ELOGIVM

BARTHOLOMEVS
DE
PRETIS.

Apud S. Franciscum.

ELOGIVM

BERNARDINI

ZANBECCHARIS.

In templo S. Francisci.

ELOGIVM

CAROLI RVINI

&

ANTONII FILII

Apud S. Ioannem in monte: Super porta totum Sepulchrum tectum e holoserico nigro.

ELOGIVM
HIERONYMI
GRATI
IVRISCONSVLTI.

In monasterio seruorum super porta. 85

ELOGIVM

PHILIPPI DECII.

PHilippus Decius Mediolanensis suo tempore inter Iuris civilis Principes Professores, & celeberrima fama fuit. Quod vel hoc ejus Epitaphium testari potest:

PHILIPPUS DECIUS SIVE DE DEXIO MEDIOLANENSIS IURECONSULTUS CELEBRI FAMA NOTISSIMUS: CUM PRIMVM LOCUM STUDII IN IVRE CANONICO VEL CIVILI TENUISSET PISIS SIENÆ FLORENTIÆ PADUÆ PAPIÆ ET DEMUM ULTRA MONTES JN GALLIA, REVOCATUS JN JTALIAM AB EXCELSA FLORENTINORUM REPVPLICA POSTQUAM STIPENDIUM MILLE QUINGENTORUM AUREORUM JN AURO PRO LECTURA CONSECUTUS FUISSET DE MORTE COGITANS HOC SEPVLCHRUM SIBI FABRICARI CURAVIT NE POSTERIS CREDERET.

Pisis in pariete peristilij Campi sancti. 86

ELOGIVM

ANTONII
DE
ALEXANDRO
&
MAGDALENÆ
RECIÆ.

Neapoli in monte diueto Alexandri de Alexandro et suorum

87
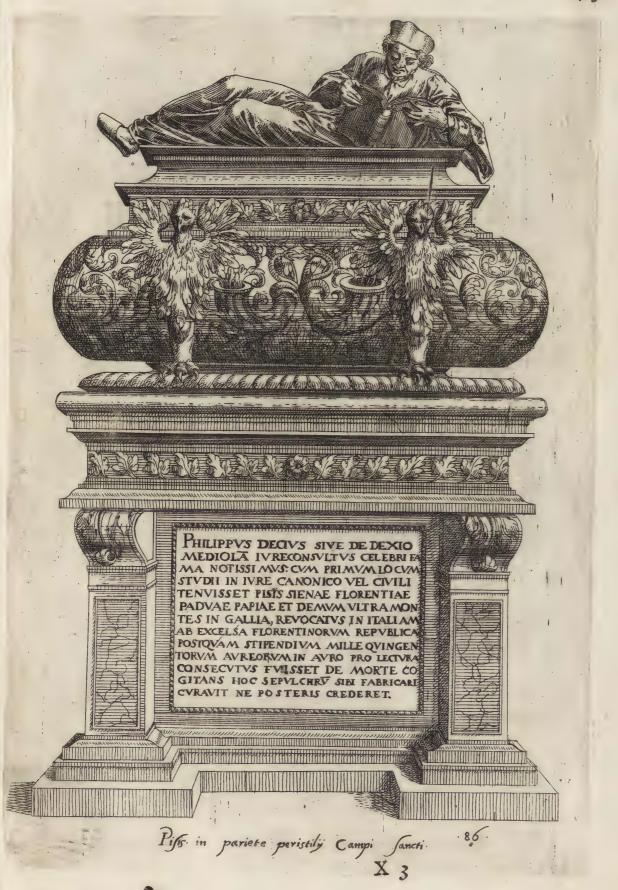
ELOGIVM

ANTONII BERTRANDI.

Nihil hujus invenio præter hoc Epitaphium, quod exſtat Neapoli:

ANTONIUS BERTRANDUS BARCHIONIS,
IURIS UTRIUSQUE DOCTOR PERITUS,
DE REGE SUO BENE MERITUS, HOC
MONUMENTUM FECIT SIBI SUISQUE
M CCCC LXVII. MAII D. XXIV.

ANTONIVS BERTRANDVS
BARCHIONIS IVRIS VTRIVSQ DOCTOR PERITVS DE REGE
SVO BENE MERITVS HOC MONVMENTVM
FECIT SIBI SVISQ M·CCCC LXVII· M· MAII· D· XXIIII·
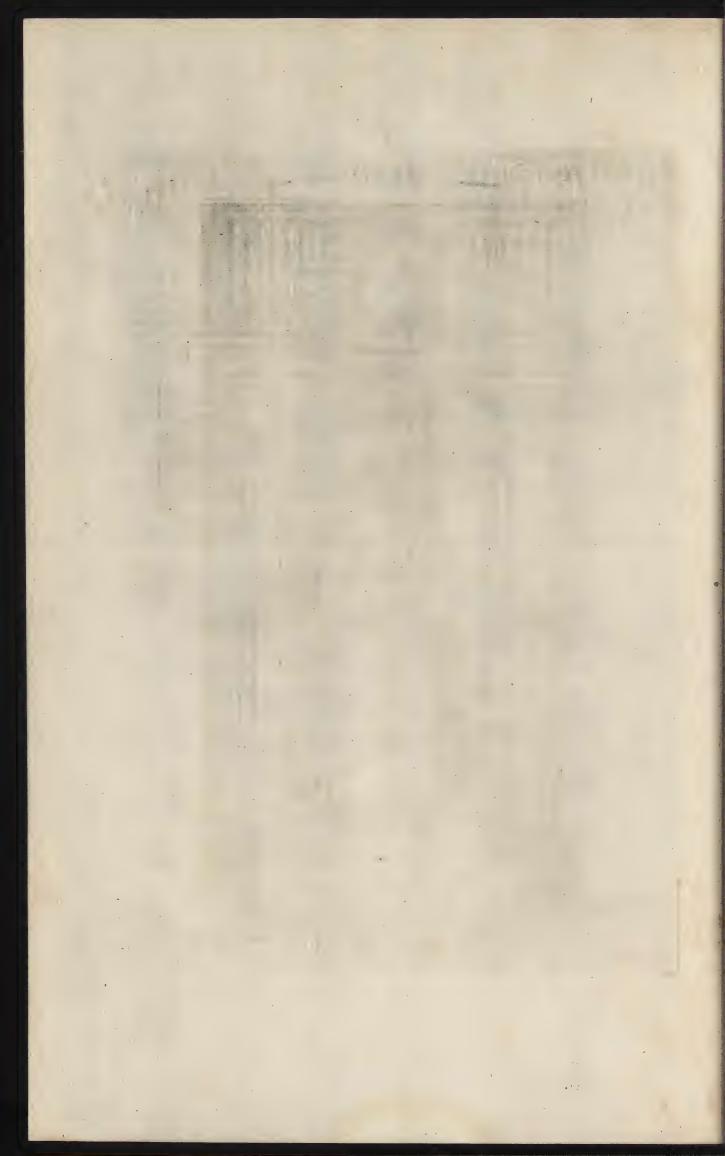
Neapoli

.4. *Latus.*

REIECTI AB
OPIDANIS AMNE
ILLAC TRAIICIT A
CIES INSTRVCTAS
IIVC DVCIT ET PRO RE
GE HISPANO PONTIFI
CIOQ EXERCITV IN
DICTO BELLO
CONFLIGIT

.2. *Latus.*

HEVS VIATOR
TRANS FLVMEN
CASTRAMENTATVS OL
GASTO FOISEVS GALLO
RV DVCTOR RAVENAM
EXPVGNAT MVRVM
APERIT TORMENTIS
ET CONATVR
IRRVM
PERE

PAVLO IIII PONT MAX SEDENTE P
DONATVS CAESIVS EPISCOPVS NARNIEN
SIS VTR SIG REF DVM AEMILIAE
PRAESIDERET LOCVMQ HVNC CONFLICTVS
RAVENNATIS CELEBRITATE CLARVM
DILIGENTER EXPLORASSET NE TANTAE
REI MEMORIAM VETVSTAS TEMPORVM
ABOLERET HOC ERECTO MARMORE
CONSERVATAM CVRAVIT

VIDEBIS HOSPES HVC PARVM ATTOL LENS
CAPVT INSCRIPTVS ISTE QVID VELIT
LAPIS SIBI RESECET ILLAM NEMPE
CLADEM MAXIMAM GALLI ATQ IBERI
EXERCITVS AEMILIAM QVAE PENE
TOTAM MACVLAVIT SANGVINE.

HIC CLADE
HORRENDA HIC
ILLE PERCELEBRIS
AGER EST VIATOR
IN QVO ACERRIME
VTRINQ EST PVG
NATVM VIGINTI
HOMINVM MIL
LIA CONCI
DERVNT

.3. *Latus.*

HINC POST
CRVENTAM GAL
LORVM VICTORIAM
CASTONE PEREMPTO
HISPANORVM RELIQVI
AE EVASERVNT POS
TREMO CAPITVR RA
VENNA A VICTORI
BVS ET DIRIPITVR
ABI

GESTA FVERVNT HAEC PRID IDVS
APRILIS ANNO A PARTV VIRGINIS
SVPRA SESQVIMILLESIMO IMPERATE
IVLIO SECVNDO PONTIFICE MAXIMO
CHRISTIANORVM REMPVBLICAM
GVBERNANTE

HAC PETRA PETRVS DONATVS
IBEROS GALLOSQ NON CAESOS CAESIVS
HAEC MEMORAS.

80

A Rauenna duobus milliarib: quadrangularis erecta columna in cuius laterib singulis binae inscriptiones sequuntur, Vna in columna medio, altera in eiusdem basi.

ASPICE VIATOR Q. SER.TVLLII & DVLCICVLAE SPON
MEO RANCILIAE VIRG. SIMVL AC POST INDE QVID
FACIAT LICENTIOSA SORS LEGITO. IN IPSA FLORIDA
AETATE CVM ACRIOR VIS AMORIS INGRVER. MV:
TVO CAPT. TAND. SOCERO. E. & M. SOCR. ANNVEN
TIB. SOLENNI HYMEN. NVPT. COPVLAMVR. SED O
FATVM INFELIX NOCTE PRI. CVM IMPORT. VO
LVPTATIS EX LI. FAC. EXTINGVERE ET D.M.V. VOTA
COGEREMVR. REDD. HEV IPSO IN ACTV DOM: MARI:
TALIS CORRVENS AMB. IAM EXTRE. CVM DVLCITVDI
NE LETISS. COMPLICATOS OPPRESSIT FVNESTAS
SOROR NEC NOVI QVID FECISS· PVTA. NON ERAT
IN FATIS TVM NOSTRA LONGIOR HORA CARI PAR:
ENTES LVCTV NEC LACHRIMIS MISERA AC LARVA
TA NOSTRA DEFLEATIS FVNERA NE REDDA
TIS INFELICIORA AT VOS NOSTROS DIVTVRNIO:
RES VIVITE ANNOS. OPTIME LECTOR AC VIVE
TVOS.
D M
Roma
90.

D M
QVISQVIS LEC:
TVRVS ACCEDIS CAVE
SI AMAS AT SI NON AMAS
PENSICVLA MISER QVI SINE
AMORE VIVIT DVLCE EXIT
NIHIL: AST EGO TAM DVLCE AN
HELANS ME INCAVTE PERDIDI ET
AMOR FVIT EQVO DVM ASPEC
TVI FORMOSISS: DVRMIONIAE
PVELLAE VIRGVNCVLAE SVMMA
POLVORIA PLACERE CVPEREM
CASV DESILIENS PES HESIT
STAPIAE TRACTVS
INTERII.
IN REM TVAM MATVRE PROPERA: VALE.
Romæ

INFER:D:DEAB.Q.
C.VIBIVS ADVLESCENS
IN TEMPERATO AMORE
PERCITVS PVTILLIAE
SEX.PVELLAE GRATISS.
QVOD ALTERI VLTRO
TRADIT NON SVSTI
NENS,CRVENTO GLA
DIO SIBI MET. MORTEM
CONSCIVIT VIX.ANN.
XIX.M.II.D.IX.HORAS
SCIT NEMO:

Roma.

AVARI PATRIS ET FILII.
QVI DVM VITA DATA EST, SEMPER VIVEBAT AVARVS,
HÆREDI PARCENS, INVIDVS IPSE SIBI,
HIC ACCVMBENTEM SCVLPI GENIALITER ARTE
SE IVSSIT DOCTA POST SVA FATA MANV.
VT SALTEM RECVBANS IN MORTE QVIESCERE POSSET,
SECVRAQ. IACENS ILLE QVIETE FRVI:
FILIVS A DEXTRO RESIDET, QVI CASTRA SECVTVS
OCCIDIT ANTE PATRIS FVNERA MOESTA SVI.
SED QVID DEFVNCTIS PRODEST GENIALIS IMAGO?
HOC POTIVS RITV VIVERE DEBVERANT.
Roma.
93.

M· AVRELIVS ROMANVS, ET ANTISTIA CHRESIME VXOR
EIVS FECERVNT SIBI ET LIBERTIS SVIS POSTERISQVE EOR
ITEM LIBERTIS LIBERTABVSQ POSTERISQ · E·
MONVMENTVM CVM ÆDIFICIO SVPERPOSITO·
HOC AVTEM MONVMENTVM CVM ÆDIFICIO, NEQVE
VENIET, NEQVE DONABITVR, NEQVE PIGNORI OBLIGABITVR:
SED NEC VLLO MODO ALIENABITVR, NE DE NOMINE
EXEAT FAMILIÆ SVÆ·
Romæ
94

M. CANVLEIVS ZOSIMVS
VIX. ANN. XXXVIII. FECIT
PATRONVS LIB. BENEMERENTI.
HIC IN VITA SVA NVLLI MALE
DIXIT, SINE VOLVNTATE PA.
TRONI NIHIL FECIT, MVLTVM
PONDERIS AVRI ARG. PENES
EVM SEMPER FVIT, CONCVPIIT
EX EO NIHIL VNQVAM. HIC
ARMORVM CÆLATVRA OMNES
CLODIANAS EVICIT.
Roma.
95.

D. M.
ATIMETVS PAMPHILI TIB. CAESARIS AVGVSTI LL.
ANTEROTIANVS SIBI ET CLAVDIAE HOMONEAE
CONLIBERTÆ ET CONTVBERNALI.
PERMISSV PATRONI.
IN FRONTE LONGVM P. V. LATVM P. IV.
TV QVI PROCEDIS SECVRA MENTE PARVMPER
SISTE GRADVM QVAESO, PAVCAQVE VERBA LEGE
HOMONEA.
ILLA EGO QVAE CLARIS FVERAM PRÆLATA PVELLIS
HOC HOMONEA BREVI CONDITA SVM TVMVLO;
CVI FORMAM PAPHIAE CHARITES TRIBVERE DECORAM
QVAM PALLAS CVNCTIS ARTIBVS ERVDIIT.
NON DVM BISDENOS AETAS MEA VIDERAT ANNOS,
INIECERE MANVS INVIDA FATA MIHI.
NEC PRO ME QVEROR HOC, MORTE EST MIHI TRISTIOR IPSA
MOEROR ATHIMETI CONIVGIS ILLE MEI.
ATHIMETVS.
SI PENSARE ANIMAS SINERENT CRVDELIA FATA,
ET POSSET REDIMI MORTE ALIENA SALVS.
QVANTVLACVNQVE MEÆ DEBENTVR TEMPORA VITÆ
PENSASSEM PRO TE CARA HOMONEA LIBENS.
AT NVNC QVOD POSSVM, FVGIAM LVCEMQ. DEOSQVE
VT TE MATVRA PER STYGA MORTE SEQVAR.
HOMONEA.
PARCE TVAM CONIVNX FLETV QVASSARE IVVENTAM
FATAQVE MOERENDO SOLLICITARE MEA.
NIL PROSVNT LACHRYMÆ, NEC POSSVNT FATA MOVERI,
VIXIMVS, HIC OMNES EXITVS VNVS HABET.
PARCE, ITA, NON VNQVAM SIMILEM EXPERIARE DOLOREM,
ET FAVEANT VOTIS NVMINA CVNCTA TVIS.
QVODQVE MEAE ERIPVIT MORS IMMATVRA IVVENTAE
ID TIBI VICTVRO PROROGET VLTERIVS.
ATIMETVS.
SIT TIBI TERRA LEVIS MVLIER DIGNISSIMA VITA
QVAEQ. TVIS OLIM PERFRVERERE BONIS.
Roma.
96

GRACILIS MARITVS PROBINÆ
CONIVGI

PERPETVAS SINE FINE DOMOS MORS INCOLIT ATRA
AETERNOSQVE LEVIS POSSIDET VMBRA LARES
VITA SVBIT COELVM CORPVS TELLVRE TENETVR
OMNIA SIC REPETVNT IVRA LOCOSQ SVOS
SIC RERVM NATVRA IVBET SIC TEMPORIS ORDO
QVAE MODO SVNT PEREVNT: QVÆQVE FVTVRA CADENT:
SVSCIPE NVNC CONIVNX, SI QVIS POST FVNERA SENSVS
DEBITA SACRATIS MANIBVS ELICIA
MVLTORVM INVIDIA TANDEM CARVISSE MEMENTO
NIL QVIDQVAM PAVEAS TEMPLA QVIETIS HABES
HIC PROBINA IACET GRACILI CITO RAPTA MARITO
DIEBVS POST PAVCIS EST COMITATA SVOS
INVIDA SORS RERVM FATIS QVID MERGIS ACERBAM
NEC TE CONIVGII FLECTERE NOVIT AMOR
HEV MISERANDA MIHI AVSPICIIS CONIVNCTA SINISTRIS
QVO FATO TRAHERIS HOC VENIENTE PERIS
QVID PROBINA TIBI FOECVNDA VISCERA PROSVNT
CONCIPIS AFFECTVM, LVCTVS ET IPSE PARIT
NIL TE DVRA MOVENT COMMVNIS FVNERA LETHI
CVM TVVS IN NOSTRO PECTORE VIVAT AMOR

HAEC FVIT IN LVCE ISTA ANNOS. XVII. M.X. DIES.XX
IN QVIBVS CVM MARITO VIXIT DIES CENTVM
AEGROTAVIT DIES. XXXX. VERE QVIEVIT IN PACE

Roma.

IVLIÆ

IVLIA QVÆ FVERAS LONGA DIGNISSIMA VITA,
OCCIDIS É NOSTRO RAPTA PVELLA SINV·
SED COMES ÆTHEREÆ NVNC DEGIS IVNCTA CORONÆ,
NVNC HELICEN PROPIVS CERNIS, ET ANDROMEDEN.
ME CRVCIAT CONIVNX MISERVM, ME ABSVMIT AMANTEM
SÆVVS AMOR NVLLIS IGNIBVS INFERIOR.
NANQ. EGO SEV REBVS FVERAM DISTRICTVS AGENDIS,
SEV DEDERAM VACVO LANGVIDA MEMBRA THORO:
TV MIHI SEMPER ADES, TVA PRÆSENS SEMPER IMAGO EST,
QVÆ MISERO MOVEAT FLEBILE CORDOLIVM.
IMPIA CVR TENEROS Ô MORS DISTINGVIS AMANTES,
QVOS BENE CONVENIENS CONCILIAVIT AMOR.
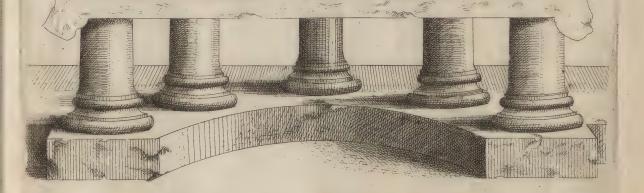
HIC EST ILLA SITA PIA, FRVG· CASTA,
PVDIC· SEMPRONIA MOSCHIS, CVI PRO
MERITIS AB CONIVGE GRATIA RELATA' ST.

Romæ.

COCCEIÆ ENICE DOMITIÆ F. CHRYSÆ.
VIX. ANN. XXIV. M. IIII. D. XXIV.
HERMES COCCEIÆ BASSÆ ACT. CON-
IVGI BENEM.
AETERNAM TIBI SEDEM HERMES, ARAMQ. DICAVI
NICE: OPTASSEMQ. VTINAM TVA FATA SVPERSTES.
VT MIHI TV FACERES. SED INIQVA SORTE, MALIGNA
RAPTA IACES, ANNIS IAM VIDVATA TVIS.
IAM TIBI CYBELES SINT ET ROSA GRATA DIONES
ET FLORES GRATI NYMPHIS, ET LILIA SERTA.
SINTQ. PRECOR MERITIS, QVI NOSTRA PARENT TIBI DONA
ANNVA, ET HIC MANES PLACIDA TIBI NOCTE QVIESCANT,
ET SVPER IN NIDO MARATHONIS CANTET AEDON.

Roma.

P. ATILII
P. F. O. V. F.
SEPTICIANI
GRAMATICI LATINI
CVI ORDO COMENS
ORNAMENTA
DECVR. DECREVIT
QVI VNIVERSAM
SVBSTANCIAM
SVAM AD REMPVB.
PERTINERE VOLVIT

Comi. · Ioo·

ANIMAE SANCTAE COLENDAE
D. M. S.
FVRIA SPES L. SEMPRONIO FIRMO
CONIVGI CARISSIMO. MIHI VT COGNO.
VI PVER PVELLA OBLIGATI AMORE
PARITER CVM QVO
VIXI TEMPORE MINIMO. ET
QVO TEMPORE VIVERE
DEBVIMVS A MANV MALA
DISPARATI
SVMVS. ITA PETO VOS
OMNES SANCTISSIMA
COMMENDAT: NOS HABEATIS
MEVM COMITEM, ET VELITIS
HVIC INDVLGENTISSIMI ESSE,
HORIS NOCTVRNIS
VT EVM VIDEAM
ET ETIAM ME FATO SVADERE VELIT,
VT ET EGO POSSIM DVLCIVS ET
CELERIVS APVD EVM PERVENIRE.
Romæ.
101.

PATER FILIO

QVAMVIS NATE TVOS MORS INVIDA RVPERIT ANNOS,
ABSTVLERINTQVE TVVM DVRA SEPVLCHRA DECVS,
NON TAMEN HIS SECVM POTVIT DEDVCERE LAVDES,
QVAS VIVENS SEMPER FAMA SVPERSTES HABET.
MAIOR ENIM LONGA VENIENS DE STIRPE SENATOR,
AVXISTI MENTIS NOBILITATE GENVS.
IVDICIS IMPERIVM SERVANS BONITATE MAGISTRA,
CVM TIBI SVBIECTIS TV QVOQVE MILES ERAS.
VRBANOS FASCES GAVDENS TIBI ROMA PARABAT,
CONSILIO FRATRIS NVNC MODERATA TVI.
FIDVS AMICITIÆ CVSTOS, AMBITOR HONESTI,
IVSTICIÆ CVLTOR, PACIS AMATOR ERAS.
GRATVS, DVLCIS, OVANS, HVMILIS, PIVS: HEI MIHI QVANTIS
PRIVAVIT MISERVM MORS INIMICA BONIS.
TE LVXITQ. PATER, SOBOLES, CONIVNXQVE FIDELIS,
TE MIXTIS LACHRYMIS LONGE ET AMATA DOMVS.
NIL TIBI DEFENDENS FAMVLVM MIHI NATE PARASTI,
VT TIBI SERVITII CRESCERET ALTER AMOR.

Roma

D. M.
P. ACTILIO RVFO. ET ACTILIAE
BERONICAE VX. VIXER. ANN.
XXIIII. SED PVBL. MEN. X. AN-
TE NATVS EST. ET EADEM HORA
FVNGOR: ESV AMBO MORTVI
SVNT. ILLE ACV. ISTA LANIFI-
CIO VITAM AGEBANT. NEC EX
EOR. BONIS PLVS INVENTVM
EST QVAM QVOD SVFFICERET
AD EMENDAM PYRAM ET PICEM
QVIB. CORPORA CREMARENTVR.
ET PREFICA CONDVCTA ET
VRNA EMPTA ATQ. INDVLGEN-
TIA. PONTIFIC. LOCVS DATVS EST.

Puteolis.

HVIVS NYMPHA LOCI SACRI CVSTODIA FONTIS
DORMIO, DVM BLANDE SENTIO MVRMVR AQVÆ.
PARCE MEO QVISQVIS TANGIS CAVA MARMORA SOMNVM
RV̄PERE, SIVE BIBAS, SIVE LAVARE, TACE.
Venetijs
DIIS MANIBVS SACRVM
M ARCVTIVS SALVTARIS FECIT SIBI
ET TERTVLLÆ CONIVGI SVÆ
BENE VALEAS RELIGIOSE QVI HOC LEGIS
BENE SIT FILIIS FILIABVS MEIS QVI ME BENE COLVERVNT

Romæ

VALERIANVS IVLIANVS ITALICO FILIO
ET HONORATÆ MAMMVLÆ EIVS.

DISPAR DAMNA LEGES, PARCARVM CRIMINA DISPAR,
HÆC RIDENDA MIHI EST, HIC LACRVMANDVS ERIT.
HÆC NANQVE EMERITOS BIS, XXXX, PER ANNOS
VIXIT, AC HIC TERNO CONSVLE NATVS OBIIT.
CVR MODO TAM PRÆCEPS PVERVM, TAM SCÆVA TVLISTI
FVNERIS AMBORVM DIC REA PERSEPHONE!
VIX LVCEM VIDISSE, SATIS QVI VIVERE POSSET:
VIVERE QVÆ NOLLET, VIX POTVISSE MORI.

DIS MANIBVS.
PAVLINÆ VALERIÆ DVLCISSIMAE
PARENTES MOESTISSIMI.
DECIPIMVR VOTIS ET TEMPORE FALLIMVR ET MORS
DERIDET CVRAS, ANXIA VITA NIHIL.

LEZBIÆ OSSA HIC SITA SVNT.
HOSPES STA, ET LACHRVMA, SI QVICQVAM HVMANITVS INTEST
OSSVA DVM CERNIS CONSITA MOESTA MIHI.
QVOIVS LAVDATI MORES, ET FORMA PROBATA'ST
ANCHIALO, QVEM CVRA ANXIA DEBILITAT.
LESBIA SVM, QVÆ DVLCES MORES SOLA RELIQVI,
ET QVOD VITAM, VIVENS PARVI IN OFFICIEIS,
SET NOMEN QVÆRIS, SVM LESBIA: SI DVO AMANTES,
ANCHIALVS DVLCIS CVM SVAVE HOMINE SPVRIO.
SED QVID EGO HOC CERNO! MEA SVNT HIC OSSVA IN OLLA
CONSITA: VIVE HOSPES, DVM LICET, ATQ. VALE.
ANCHIALVS LEZBIÆ. F.
DVLCE CAPVT, MANES ZOE BENEDICTA MORARIS,
TV SECVRA IACES, LIQVISTI MORTE QVERELAS
PRÆCESTI HOSPITIVM DVLCE PARARE TVIS.
106.
Romæ.

ONESIMVS ANICETVS CARISS;
FECIT DOMINO.

O VTINAM VIVO POTVISSEM PRÆMIA MORVM
REDDERE, NVNC LACHRYMAS ACCIPE PRO MERITIS.
NAM SEMPER FATEOR TACITA TE MENTE PROBAVI,
DETEXIT SENSVS VLTIMA FLAMMA MEOS.
TV COLVMEN RERVM, SEMPER TV CVRA MEARVM,
NVNC ERIS ET LVCTVS TV QVOQVE CAVSA MEI.

FILIVS PATRI.

SIC PIA, SIC FELIX, SIC QVOD TIBI VITA BEATA
CONTIGIT, ET CVNCTIS AVXILIANS BONITAS.
NOS TAMEN HIC CRVCIAT DOLOR ANXIVS, ET PIA CVRA,
QVOD TE FESTINANS, ABSTVLIT ATRA DIES.
NVMINA NVNC INFERNA PRECOR, PATRI DATE LVCOS,
QVIS EST PVRPVREVS PERPETVVSQVE DIES.
QVOD CERTE HIC MERVIT: CVNCTA'ST DATA CVRA SEPVLCHRO
EXTRVXERE FAVI DE SICVLIS APIBVS.

Romæ.
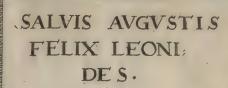
AVLI EGNATII.

AVLVS PALATEINA EGNATIVS PRISCILIANVS,
ARTE SVPER GEMINA NOBILIS, ET SOPHIA.
DVM VIXI, DIDICI, QVÆ MORS, QVÆ VITA HOMINI ESSET,
ÆTERNA VNDE ANIMÆ GAVDIA PERCIPIO.
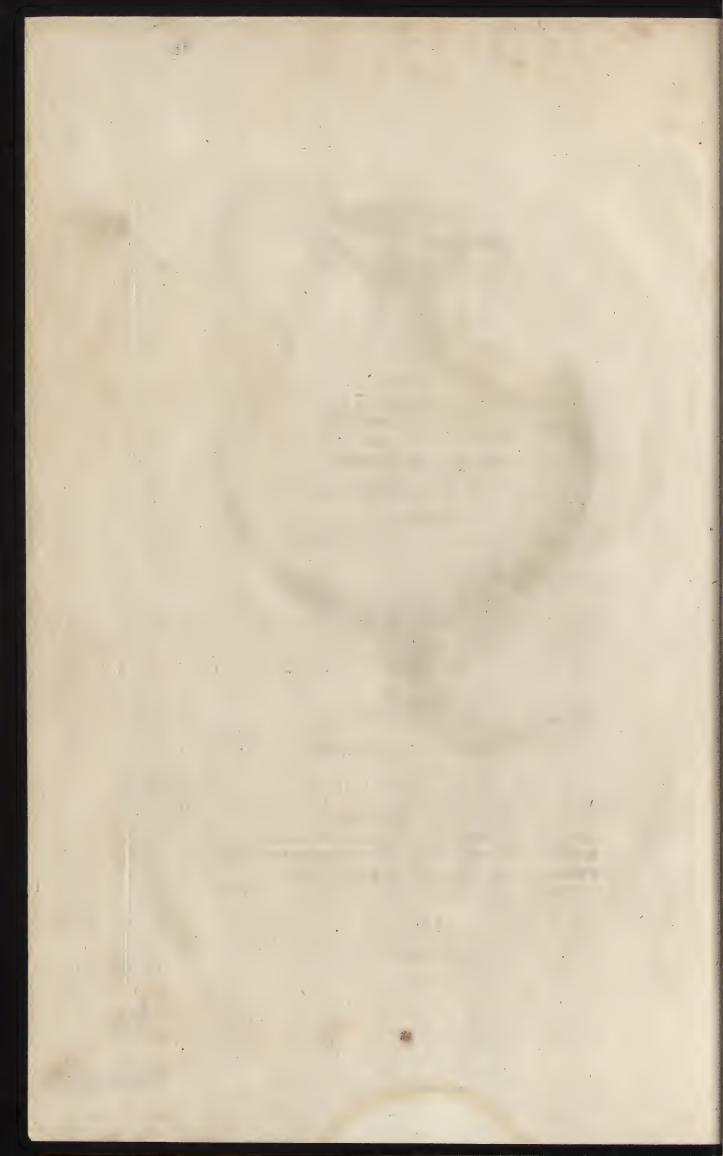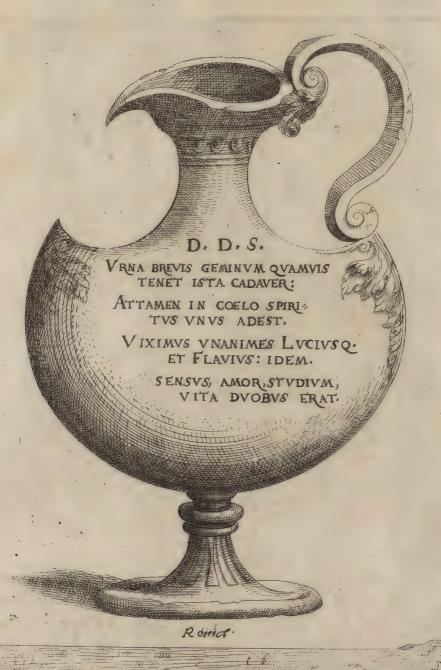
CLODIÆ SECVNDE.

O QVANTA PIETAS FVIT HAC ADOLESCENTIA,
FIDES, AMOR, SENSVS, PVDOR ATQVE SANCTITAS.
NOLI DOLERE AMICA EVENTVM MEVM,
PROPERAVIT ÆTAS, HOC DEDIT FATVM MIHI.
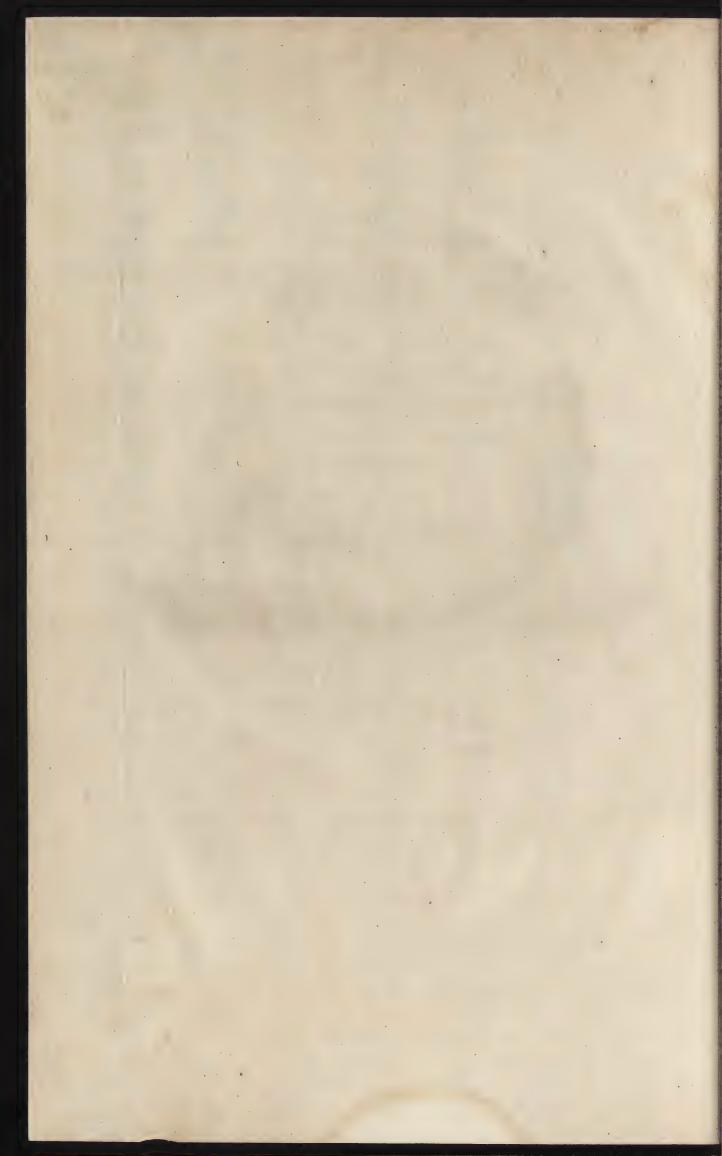
MORS VITAE CONTRARIA
ET VELOCISSIMA CVNCTA
CALCAT, SVPPEDITAT, RA-
PIT, CONSVMIT, DISSOLVIT,
MELLIFLVE DVOS MVTVO SE
STRICTIM ET ARDENTER AMAN-
TES HIC EXTINCTOS CONIVN-
XIT.

Romæ.
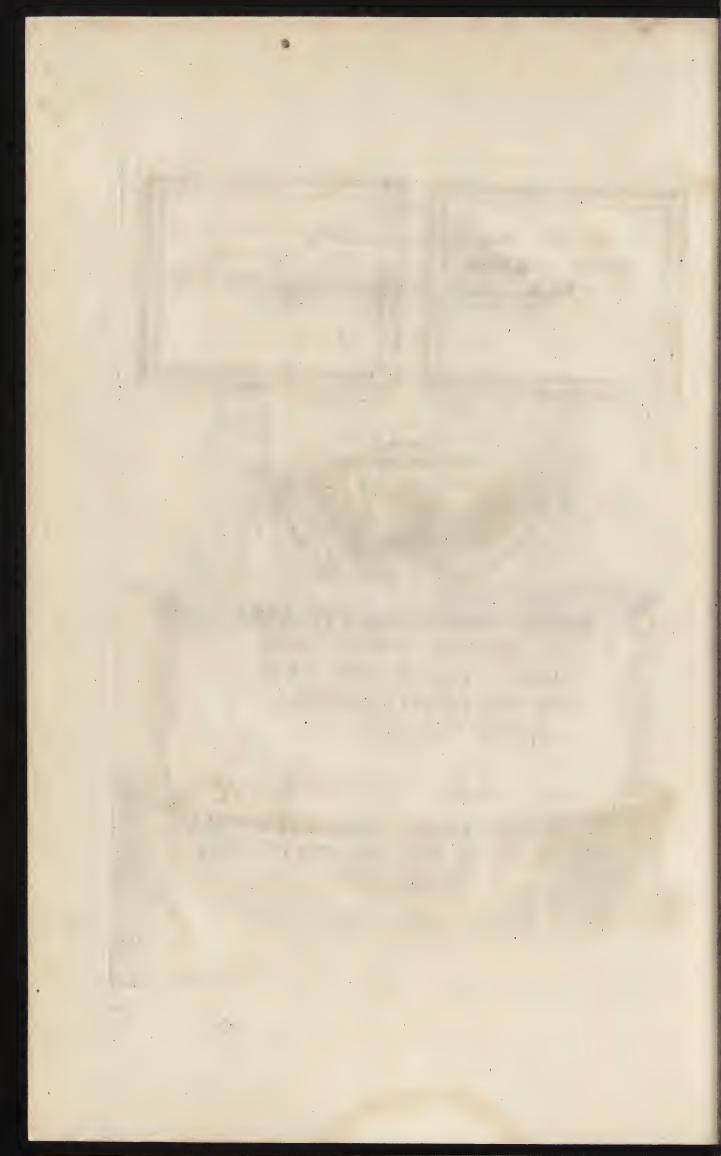
FOELIX NI-
MIVM PRIOR
AETAS.

OMNIS AETAS DE
SVO TEMPORE
CONQVESTA EST.

Romæ:

SENICAPRI QVICVMQ SVBIS SACRARIA FAVNI,
HÆC LEGE ROMANA VERBA NOTATA MANV.
HERSILVS HIC IACEO MECVM MARVLLA QVIESCIT
QVÆ SOROR ET GENITRIX, QVÆ MIHI SPONSA FVIT
VERA NEGAS, FRONTEMQ TRAHIS: ENIYGMATA SPHYNGOS
CREDIS, SVNT PYTHIO VERA MAGIS TRIPODE.
ME PATERE NATA GENVIT, MIHI IVNGITVR ILLA,
SIC SOROR ET CONIVNCX, SIC FVIT ILLA PARENS
Roma
D. M.
MITRIVS PIVS DIVES IAM HABES DECREPITVS ET
MENDICANS LVCE CARENS A TRIBVS LIBERIS
ET DVABVS LIBERTABVS EXPVLSVS, SITI PERII,
SACRVM MIHI MET CONSTITVI HIC HVMATVS
SVM CINERES ET OSSA HOS NATOS RENVO, IN
HOC VT REQVIESCAT VOLO, SOBOLEM NEGO
PRIVO POSTEROS, OMNES ME LEGITOTE
ET SINITE, VIX. ANN. CXXV. MENS. III.
DI. II. ET NEMINI POSTERI.
112
Verona.

D. M.

QVI ME VOLENT
VALETE MATRONÆ MATRESQ.
FAMILIAS. VIXI ET VLTRA
VITAM NIHIL CREDIDI. ME
VENERI ALVMNÆ ADDIXI,
QVOS POTVI PELLEXI FILTRIS
ET ASTV. VIRO HVMATO.
NON VIDVA FVI. NEC MARITI
NOMEN ADEPTA. QVESO NON INVIDETE
PORTIA FAMILIA EST VENERIS DOMVS.
ILLICIVM CVPIDINVM. CAVE VIATOR
NE ME DIV CALCATVM CALCES.

Brixiæ.

ET APPARABANT ASCAM ET IMPONE,,
BANT IN PVRPVREO NIDO VT PER,,
FERANTVR, SI QVA SVNT AD INFEROS
DATE TERÆ FRVCTVM, VT TERRA
REDDERE POSSIT AB ALTO SPERES
ALTERI QVOD FECERIS.

Beneuenti. Romæ.
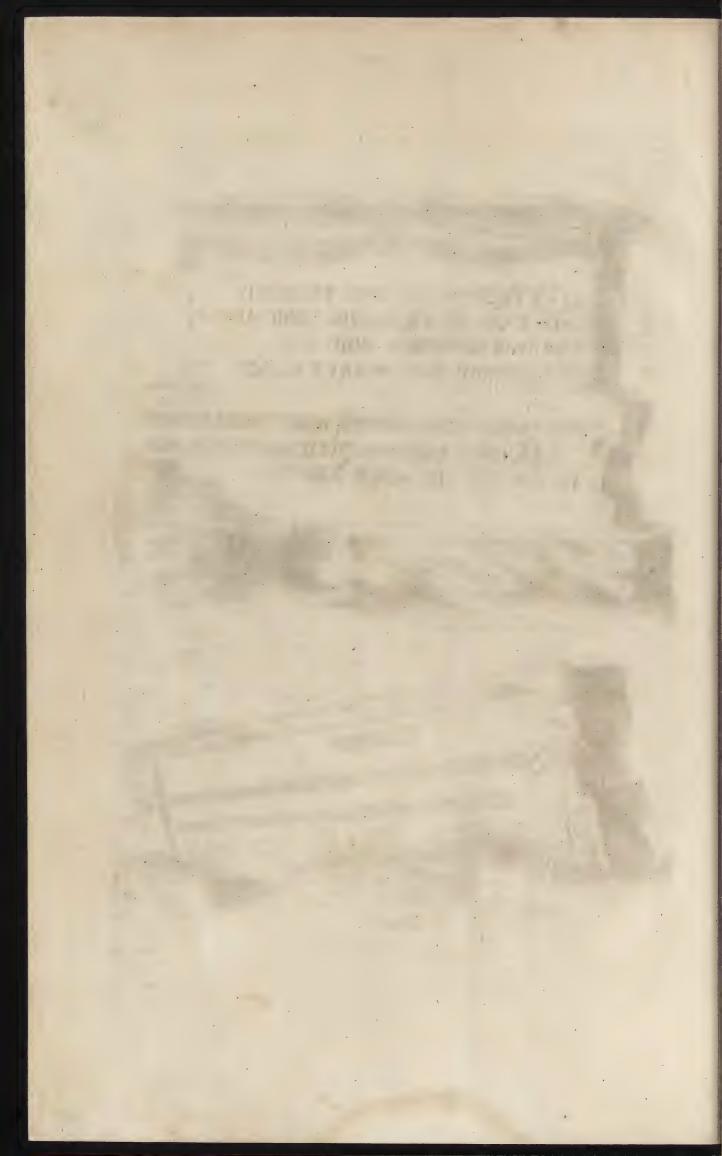
Q. CETRONIVS Q. F. PVB. PASSERIS
MIL. COH. III. PR. ANNIS. XVIII. MISSVS
DVOBVS GEMINIS SIBI ET
MANSVRIAE. M. F. MARCELLAE

VIXI QVOD VOLVI SEMPER BENE PAVPER HONESTE
FRAVDAVI NVLLVM QVOD IVVAT OSSA MEA
IN. F. P. XI. IN AGR. P. XIII. S.

FLORIDI
QVOD VIXI FLOS EST: SERVAT LAPIS HOC MIHI NOMEN
NOLO DEOS MANES, FLOS SATIS EST TITVLO

Romæ

Beneventi in arcu Triumphali.

Romæ prope forum Iudæorum.

F. I. DICAT.
CINERES ET OSSVA LAODICEAE PHILOCAPIAE
HIC SITA SVNT PERPETVAE MEMORIAE FACTI
ET INFAMIAE CAVSA, QVAE INSACIABILI VENERE
EXHAVSTA SVBTER VIVO VIRO MORTVA EST
VIX. ANN. XXIII. MEN. VIII. D. III.
INFELICISSIMI PARENTES TACITO NOMINE
EXTRA SORTEM AD RVDERA POSVERE
O, VORAGINEM EXVRIENTEM.
S. S. S.
EST
R. R.
F. F. F. F. F.
Rauennæ
HEVS VIATOR MIRACVLVM
HIC VIR ET VXOR NON LITI-
GANT. QVI SVMVS NON DICO.
AT IPSA DICAM. HIC BEBRIVS
EBRIVS ME EBRIAM NVNCVPAT
NON DICO AMPLIVS. HEV
VXOR. ET IAM MORTVA
LITIGAS.
Romæ

ANNIAE
AGATHONICES·

VITA BREVIS LONGO MELIOR MORTALIBVS ÆVO,
NAM PARVO SPATIO FLORVIT HEC ANIMA·
BIS DENOS PERFVNCTA ANNOS SINE CRIMINE MORVM
VITA BEATA FVIT SPIRITVS HIC NITVIT·
AT PATRVM MISERANDA ÆTAS ANIMA CRVCIATVR,
POENA QVE DE LONGO TEMPORE LONGA DATA EST
DE SENIO LVCTVS SENIVM FLETV RENOVATVR,
VTRAQVE RES MORTIS DVLCIOR EXITIO·
DAT TAMEN HÆC PATRONÆ PIETAS SOLACIA FIDÆ;
IVGERA QVOT TERRÆ DEDICAT HIC TVMVLVS·

Comi.

FVI NON SVM. ESTIS NON ERI,
TIS. NEMO IMMORTALIS.

Neapoli.

D M
C. VIBIVS. C. L. HELENIVS. C. VIBIVS. C. C. L. FELIX
VIBIAE C. Ͻ. L. LATINAE FECIT VIXIT ANN XIX
QVÆ TIBI CVNQVE MEI POTVERVNT PIGNORA AMORIS
NATA DARI POPVLO SVNT LACRVMANTE DATA
ET VOLVI MAIORA NIMIS SED CVRA MEORVM
FIDA TVEI PROHIBET ME CINEREM ESSE ROGI
VIXISSES VTINAM ET POTIVS MEA CARTA TACERET
QVAM MIHI SCRIBENDI CAVSSA LATINA FORES
VIXISSES, NEV TE SVRGENTEM IN VOTA TVORVM
ASPICEREM ADDICTAM MANIBVS IRE SACREIS
SED QVONIAM PARCIS VETITVM EST NIHIL ACCIPE NOSTRI
AETERNAS EHEV CARMINIS EXEQVIAS.
APVSVLENA GERIA VIXI ANN XXII QVOD QVISQVE VESTRVM
OPTAVERIT MIHI ILLI SEMPER EVENIAT VIVO ET MORTVO

Romæ.

MEMORIAE.

L. ALFI L. F. O. V. F. MARCELLINI
VI. VIR. AVG. PATRON. COLLEGI
DENDROPHOR. COMENS.
IN PRIMO AETAT. FLORE PRAEREPT.
AELIVS RESTITVTVS PATER
MISERRIMVS ET SIBI.

MORBORVM
VITIA ET VITAE
MALA MAXIMA
FVGI:
NVNC CAREO
POENIS PACE
FRVOR PLACIDA.

Comi.